

ศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย • ธันวาคม 2014

เลียบเอิบนา

นำผู้อื่นคืนสู่ศรัทธาใน
พระคริสต์, น. 12

บทเรียนสืบมาจาก
ปาตักดีลิตี, น. 24
รับรู้ความเป็นจริงของ
คริสต์มาส, น. 36

สำหรับหลักสูตรเยาวชน:
วิธีที่ท่านจะช่วยผู้เปลี่ยนใจ
เลื่อมใสใหม่, น. 50

“ความสำคัญคุณอยู่
เหนือสิ่งใดก็ตามที่
เกิดขึ้นรอบข้างเรา
ข้ามพ้นความผิดหวัง
ความท้อแท้ และ
ความสิ้นหวัง บาน
สะพรั่งอย่างสวยงาม
ในภูมิทัศน์ฤดูหนาว
ที่เต็มไปด้วยน้ำแข็ง
เฉกเช่นที่บานในฤดู
ร้อนอันอบอุ่นแสน
สบาย”

ประธานาธิบดีเทอร์ เอฟ. อูสท์ดอร์ฟ,
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธาน
สูงสุด, “สำนักคุณในทุก
สภาวะการณ์,” เลียโยนา,
พ.ศ. 2014, 75.

ข่าวสาร

- 4 ข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุด:
เติมเต็มโลกด้วยความรักของ
พระคริสต์
โดย ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกทด์อร์ฟ
- 7 ข่าวเยี่ยมสอน: พระพันธกิจ
อันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์:
เจ้าชายแห่งสันติ

ภาพปก

ปกหน้า: ภาพถ่ายประกอบโดย แมทธิว ไรเออร์
ปกหน้าด้านใน: ภาพลิขสิทธิ์จาก Johnér/offset.com

บทความพิเศษ

- 12 ช่วยให้ผู้อื่นพบศรัทธาในพระคริสต์
โดย เอ็ดเดอร์แอล. ทอม เพอร์รี่
ท่านสามารถเสริมสร้างศรัทธาของ
ท่านได้ในขณะนี้และช่วยให้ผู้อื่น
หวนคืนสู่ฐานอันมั่นคงแห่งศรัทธา
ในพระผู้ช่วยให้รอด
- 18 ผู้บุกเบิกในทุกแผ่นดิน: ศาสนจักร
ในสวีเดน—การเติบโต การย้ายถิ่นฐาน
และความเข้มแข็ง
โดย อิงเกอร์ ฮ็อกแลนด์
แม้จะมีอุปสรรค แต่พระเจ้าทรงกำลัง
แรงงานของพระองค์ในประเทศที่
สวยงามนี้
- 24 บทเรียนจากปาศาคดีสิทธิ์
โดย เอ็ดเดอร์มาร์ลิน เค. เจนเซ็น
โดยสังเกตรูปแบบการเติบโตของต้นไม้
เราจะได้รับรู้วิธีทำให้ตัวเรายังราก
อย่างมั่นคงในความจริงนิรันดร์
- 30 500 ปีที่หายไป: นับจากมาลาคียถึง
ยอห์นผู้ถวายบัพติศมา
โดย เอส. เคนท์ บราวน์ และ
ริชาร์ด นีทเซล โอลแซฟเฟล
เกิดอะไรขึ้นในช่วงหลายปีระหว่าง
พันธสัญญาเดิมกับพันธสัญญาใหม่

- 36 ความเป็นจริงของคริสต์มาส
โดย อธิการเกรียอี. สตีเวนสัน
ขอให้เรารู้ว่าทารกที่เกิดใน
เบธเลเฮมทรงเป็นพระผู้ไถ่โลกจริง

ปกิณกะ

- 8 สิ่งที่เราเชื่อ: ส่วนสิบช่วยเสริมสร้าง
อาณาจักรของพระเจ้า
- 10 ใครครวญ: ปาฏิหาริย์คริสต์มาส
โดย ลินด์เซย์ อัลเดอร์
- 11 ศาสดาพยากรณ์พันธสัญญาเดิม:
มาลาคีย
- 40 เสี่ยงวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
- 80 จนกว่าเราจะพบกันอีก: ข้าพเจ้ารู้ว่า
พระองค์ทรงพระชนม์
โดย เอ็ดเดอร์เมลวิน เจ. บัลลาร์ด
พระเยซูทรงเป็นพระเจ้าผู้ฟื้นคืน
พระชนม์ของเรา พระองค์ทรงเชื่อเชิญ
เราทุกคนให้มาหาพระองค์

44

- 44 คำตอบของคำถามที่ตอบยากทั้งหมด**
โดย อาร์. วิล จอห์นสัน
หากความสงสัยเริ่มซึมเข้าสู่ใจท่าน
จงจำหลักกรรมห้าข้อนี้

ดูว่าท่านจะหา
เลียวโนนา
ที่ซ่อนอยู่ใน
ฉบับนี้ได้หรือไม่
คำใบ้: ศัตรูสอนเรา
เรื่องการเชื่อฟัง
ได้อย่างไร

- 48 พระผู้ช่วยให้รอดและศิโรลิก**
โดย เดวิด แอล. เบค
“จงทำอย่างนี้เพื่อเป็นที่ระลึกถึงเรา”
พระผู้ช่วยให้รอดตรัสขณะทรงจัดตั้ง
ศิโรลิก
- 50 การเป็นผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่ที
เพื่รับบัพติศมานั้นเป็นอย่างไร**
โดย โจชัว เจ. เพอร์เรีย
เรียนรู้ว่าท่านจะอย่างไรเพื่อช่วยให้
ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่ปรับตัว
ในการเป็นสมาชิกของศาสนจักร
- 54 คำถามและคำตอบ**
ฉันควรทำอะไรเมื่อถูกเยาะเย้ยที่
โรงเรียนเพราะทำตามมาตรฐานของ
ศาสนจักร
- 56 จากสนามเผยแผ่: ไม่ต้องใช้ทูตสวรรค์**
โดย เจเนียน เจนเซิน นีลเซิน
- 57 โปสเตอร์: หาที่ว่าง**
- 58 ฉันทอยู่ที่ไหน วิธีค้นพบและพัฒนา
พรสวรรค์และของประทานฝ่าย
วิญญาณของท่าน**
โดย เอิลเดอร์เมอร์วิน บี. อาร์โนลด์
คุณลุงข้าพเจ้าจะทำอะไรได้กับโลหะเก่าๆ
ชิ้นหนึ่ง
- 62 วิธีเตรียมรับการเสด็จมาครั้งที่สอง**
โดย เอิลเดอร์ดัลลีน เอช. โอคส์
ท่านจะทำอะไรหากท่านรู้ว่าท่าน
จะพบพระเจ้าพรุ่งนี้
- 63 ของขวัญคริสต์มาสของผม**
โดย ดัสติน วอร์ด
ถึงแม้ผมจะรับบัพติศมาเมื่ออายุแปดขวบ
แต่ผมไม่เคยไปโบสถ์—จนกระทั่ง
มีบางอย่างเปลี่ยนชีวิตผมตลอดกาล
- 64 พร้อมจะก้าวไปข้างหน้า**
โดย ริชาร์ด เอ็ม. รอมเนีย
และมิกกี ซีโมลียะ
เด็กวัย 12 ขวบเจ็ดคนเล่าว่า
การเดินทางจากปฐมวัยไป
เยาวชนชายหรือเยาวชนหญิง
นั้นเป็นอย่างไร

74

- 67 พยานพิเศษ: พระเยซูสิ้นพระชนม์
และคืนพระชนม์อีกครั้งจริงหรือ**
โดย เอิลเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน
- 68 นำปฐมวัยกลับบ้าน: เราระลึกถึงและ
นมัสการพระผู้ช่วยให้รอดของเรา
พระเยซูคริสต์**
โดย เอริน แซนเดอร์สัน และจิ้น บิงแฮม
- 70 แยนซี**
โดย เอิลเดอร์เบรนท์ เอช. นีลสัน
ถ้าเพียงแต่มีเราเชื่อฟัง เธอคงมีชีวิต
ที่เป็นสุข
- 71 หน้านี้ของหนู**
- 72 เพื่อนทั่วโลก: ฉันเชื่อมั่นมาจากสวีเดน**
โดย เอ็ม เจน เลวิตต์
- 74 คริสต์มาสแรก**
โดย เจนน์ วิลคัส
ระลึกถึงการประสูติของพระเยซู
ขณะที่ท่านแสดงละครเรื่องนี้
- 76 ดูข้างในสิคะ!**
โดย โซเฟีย ซี.
- 77 ภาพบุคคลในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิม:
ดาวิดกับโกลิอัท**
- 78 สำหรับเด็กเล็ก: คริสต์มาส
เล็ก ๆ น้อย ๆ ทุกวัน**
โดย เคท สตรองอิน

ธันวาคม 2014 ปีที่ 20 เล่มที่ 12

เลขีไฮนา 10992 425

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ฉบับพิมพ์ภาษาไทย

ฝ่ายประธานสูงสุด: โอมัส เอส. มอนสัน, เฮนรี่ บี. อาयरริงก์, ดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ

โคออร์ดิเนเตอร์สาวกสิบสอง: บอยด์ เค. แพคเกอร์, แอล. ทอม เพอร์รี่, วิลเลียม เอ็ม. เนลสัน, คัลลิส เอช. โอคัส, เอ็ม. วิลเลียม บัลลาร์ด, ริชาร์ด จี. สก็อตต์, โรเบิร์ต ดี. สเติร์ล, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, เดวิด เอ. เบตนาร์, เคเวนทีน แอล. คูก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, นีล แอล. แอนเดอร์สัน

บรรณาธิการ: เครก เอ. คาร์ดอน

ที่ปรึกษา: เมอร์วิน บี. อาร์โนลด์, คริสทอฟเฟอร์ โกลด์แมน, ลาร์รี่ อาร์. ลอร์เรนซ์, เจมส์ บี. มาร์ติน, โจเซฟ ดับเบิลยู. ลิตาดี

ผู้อำนวยการบริหาร: เดวิด ที. วอร์เนอร์

ผู้อำนวยการฝ่ายดำเนินการ: วินเซนซ์ เอ. วอห์น

ผู้อำนวยการฝ่ายนิตยสารศาสนจักร: อัลเลน อาร์. ลอยบอร์ก

ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ: การ์ฟ แคนนอน

บรรณาธิการบริหาร: อาร์. วิล จอห์นสัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: โรอัน คาร์

ผู้ช่วยฝ่ายจัดพิมพ์: ลีซา แครโกลนา โปเช

งานเขียนและงานบรรณาธิการ: บริทาณี บี. เบตต์, เดวิด ดิกสัน, เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์, แมทธิว ดี. ฟิลิตัน, ลอรี ฟูลเลอร์, การ์เรตต์ เอช. การ์ฟ, ลาร์รี พอร์เตอร์ กอนต์, มินดี แอน. ลีฟวิทท์, ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, แซลลี จอห์นสัน โอดีเคิร์ก, โจเซฟ เจ. เพอร์รี่, แจน ฟินบอร์ฟ, ริชาร์ด เอ็ม. วอมบี้, พอล แวนเดนเบิร์ก, มาร์ตินา วิตสัน

นักศึกษาฝึกงานด้านบรรณาธิการ: เอธาน ดี. พาร์ริช, เคดี ฟิลลิปส์

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: เจ. สก็อตต์ คูนด์เซ็น

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: แพตตี อาร์. ฟิเตอร์สัน

งานออกแบบ: จินเนตต์ แอนดรูวส์, เฟย์ พี. แอนดรูวส์, ซี. คิมบัลด์ บอดด์, โธมัส โกลด์, เนต ไทสัน, คอลสัน ซิงค์ลีย์, เดวิด พี. จอห์นสัน, ซูซาน ลอฟเกร็น, สก็อตต์ เอ็ม. มอย, มาร์ค ดับเบิลยู. โรบินสัน, แบรด เทียร์, เค. นีโคล วอลเคอร์สตัน

นักศึกษาฝึกงานด้านการออกแบบ: สุพรานา วงศ์วิราภาพ

ผู้ประสานงานทรัพยากรปัญหา: โคลเลตต์ แมเนเกอร์ อูนิ

ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ ปีเตอร์ส

งานผลิต: เควิน ซี. แบงคัส, คอนนี ไบรอร์ฟ บริดจ์, จูลี เบอร์ดเรตต์, ไบรอัน ดับเบิลยู. กีกี, เดนิส เคอร์บี, จินนี่ เอ. เนลสัน, กาเบรียล เทด แรฟเฟอร์

งานก่อนพิมพ์: เจฟฟี่ แอล. มาร์ติน

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: เครก เค. เซดวิก

ผู้อำนวยการจัดจำหน่าย: สตีเฟน อาร์. คริสเตียนเซ็น

งานแปล: ศศิธร ฤกษ์เฉลิม

เลขีไฮนา (ISSN 0853-2513) นิตยสารรายเดือน จัดพิมพ์โดยศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย อัดราคาสมาชิกในประเทศไทย 60 บาทต่อปี หรือฉบับละ 10 บาท สมัครสมาชิกผ่านตัวแทนนิตยสาร เลขีไฮนาของอัครทูต/สาขา หรือส่งใบสมัครไปที่: ศูนย์หนังสือ 1645/6 ถ.เพชรบุรีตัดใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ 0-2652-7722 ต่อ 101 ในกรณีเปลี่ยนแปลงที่อยู่ กรุณาแจ้งล่วงหน้าสามสิบวัน

ส่งต้นฉบับและข้อซักถาม ทางออนไลน์ที่ liahona.lds.org; ทางอีเมลที่ liahona@ldschurch.org ; หรือทางไปรษณีย์ที่ Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

เลขีไฮนา (คำศัพท์ในพระคัมภีร์มอรมอน หลายถึง “เซมิต” หรือ “เครื่องเซิม”) จัดพิมพ์ในภาษาแอลเบเนีย อาร์เมเนีย บัลแกเรีย กัมพูชา จีน จีนกลาง (ฉบับย่อ) โครเอเชีย เช็ก เดนมาร์ก ดัตช์ อังกฤษ เอสโตเนีย ฟิจิ ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี โอลันด์ อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น คิริบาติ เกาหลี ลัตเวีย ลิทัวเนีย มาลากาซี มัลดีเวส มอโกเลีย นอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส โรมาเนีย รัสเซีย ซามัว สเปน สวาฮีลี สวีเดน ตากาล็อก ตาฮีตี ไทย ดองกา ยูเครน อุรดู และเวียดนาม (จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตามภาษาที่จัดพิมพ์)

© 2014 โดย Intellectual Reserve, Inc. สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ พิมพ์ในสหรัฐอเมริกา

ท่านอาจทำสำเนาข้อความและภาพใน เลขีไฮนา ไว้ใช้ที่โบสถ์หรือที่บ้านได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ ไม่อนุญาตให้ทำสำเนาภาพที่ระบุข้อห้ามไว้ตรงขอบภาพ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่ Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; อีเมล: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

For Readers in the United States and Canada: December 2014 Vol. 20 No. 12. LIAHONA (USPS 311-480) Thai (ISSN 0853-2513) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at . (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

แนวคิดสำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว

ฉบับนี้มีบทความและกิจกรรมที่สามารถนำไปใช้สำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว แนวคิดสองประการมีดังนี้

การเป็นผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสที่เพิ่งรับบัพติศมานั้นเป็นอย่างไร หน้า 50: ท่านอาจสนทนากับครอบครัวท่านเกี่ยวกับเรื่องราวการเปลี่ยนใจเลื่อมใสที่สมาชิกในบทความนี้แบ่งปัน ท่านอาจจะอ่านการทำทนายทั้ง 10 ข้อที่ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสพบเจอ (รวมอยู่ในบทความ) ให้ครอบครัวระบุข้อสมาชิกใหม่ในวอร์ดหรือสาขาของท่านหรือสมาชิกที่กำลังเริ่มกลับมาแข็งขันในศาสนจักร จากนั้นให้ช่วยกันวางแผนเป็นมิตรและช่วยเหลือสมาชิกเหล่านั้นขณะที่พวกเขาพยายามค้นหาพลังในการปรับตัวทางสังคม วัฒนธรรม และเติบโตทางวิญญาณ

“เราระลึกถึงและนมัสการพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์” หน้า 68 และ “คริสต์มาสแรก” หน้า 74: เกลิมฉลองการประสูติของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดด้วยแนวคิดมากมายเกี่ยวกับกิจกรรมหัวข้อคริสต์มาสในฉบับนี้ ตัวอย่างเช่น ท่านอาจจะตัดกล่องในหน้า 69 ออกแล้วให้ครอบครัวตัดสินใจว่าจะแสดงความรักต่อพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดในช่วงเทศกาลคริสต์มาสและตลอดทั้งปีอย่างไร ท่านอาจพิจารณาใช้บทละครในหน้า 74 เป็นแนวทางในการช่วยครอบครัวแสดงเรื่องราวการประสูติของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด กิจกรรมทั้งสองอย่างนี้จะช่วยให้ลูกๆ เรียนรู้วิธีที่จะทำให้ความคิดของพวกเขาจดจ่ออยู่ที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดในช่วงเทศกาลคริสต์มาส

ในภาษาของท่าน

เลขีไฮนาและสื่อสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ของศาสนจักรมีให้อ่านหลายภาษาที่ languages.lds.org

หัวข้อพระกิตติคุณในเล่ม

ตัวเลขหมายถึงหน้าแรกของบทความ

กตัญญู, ความ 10
ขอบพระทานฝ่ายวิญญาณ, 58
ครอบครัว, 10, 40, 42
คริสต์มาส, 4, 10, 36, 40, 42, 43, 57, 63, 74, 76, 78
ความตาย, 40
ความรัก, 4, 40, 50
งานเผยแผ่ศาสนา, 12, 18, 50, 56, 76
เชื้อเพลิง, การ 30, 54, 70
ประจักษ์พยาน, 44

เปลี่ยนใจเลื่อมใส, การ 42, 50, 63
ผู้ถูกเบิก, 18
พระคัมภีร์, 30
พระเยซูคริสต์, 4, 7, 12, 36, 48, 57, 67, 68, 74, 80
พันธสัญญาเดิม, 11, 30
พันธสัญญาใหม่, การ 67
ฟื้นฟู, การ 24
มิตรภาพ, 50

ยากลำบาก, ความ 24, 54
รับใช้, การ 4, 10, 12, 41, 43, 56, 78
ละทิ้งความเชื่อ, การ 30
ศรัทธา, 12, 24, 44, 80
ศีลระลึก, 48
สงสัย, ความ 44
ส่วนสิบ, 8
สวีเดน, 18, 72
เสด็จมาครั้งที่สอง, การ 62
สันติสุข, 7

โดย ประธาน
ดีเทอร์ เอช. อุนด์เตอร์ฟ
ที่ปรึกษาที่สองใน
ฝ่ายประธานสูงสุด

เติมเต็มโลกด้วย ความรักของพระคริสต์

เมื่อเรานึกถึงคริสต์มาส เรามักจะนึกถึงการให้และรับของขวัญ ของขวัญสามารถเป็นส่วนหนึ่งของประเพณีที่งดงามได้ แต่ก็สามารถลดความสูงค่าของเทศกาลและหันเหความสนใจของเราไปจากการเฉลิมฉลองการประสูติของพระผู้ช่วยให้รอดในวิถีที่มีความหมายได้เช่นกัน

ข้าพเจ้าทราบจากประสบการณ์ส่วนตัวว่าคริสต์มาสที่น่าจดจำที่สุดคือคริสต์มาสที่สมณะที่สุด ของขวัญในวัยเด็กของข้าพเจ้าเรียบง่ายมากเมื่อเทียบกับมาตรฐานยุคปัจจุบัน บางครั้งข้าพเจ้าได้รับเสื้อที่ปะชุนแล้ว ไม่ก็ถุงมือหรือถุงเท้าหนึ่งคู่ ข้าพเจ้าจำได้ว่าคริสต์มาสที่พิเศษครั้งหนึ่ง พี่ชายให้ของขวัญข้าพเจ้าเป็นมีดไม้ที่เขาแกะสลักเอง

ของขวัญราคาแพงไม่ได้ทำให้คริสต์มาสมีความหมาย ข้าพเจ้านึกถึงเรื่องหนึ่งที่เล่าโดยเฮลเดอร์เกล็น แอล. รัตต์ ผู้รับใช้เป็นสมาชิกสาวกเจ็ดสิบตั้งแต่ปี 1987 ถึงปี 1992 วันหนึ่งก่อนคริสต์มาสเมื่อหลายปีมาแล้วช่วงที่เขาบริหารคลังของอธิการ เขาทราบจากผู้นำทางศาสนาคนหนึ่งว่ามีครอบครัวขัดสนเพิ่งย้ายมาอยู่ในเมือง เมื่อเขาไปเยี่ยมอพาร์ทเมนต์เล็กๆ ของครอบครัวนี้ เขาพบมารดาตัวคนเดียวกับลูกเล็กๆ สี่คนอายุไม่ถึง 10 ขวบ

ครอบครัวนี้ขัดสนมากถึงขนาดผู้เป็นแม่ไม่สามารถซื้อขนมหรือของขวัญให้ลูกๆ ในช่วงคริสต์มาสปีนั้นได้—แม้แต่ต้นคริสต์มาสเธอก็ซื้อไม่ได้ บราเดอร์รัตต์พูดคุยกับครอบครัวและทราบว่าเด็กผู้หญิงสามคนอยากได้ตุ๊กตาคนหรือไม้ก่อกองไฟสักตัว เมื่อเขาถามลูกชายวัยหกขวบว่าอยากได้อะไร เด็กชายตัวน้อยที่หิวโหยตอบว่า “ผมอยากได้ข้าวโอ๊ตสักชามครับ”

บราเดอร์รัตต์สัญญากับเด็กชายเรื่องข้าวโอ๊ตและอาจจะอีกหลายอย่าง จากนั้นเขาจึงไปที่คลังของอธิการ จัดอาหารและเครื่องอุปโภคบริโภคอื่นๆ ให้ตามความต้องการเร่งด่วนของครอบครัว

เช้าวันนั้นวิสุทธิยุคสุดท้ายคนหนึ่งเอื้อเฟื้อเงิน 50 ดอลลาร์ให้เขาใช้ช่วย “คนขัดสน” บราเดอร์รัตต์สวมเสื้อกันหนาวให้ลูกสามคนของเขาและไปซื้อของขวัญคริสต์มาสโดยใช้เงินบริจาคจำนวนนั้น—ลูกของเขาเลือกของเล่นให้เด็กที่ขัดสน

หลังจากล้างจานอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ของขวัญ ต้นคริสต์มาส และของตกแต่งจำนวนหนึ่งขึ้นรถยนต์แล้ว ครอบครัวรัตต์จึงขับรถไปอพาร์ทเมนต์ของครอบครัวดังกล่าว ที่นั่นพวกเขาช่วยมารดาและลูกๆ ของเธอจัดวางต้นคริสต์มาส วางของขวัญไว้ใต้ต้น และให้ข้าวโอ๊ตห่อใหญ่แก่เด็กชายตัวน้อย

ผู้เป็นมารดารู้ว่าลูกๆ ดีอกดีใจ และพวกเขาทุกคนร้องเพลงคริสต์มาสหนึ่งเพลง คืนนั้นขณะครอบครัวรัตต์รับประทานอาหารเย็นร่วมกัน พวกเขาโน้มขอบพระทัยที่ได้นำความเบิกบานเนื่องในคริสต์มาสไปให้อีกครอบครัวหนึ่งและช่วยให้เด็กชายตัวน้อยได้รับข้าวโอ๊ตหนึ่งชาม¹

พระคริสต์และวิญญาณของการให้

ลองนึกถึงวิถีที่เรียบง่ายแต่สง่างามที่พระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงเลือกให้เกียรติการประสูติของพระบุตรพระองค์ ในคืนศักดิ์สิทธิ์นั้น ทูตสวรรค์ไม่ปรากฏต่อคนร่ำรวยแต่ปรากฏต่อคนเลี้ยงแกะ พระกุมารพระคริสต์มิได้ประสูติในคฤหาสน์แต่ประสูติ

นั้นที่ร่างกายและจิตใจของพวกเขาทรมาณ ด้วยความป่วยไข้และความทุกข์ใจ พระองค์ ทรงนำความรักและการเยียวยามาให้ กับ คนเหล่านั้นที่จิตวิญญาณของพวกเขาแบกรับบาป พระองค์ทรงเสนอความหวัง การให้อภัย และการไถ่

หากพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงอยู่ท่ามกลาง พวกเราวันนี้ เราจะพบพระองค์ในที่ซึ่ง พระองค์มักจะทรง—ปฏิบัติศาสนกิจต่อคน อ่อนโยน คนเศร้าหมอง คนอ่อนน้อมถ่อมตน คนคับแคบใจ และคนยากจนในวิญญาณ ในช่วงเทศกาลคริสต์มาสปีนี้และตลอดไป ขอให้เราถวายแด่พระองค์โดยรักดังที่พระองค์ทรงรัก ขอให้เราระลึกถึงความสูงศักดิ์อันต่ำต้อยแห่งการประสูติ ของประทาน และพระชนม์ชีพของพระองค์ ขอให้เราเติมแสงแห่งรักและพลังเยียวยาของพระองค์ให้เต็มโลกโดยผ่านการกระทำอันเรียบง่ายของความเมตตา จิตกุศล และความเห็นใจ ■

อ้างอิง

1. ดู เกล็น แอล. รัคค์, *Pure Religion: The Story of Church Welfare since 1930* (1995), 352–353; ดู Glen L. Rudd, “A Bowl of Oatmeal,” *Church News*, Dec. 2, 2006, 16 ด้วย.

ในร่างหญ้า พระองค์ทรงห่อหุ้มด้วยผ้าอ้อมธรรมดาไม่ใช่ผ้าไหม

ความเรียบง่ายของคริสต์มาสแรกนั้น บอกเหตุลวงหน้าถึงพระชนม์ชีพของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ถึงแม้พระองค์ทรงสร้างแผ่นดินโลก ทรงดำเนินพระชนม์ชีพในดินแดนแห่งพระบารมีและรัศมีภาพ และทรงยืนทางพระหัตถ์ขวาของพระบิดา แต่พระองค์เสด็จมาแผ่นดินโลกในฐานะเด็กที่ช่วยตนเองไม่ได้ พระชนม์ชีพของพระองค์เป็นต้นแบบของความสูงศักดิ์ที่เรียบง่าย และพระองค์ทรงดำเนินท่ามกลางคนยากไร้ ผู้ป่วย คนเศร้าหมอง และผู้แบกภาระหนัก

ถึงแม้พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ แต่พระองค์ไม่สนพระทัยเกียรติยศและความร่ำรวยของมนุษย์ พระชนม์ชีพ พระวาระ และพระราชกิจประจำวันของพระองค์เป็นอนุสรณ์แห่งศักดิ์ศรีที่เรียบง่ายทว่าลึกซึ้ง

พระเยซูพระคริสต์ผู้ทรงตระหนักดีถึงวิธีให้ ทรงวางแบบอย่างการให้สำหรับเรา กับ คนเหล่านั้นที่ใจพวกเขาหนักอึ้งด้วยความอ้างว้างและโศกเศร้า พระองค์ทรงนำความเห็นใจและความสบายใจมาให้ กับคนเหล่า

การสอนจากข่าวสารนี้

ประธานอัครทูตสอนว่าเราควรทำตามแบบอย่างการให้ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ท่านอาจจะขอให้คนที่ท่านเยี่ยมผลัดกันบอกชื่อของประทานที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงมอบให้พวกเขา และสนทนาว่าพวกเขาจะใช้ของประทานนั้นรับใช้คนอื่น ๆ ได้อย่างไร ตัวอย่างเช่น ถ้าสมาชิกคนหนึ่งได้รับการอบรมด้านดนตรีมา เขาอาจไปร้องเพลงคริสต์มาสให้เพื่อนบ้านบางคนฟัง ท่านอาจเสนอให้คุกเข่าสวดอ้อนวอนกับคนที่ท่านเยี่ยม โดยขอการดลใจว่าจะแบ่งปันของประทานอะไร แบ่งปันอย่างไร และกับใคร จงทำตามการดลใจที่ท่านได้รับ

สำหรับแนวคิดในการสอนข่าวสารนี้แก่เยาวชนและเด็ก ดูหน้า 6

เยาวชน

เรียนรู้จากประสบการณ์ของผู้อื่น

ประธานอุศท์ดอร์ฟพูดจากประสบการณ์ส่วนตัวเมื่อท่านสอนว่า “คริสต์มาสที่น่าจดจำที่สุดคือคริสต์มาสที่สมณะที่สุด” เราเรียนรู้ได้มากจากคนรุ่นก่อน ผู้ใหญ่หลายคนมีชีวิตผ่านช่วงสงคราม การว่างงาน ความเจ็บป่วย หรือการทดลองอื่นๆ ขอให้สมาชิก

สูงอายุนิเวรด์หรือสาขาของท่านเล่าให้ท่านฟังเกี่ยวกับคริสต์มาสที่มีความหมายมากที่สุดของพวกเขา ท่านอาจจัดเรื่องราวของพวกเขา พยายามเรียนรู้จากแบบอย่างเหล่านั้นโดยให้คริสต์มาสปีนั้นมุ่งไปที่การรับใช้อย่างจริงใจและการระลึกถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดมากขึ้น

เด็ก

ของขวัญจากพระเยซูคริสต์

บางคนใช้ต้นคริสต์มาสเฉลิมฉลองการประสูติของพระเยซูคริสต์ บางครั้งผู้คนวางของขวัญสำหรับคนอื่นๆ ไว้ใต้ต้นคริสต์มาส พระผู้ช่วยให้รอดประทานของขวัญอะไรแก่ท่าน อ่านพระคัมภีร์แต่ละข้อด้านล่างและระบายสีของขวัญชิ้นนั้น ท่านสามารถถวายของขวัญตอบแทนพระเยซูได้โดยหาวิธีช่วยเหลือผู้อื่น

ข่าวเยี่ยมสอน

ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการสวดอ้อนวอนและทูลขอให้รู้ว่าแบ่งปันอะไร การเข้าใจพระชนม์ชีพและบทบาทของพระผู้ช่วยให้รอดจะเพิ่มพูนศรัทธาที่ท่านมีต่อพระองค์และเป็นพรแก่คนที่ท่านดูแลผ่านการเรียนสอนอย่างไร ดูข้อมูลเพิ่มเติมที่ reliefsociety.lids.org

พระพันธกิจอันศักดิ์สิทธิ์ ของพระเยซูคริสต์: เจ้าชายแห่งสันติ

ข่าวสารนี้เป็นส่วนหนึ่งของชุดข่าวสารการเรียนสอนที่เน้นพระพันธกิจด้านต่าง ๆ ของพระผู้ช่วยให้รอด

พระผู้ช่วยให้รอดเป็นที่มาของสันติสุขที่แท้จริง” เอ็ดเดอร์ควินิน แอล. ลูกแห่งโครัมอัครสาวกสิบสองกล่าว “แม้ในความยากลำบากของชีวิต เนื่องจากการชดใช้และพระคุณของพระผู้ช่วยให้รอด จึงทำให้การดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรมจะได้รับสันติสุขส่วนตัวเป็นรางวัล”¹ การเข้าใจว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นเจ้าชายแห่งสันติ จะช่วยให้เราพบสันติสุขในใจและเพิ่มพูนศรัทธาของเราในพระองค์

พระเยซูคริสต์ตรัสว่า “เราบอกเรื่องนี้กับพวกท่านเพื่อท่านจะได้มีสันติสุขในเรา ในโลกนี้ท่านจะประสบความทุกข์ยาก แต่จะมีใจกล้าเถิด เพราะว่าเราชนะโลกแล้ว” (ยอห์น 16:33) ลินดา เอส. รีฟส์ ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญแสดงประจักษ์พยานถึงความจริงดังกล่าวว่า “พระเจ้าทรงเมตตาจิตใจและ

ช่วยทำให้ภาระของดิฉันเบาลง พระองค์ทรงช่วยให้ดิฉันสัมผัสถึงสันติสุขอันยิ่งใหญ่”²

เอ็ดเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองสอนดังนี้ “สถานที่ในอุดมคติสำหรับ...สันติสุขอยู่ภายในรั้วบ้านของเราเอง ซึ่งเราทำสุดความสามารถเพื่อให้พระเจ้าพระเยซูคริสต์เป็นจุดศูนย์รวมที่นั่น”³

พระคัมภีร์เพิ่มเติม

อิสยาห์ 9:6; ลูกา 2:14; ยอห์น 14:27;
1 นิไฟ 13:37; หลักคำสอนและพันธสัญญา
59:23

อ้างอิง

1. ควินิน แอล. ลูก, “สันติสุขส่วนตัว: รางวัลแห่งความชอบธรรม,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2013, 35.
2. ลินดา เอส. รีฟส์, “จงมารับพรแห่งพันธสัญญาของท่าน,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2013, 120.
3. ริชาร์ด จี. สก็อตต์, “เพื่อให้มีสันติสุขในบ้าน,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2013, 29.

ศรัทธา ครอบครัว
การบรรเทาทุกข์

จากพระคัมภีร์

อิสยาห์พยากรณ์ถึงการประสูติของพระเยซูคริสต์ เจ้าชายแห่งสันติ (ดูอิสยาห์ 9:6) ในพื้นที่ของทวีปอเมริกา แซมิวเอลชาวเลมันพูดถึงเครื่องหมายที่จะมาพร้อมการประสูติของพระคริสต์ในอีกห้าปีให้หลัง (ดู ฮีลามัน 14:3, 5) เมื่อใกล้ถึงวันที่พยากรณ์ไว้ ผู้ไม่เชื่อจะประหารชีวิตชาวคริสต์ทั้งหมดถ้าเครื่องหมายเหล่านี้ไม่เกิดขึ้น ศาสดาพยากรณ์นี้ไฟ “ร้องทูลพระเจ้าอย่างสุดกำลังตลอดวันนั้น; และดูเถิด, สรุเสียงของพระเจ้ามาถึงท่าน, มีความว่า: ... ในวันพรุ่งเราจะเข้ามาในโลก” (3 นิไฟ 1:12–13) เครื่องหมายปรากฏ และเนื่องด้วยการประสูติของพระคริสต์ “ผู้คนเริ่มมีความสงบสุขอีกในแผ่นดิน” (ข้อ 23)

ในเบธเลเฮม มารีย์ “คลอดบุตรชายหัวปี เอาผ้าอ้อมพันและวางไว้ในรางหญ้า” (ลูกา 2:7)

พิจารณาสิ่งนี้

พระผู้ช่วยให้รอดทรงนำสันติสุขเข้ามาในชีวิตท่านด้วยวิธีใด

ส่วนสิบช่วยเสริมสร้าง อาณาจักรของพระเจ้า

เราเชื่อในการถวายรายได้หนึ่งในสิบของ
b เราแต่พระเจ้าเพื่อช่วยสร้างอาณาจักร
ของพระองค์ กฎส่วนสิบเรียกร้องให้เราเสีย
สละทรัพย์สินบางส่วนเพื่อให้ได้รับพรทาง
วิญญาณที่ยิ่งใหญ่กว่า

หลักธรรมเรื่องส่วนสิบปฏิบัติกันมาตั้งแต่
สอนพระกิตติคุณบนแผ่นดินโลกครั้งแรก
ตัวอย่างเช่น อับราฮัมจ่ายส่วนสิบให้เมลคี-
เซเดคมหาปุโรหิต (ดู ปฐมกาล 14:18–20)
พระเจ้าทรงบัญชาโมเสสให้สอนผู้คนเกี่ยว
กับส่วนสิบ (ดู เลวีนิติ 27:30–34) ต่อมา
เมื่อพระเจ้าช่วยให้รอดเสด็จเยือนชาวนีไฟ
พระองค์ประทานกฎส่วนสิบให้พวกเขา (ดู
3 นีไฟ 24) และในสมัยของเรา พระองค์

ทรงฟื้นฟูพระบัญญัติข้อนี้ผ่านศาสดา
พยากรณ์โจเซฟ สมิธ (ดู คพ. 119)

เพื่อทำตามพระบัญญัติข้อนี้ เราถวาย
รายได้หนึ่งในสิบของเราแต่พระเจ้าผ่าน
ผู้นำฐานะปุโรหิตในท้องที่ เงินทุนส่วนนั้น
ส่งไปสำนักงานใหญ่ของศาสนจักร ที่นั่น
สภาอันประกอบด้วยฝ่ายประธานสูงสุด
โครัมอัครสาวกสิบสอง และฝ่ายอธิการ
ควบคุมตัดสินใจว่าจะใช้เงินทุนศักดิ์สิทธิ์
อย่างไร (ดู คพ. 120)

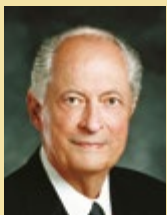
ส่วนสิบช่วยให้ศาสนจักรสร้างและซ่อม
บำรุงพระวิหารตลอดจนอาคารประชุม
สนับสนุนเซมินารีและสถาบัน จัดเตรียม
สื่อการเรียนการสอนให้สมาชิกศาสนจักร

เกื้อหนุนงานเผยแผ่ศาสนา งานพระวิหาร
และประวัติกอบครัว

เราเชื่อในการจ่ายส่วนสิบด้วยความ
เต็มใจ “เพราะว่าพระเจ้าทรงรักคนที่ให้ด้วย
ใจยินดี” (2 โครินธ์ 9:7) การจ่ายส่วนสิบ
เป็นวิธีที่เราสามารถช่วยสร้างอาณาจักร
ของพระเจ้าเป็นเจ้าบนแผ่นดินโลกและแสดง
ความสำนึกคุณต่อพระบิดาบนสวรรค์ที่
ประทานพรเราด้วยทุกสิ่งที่เรามี ทว่าการ
จ่ายส่วนสิบนำพรมากกว่านั้นเข้ามาใน
ชีวิตเรา ดังมาลาคีสอน “จงนำทศางค์เต็ม
ขนาดมาไว้ในคลัง เพื่อว่าจะมีอาหารใน
นิเวศของเรา จงลองดูเราในเรื่องนี้ว่า เราจะ
เปิดหน้าต่างในฟ้าสวรรค์ให้เจ้า และเทพร
อย่างล้นหลามให้เจ้าหรือไม่” (มาลาคี
3:10) พรฝ่ายโลกและฝ่ายวิญญาณจะมา
ถึงทุกคนที่จ่ายส่วนสิบอย่างซื่อสัตย์ แม้
จำนวนเล็กน้อย ■

ดูข้อมูลเพิ่มเติมใน ปฐมกาล 28:20–22; มาลาคี
3:8–11; และ คำสอนของประธานศาสนจักร:
ลอเรนโซ สโนว์ (2012) บทที่ 12

พรของการจ่ายส่วนสิบ

“ส่วนสิบพัฒนาศรัทธา
และทดสอบศรัทธาของ
เรา โดยการเสียสละสิ่ง
ที่เราอาจคิดว่าจำเป็น
หรือต้องการสำหรับตัว
เราเองให้แก่พระเจ้า เรา

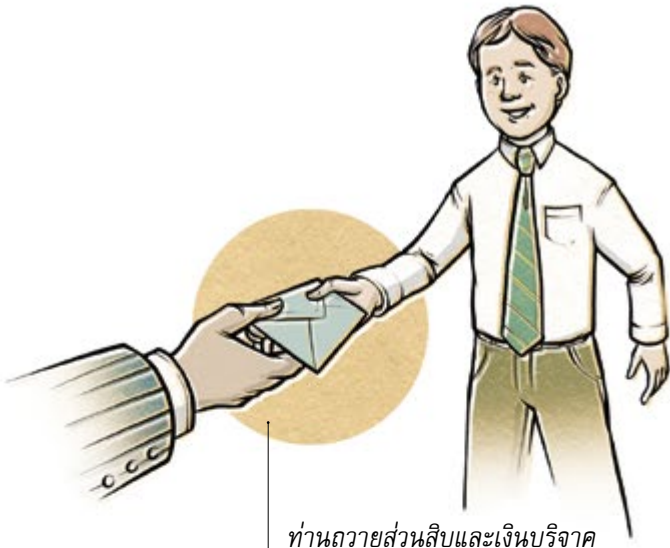
เรียนรู้ที่จะพึ่งพาพระองค์ ศรัทธาที่เรามีต่อ
พระองค์ทำให้เรารักษาพันธสัญญาพระวิหาร
และรับพรพระวิหารเพื่อนิรันดร์ได้ ...

“ส่วนสิบสอนเราให้ควบคุมความปรารถนา
และกิเลสที่มีต่อสิ่งของทางโลก การจ่ายส่วน
สิบสนับสนุนให้เราซื่อสัตย์ในความสัมพันธ์
กับเพื่อนมนุษย์ เราเรียนรู้ที่จะวางใจว่าสิ่ง
ที่เราได้รับโดยผ่านพรของพระเจ้าและความ
วิริยะอุตสาหะของเราเพียงพอต่อความต้องการ
ของเรา ...

“สำหรับคนที่ดำเนินชีวิตตามกฎส่วนสิบ
อย่างซื่อสัตย์สุจริต พระเจ้าทรงสัญญาพรไว้

มากมาย พรบางประการเป็นพรทางโลก
เหมือนดังที่ส่วนสิบก็เป็นเรื่องทางโลก แต่
เช่นเดียวกับการรับบัพติศมาและการรับ
ศีลระลึกซึ่งเป็นศาสนพิธีทางกายภาพ
ภายนอก พระบัญญัติที่ให้จ่ายส่วนสิบ
กำหนดให้มีการเสียสละทางโลกซึ่งในที่สุด
ทำให้เกิดพรทางวิญญาณที่ยิ่งใหญ่”

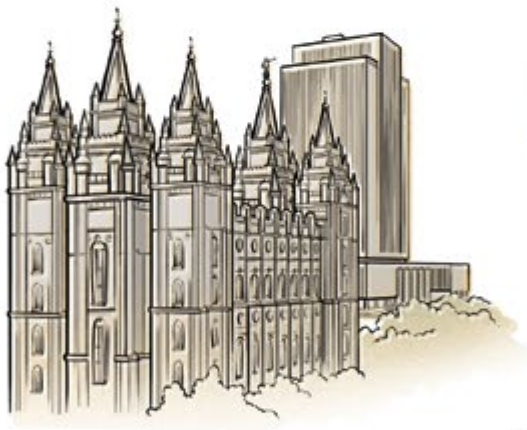
เอ็ลเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลส์แห่งโครัมอัครสาวก
สิบสอง, “ส่วนสิบ: การทดสอบศรัทธาเพื่อรับพร
นิรันดร์,” *เสี้ยวสนา*, พ.ย. 2002, 27.

ท่านถวายส่วนสิบและเงินบริจาค
อื่นๆ แต่พระเจ้าผ่านสมาชิกคนหนึ่ง
ในฝ่ายอธิการหรือฝ่ายประธานสาขา
ของท่าน

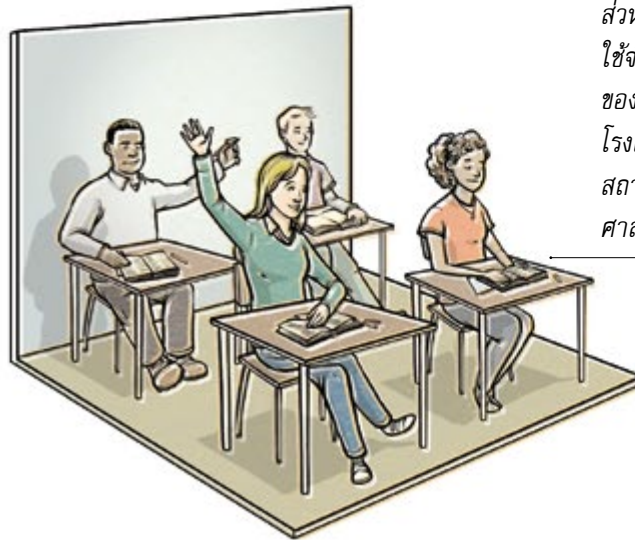
ส่วนสิบจ่ายค่าก่อสร้างและ
ซ่อมบำรุงพระวิหารตลอด
จนอาคารประชุม

เงินทุนส่วนสิบส่งจากออร์ดและ
สาขาต่อไปยังสำนักงานใหญ่ของ
ศาสนจักร ที่นั่นสภาซึ่งรวมถึง
ฝ่ายประธานสูงสุดตัดสินใจว่าจะ
ใช้เงินทุนศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้อย่างไร

ส่วนสิบจ่ายค่าแปลและ
จัดพิมพ์พระคัมภีร์ตลอดจน
สื่อการเรียนการสอนต่างๆ

ส่วนสิบช่วยสนับสนุนค่า
ใช้จ่ายสำหรับการศึกษา
ของสมาชิกรุ่นเยาว์ใน
โรงเรียน เซมินารี และ
สถาบันศาสนาของ
ศาสนจักร

ปาฏิหาริย์คริสต์มาส

โดย ลินด์เซย์ อัลเดอร์

หัวใจของเขายังเต้นอยู่ เต้นไม่ดีเท่าก่อนหัวใจล้มเหลว แต่ยังเต้นอยู่

คริสต์มาสอีฟของพวกเขาเพื่อมาตกแต่งห้องที่โรงพยาบาลให้โบรอันขณะเขาย้ายออกจากหน่วยอภิบาล ดันคริสต์มาสสูงสามฟุต (1 เมตร) ตั้งอยู่ใกล้หน้าต่างเป็นสัญลักษณ์แทนความรักของพวกเขา

ดิฉันจะขอบคุณเพื่อนๆ ของเราได้อย่างไร พวกเขารู้หรือไม่ว่าดิฉันต้องการพวกเขามากเพียงใดและสำนึกคุณเพียงใด ขณะที่ดิฉันคิดอะไรไม่ออกนอกจากเรื่องสามี พวกเขาก็ได้แสดงความรักต่อลูกๆ ของดิฉัน เช็ดก้นบ้านให้ เติมน้ำใหม่ใส่ตู้เย็นให้ ซักเสื้อผ้าให้ ห่อของขวัญคริสต์มาสให้เรา และนำความรักมาให้ดิฉันผ่านการสวมกอด อาหารเย็น บัตรกำนัล เงินสด โทรศัพท์ อีเมล ข้อความ ฝูงลูกสนกลืนอบเชย และกระเป๋าสีเสื้อผ้าที่เต็มไปด้วยของตกแต่ง พวกเขาร้องไห้ สวดอ้อนวอน อดอาหารกับดิฉัน และในการทำทั้งหมดนี้ พวกเขาได้ให้ของขวัญล้ำค่าที่สุดแก่ดิฉันนั่นคือ เวลาของพวกเขา ดิฉันรักพวกเขาทุกคนมากเหลือเกิน!

ดิฉันคิดว่าดิฉันจะหลับสนิทคืนนี้เพราะดิฉันเปี่ยมด้วยความสำนึกคุณอันหาที่สุดมิได้ต่อพวกเขาทุกคน

แต่ดิฉันสำนึกคุณต่อพระเจ้ามากที่สุดสำหรับชีวิตของสามีดิฉัน—การหายใจลึกๆ ของเขา หัวใจที่กำลังสูบฉีดโลหิต ร่างกายและจิตวิญญาณที่มีชีวิตอยู่ของเขา ชีวิตเขาเป็นปาฏิหาริย์คริสต์มาสของดิฉัน ■
ผู้เขียนอาศัยอยู่ในนอร์ทแคโรไลนา สหรัฐอเมริกา

คืนนี้ใจดิฉันรู้สึกอบอุ่น ซอกซ้า บอบซ้า และระทมทุกข์แน่นอน แต่อบอุ่นที่สุด ดิฉันสัมผัสถึงความสำนึกคุณอย่างแรงกล้า—สำนึกคุณอย่างสุดซึ้งและขยายวงกว้าง จนดูเหมือนมีช่องใหม่ในจิตวิญญาณดิฉัน ซึ่งเปิดที่ว่างเพื่อรับความรู้สึกนี้ ความสำนึกคุณเต็มเปี่ยมและเป็นส่วนตัวจนไม่สามารถหยุดยั้งน้ำตาที่ไหลอาบแก้มได้ ดิฉันได้ยินสามีดิฉันกำลังหายใจ ลึกและแผ่วเบา

สองชั่วโมงก่อนหน้านี้ ดิฉันป็นขึ้นเตียงโรงพยาบาลของเขา โดยไม่สนใจลูกน้อยในครรภ์ที่กำลังดิ้นเบาๆ และพบที่ว่าง

ระหว่างสายระโยงระยางกับอกของเขา ที่ดิฉันสามารถแนบศีรษะตรงนั้นได้ การได้ยินเสียงหัวใจเต้นของเขาเป็นประสบการณ์ที่จะติดตรึงอยู่ในความทรงจำของดิฉันตลอดไป

หัวใจของเขายังเต้นอยู่ เต้นไม่ดีเท่าก่อนหัวใจล้มเหลว แต่ยังเต้นอยู่

แสงไฟอุ่นจากไฟคริสต์มาสที่โยงไปทั่วห้องทำให้คืนนี้ดิฉันรู้สึกอุ่นสบายในระดับหนึ่ง แสงนวลตาเหล่านั้นสร้างบรรยากาศแบบสบายๆ แต่ความอุ่นสบายแท้จริงมาจากการรู้ว่าเพื่อนแท้ยอมยกเลิกแผน

มาลาคี

“[พระเยซู] ทรงสั่งพวกท่านให้เขียนพระวจนะซึ่งพระบิดาได้ประทานให้มาลาคี”
(3 นีไฟ 24:1)

ชื่อของข้าพเจ้าหมายถึง “ผู้ส่งสารของเรา” และในบทบาบทนั้นข้าพเจ้าถ่ายทอด “ครุวาทคือพระวจนะของพระยาห์เวห์ที่มีต่ออิสราเอล”¹ ในสมัยของข้าพเจ้า ราว 450 ปีก่อนการประสูติของพระคริสต์² ชาวยิวจำนวนมากท้อแท้และเลิกดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรม³ พระเจ้าทรงตำหนิพวกเขาผ่านคำสอนของข้าพเจ้า

โดยปกติปุโรหิตชาวยิวจากเผ่าเลวีอุทิศตนให้เป็นผู้จัดเตรียมศาสนพิธี แต่ชาวเลวีในสมัยของข้าพเจ้าเสื่อมทราม พวกเขาออกตัญญู ไม่ยอมถวายเกียรติพระผู้เป็นเจ้าถวายขนมปังป้อนและสัตว์มีตำหนิเป็นเครื่องบูชา⁴ พวกเขาฝ่าฝืนพันธสัญญาฐานะปุโรหิตที่พระผู้เป็นเจ้าทรงทำให้กับเลวี

ผู้คน—ไม่เฉพาะเหล่าปุโรหิต—เสื่อมทรามเช่นกัน พวกเขาแต่งงานนอกพันธสัญญา หย่าร้างกับภรรยาในวัยเยาว์ของพวกเขา และไม่ยอมจ่ายส่วนสิบและเครื่องถวาย⁵

แต่ทั้งที่พระเจ้าตรัสด้านการปฏิบัติชั่วเหล่านี้ พระองค์ยังคงเติมพระทัยให้อภัยเพราะทรง

รักผู้คนของพระองค์ “เจ้าจงกลับมาหาเรา และเราจะกลับมาหาเจ้าทั้งหลาย”⁶ วิถีกลับมาหาพระเจ้าวิธีหนึ่งคือนำ “ทศางค์เต็มขนาดมาไว้ในคลัง”⁷

ผู้คนบ่นว่า “ปรณินิบัติพระเจ้าก็เปล่าประโยชน์...คนที่ประกอบการธรรมก็เจริญ [รุ่งเรือง] ขึ้นด้วย”⁸ แต่ข้าพเจ้าสอนว่าชื่อของคนเหล่านั้นที่ “เกรงกลัวพระยาเวห์...และยกย่องพระนามของพระองค์” ได้รับการจารึกไว้ใน “หนังสือม้วนหนึ่งสำหรับบันทึกความจำ”⁹

ข้าพเจ้าพยากรณ์เช่นกันว่า ณ การเสด็จมาครั้งที่สองของพระเจ้า คนชั่ว “จะเป็นเหมือนตอข้าว” แต่คนที่ยำเกรงพระนาม

ของพระองค์ “ดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรมซึ่งมีปีกรักษาโรคภัยได้จะปรากฏขึ้น”¹⁰

ข้าพเจ้าพยากรณ์ว่าก่อนการเสด็จมาครั้งที่สอง ศาสดาพยากรณ์เอเลียห์จะมาฟื้นฟูกฎฐานะบุโรหิต ซึ่งจะ “ทำให้จิตใจของพ่อหันไปหาลูก และจิตใจของลูกหันไปหาพ่อ”¹¹

โดยผ่านคำสอนของข้าพเจ้า เราเห็นว่าพระเจ้าทรงระลึกถึงผู้คนของพระองค์และทรงรักษาสัญญาของพระองค์กับบุตรธิดาที่ซื่อสัตย์ พระองค์ทรงต้องการให้เรา มีศรัทธาในสัญญาเหล่านี้ และกลับไปหาพระองค์โดยผ่านการกลับใจ¹² ■

อ้างอิง

1. มาลาคี 1:1.
2. ดู Bible Dictionary, “Malachi,” 728.
3. ดู Old Testament Seminary Student Study Guide (2002), 193.
4. ดู มาลาคี 1: 2, 6–14; ดู Old Testament Instructor’s Guide, Religion 301–302 (1994), 109–110 ด้วย.
5. ดู มาลาคี 2:11, 14–16; 3:8.
6. มาลาคี 3:7.
7. มาลาคี 3:10; ดู เลอเกรนดี ริชาร์ดส์, “The Second Coming of Christ,” Ensign, May 1978, 75 ด้วย.
8. มาลาคี 3:14–15.
9. มาลาคี 3:16.
10. มาลาคี 4:1–2.
11. มาลาคี 4:6; ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 110 ด้วย.
12. ดู Old Testament Teacher Resource Manual (2003), 215.

โดย เอ็ลเดอร์
แอล. ทอม เพอร์รี่
แห่งโคเวิร์ม
อัครสาวกสิบสอง

ช่วยให้ผู้อื่นพบ ศรัทธาในพระคริสต์

ข้าพเจ้าทำทนายท่านให้ช่วยบุตรธิดาของพระผู้เป็นเจ้าหวนคืน
สู่ศรัทธาของชาวคริสต์ และสู่ฐานอันมั่นคงทางศาสนาซึ่งจำเป็น
ต่อการมีสันติสุขในใจและความสุขแท้จริง

ท่านสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่สิบหกโคกเศร้าเสียใจกับความเสื่อมถอยของศาสนจักร
ในยุโรป ออสเตรเลีย และสหรัฐ ท่านกล่าวว่า “ไม่มีหลักฐานใดบ่งบอกว่าต้องการ
พระผู้เป็นเจ้าอีก ไม่แม้แต่พระคริสต์” ท่านเพิ่มเติมว่า “ศาสนจักรดั้งเดิมมีที่ทำว่า
กำลังจะตาย”¹

เราออกห่างจากการนมัสการแบบดั้งเดิม มีคนอีกมากบอกว่าพวกเขาเน้นจิตใจมากกว่า
ศาสนา ถ้าคำสอนเหมาะกับวิถีชีวิตของพวกเขา พวกเขาจะยอมรับ และจะกลายเป็นส่วน
หนึ่งของศรัทธา หากไม่เหมาะสม พวกเขาจะสร้างศรัทธาขึ้นมาเอง เวลานี้พวกเขามองว่าศรัทธา
และความเข้มแข็งทางวิญญาณเป็นเครื่องอุปโภคบริโภค วัตถุนิยมครอบงำและเข้ามาแทน
พระผู้เป็นเจ้า

ในฐานะวิสุทธิชนยุคสุดท้าย พวกเขาต้องได้ยินเสียงคัดค้านของเราต่อแนวโน้มที่อันตรายเหล่านี้ซึ่งกำหนดไว้เพื่อทำลายศรัทธาของมนุษย์ พระคัมภีร์
มอรมอนเตือนครั้งแล้วครั้งเล่าเรื่องการแทนที่ความวางใจพระผู้เป็นเจ้าด้วย
สิ่งสารพันที่ไม่จริงยั่งยืน มอรมอนพูดถึงครั้งหนึ่งที่ชาวนี้ไฟหลายคนละทิ้ง
ศรัทธาของตนเองว่า “พวกเขากลับจงหอง, ล้าพองในใจตน, เพราะของมี
ค่ามากมายยิ่งของตน; ฉะนั้นพวกเขาจึงร่ำรวยในสายตาตนเอง, และไม่ยอม
ใส่ใจถ้อยคำ [ของศาสนพยากรณ์], ที่จะดำเนินชีวิตอย่างซื่อตรงต่อพระพักตร์
พระผู้เป็นเจ้า” (แอลมา 45:24)

**ข้อเท็จจริงซึ่งบันทึก
ไว้ได้ดีที่สุดใน
ประวัติศาสตร์คือ
เรื่องราวเกี่ยวกับการ
การประสูติและพระ
พันธกิจของพระเจ้า
พระเยซูคริสต์บน
แผ่นดินโลก**

**ด้วยเหตุนี้จึงจัดให้การ
พลีบูชาเป็นศาสนพิธี
พระกิตติคุณบนแผ่นดิน
โลก ปฏิบัติและประกอบ
โดยผู้มีอำนาจฐานะปุโรหิต
โดยเป็นสัญลักษณ์ของ
การพลีบูชาพระบุตรแห่ง
พระมหาบุรุษผู้จะทรงพลี
พระชนม์ชีพเพื่อบาป
ของโลก**

เมื่อท่านเห็นความเสื่อมศรัทธาของชาวคริสต์ใน
สังคม ศรัทธาของท่านจะต้องมั่นคงและแน่วแน่นยิ่ง
กว่าเดิม อีลามันประกาศว่า “จงจำไว้ว่า บนศิลา
ของพระผู้ไถ่ของเรา, ผู้ทรงเป็นพระคริสต์, พระบุตร
ของพระผู้เป็นเจ้า, ที่ลูกต้องสร้างรากฐานของลูก;
เพื่อเมื่อมารจะส่งลมอันมีกำลังแรงของเขามา,
แท้จริงแล้ว, ลูกศรของเขาในลมหมุน, แท้จริง
แล้ว, เมื่อลูกเห็นของเขาและพายุอันมีกำลังแรง
ของเขาทั้งหมดจะกระหน่ำมาบนลูก, มันจะไม่มี
พลังเหนือลูกเพื่อลากเอาลูกลงไปสู่ห้วงแห่งความ
เศร้าหมองและวิบัติอันหาได้สิ้นสุดไม่, เพราะศิลา
ซึ่งบนนั้นลูกได้รับการสร้างขึ้น, ซึ่งเป็นรากฐานอัน

แน่นอน, รากฐานซึ่งหากมนุษย์จะสร้างบนนั้นแล้ว
พวกเขาจะตกไม่ได้” (อีลามัน 5:12)

นีไฟเตือนเราว่า:

“เราพูดถึงพระคริสต์, เราชื่นชมยินดีในพระคริสต์,
เราสั่งสอนเรื่องพระคริสต์, เราพยากรณ์ถึงพระ-
คริสต์, และเราเขียนตามคำพยากรณ์ของเรา, เพื่อ
ลูกหลานของเราจะรู้ว่าพวกเขาจะมองหาแหล่งใด
เพื่อการปลดบาปของพวกเขา... [และ] ชีวิตนั้นซึ่ง
อยู่ในพระคริสต์ ...

“... เพราะทางที่ถูกต้องคือเชื่อในพระคริสต์”
(2 นีไฟ 25:26-28)

เรามีรากฐานสนับสนุนข้ออ้างดังกล่าวหรือไม่

สัญลักษณ์แสดงการเสียสละของพระคริสต์

ข้อเท็จจริงซึ่งบันทึกไว้ได้ดีที่สุดในประวัติศาสตร์คือเรื่องราวเกี่ยวกับการประสูติและพระพันธกิจของพระเจ้าพระเยซูคริสต์บนแผ่นดินโลก พระพันธกิจของพระองค์พยากรณ์ไว้ นับตั้งแต่สมัยของบิดามารดาแรกของเรา ในหนังสือของโมเสสเราอ่านดังนี้

“และอาดัมกับเอวา, ภรรยาเขา, เรียกหาพระนามของพระเจ้า, และพวกเขาได้ยินเสียงของพระเจ้ามาจากทางสวนแห่งเอเดน, โดยรับสั่งกับพวกเขา, และพวกเขาหาเห็นพระองค์ไม่; เพราะพวกเขาถูกกันไว้จากที่ประทับของพระองค์.

“และพระองค์ประทานพระบัญญัติต่างๆ แก่พวกเขา, ว่าพวกเขาจะนมัสการพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา, และจะถวายลูกสัตว์หมีของฝูงของพวกเขา, เป็นเครื่องถวายบูชาแด่พระเจ้า, และอาดัมเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้า.

“และหลังจากหลายวันผ่านไป เทพของพระเจ้ามาปรากฏต่ออาดัม, โดยกล่าวว่า: เหตุใดท่านจึงถวายเครื่องบูชาแด่พระเจ้า? และอาดัมกล่าวแก่ท่าน: ข้าพเจ้าไม่รู้, นอกจากพระเจ้าทรงบัญชาข้าพเจ้าไว้.

“และจากนั้นเทพพูด, โดยกล่าวว่า: สิ่งนี้คืออุปมาถึงการพลีพระชนม์ชีพของพระองค์เดียวที่ถือกำเนิดจากพระบิดา, ซึ่งเปี่ยมด้วยพระคุณและความจริง.

“ดังนั้น, ท่านจะทำทั้งหมดที่ท่านทำในพระนามของพระบุตร, และท่านจะกลับใจและเรียกหาพระผู้เป็นเจ้าในพระนามของพระบุตรตลอดกาลนาน” (โมเสส 5: 4-8)

ด้วยเหตุนี้จึงจัดให้การพลีบูชาเป็นศาสนพิธีพระกิตติคุณบนแผ่นดินโลก ปฏิบัติและประกอบโดยผู้มีอำนาจฐานะปุโรหิต โดยเป็นสัญลักษณ์ของการพลีบูชาพระบุตรแห่งพระมหากษัตริย์ผู้จะทรงพลีพระชนม์ชีพเพื่อบาปของโลก

รูปแบบของศาสนพิธีจัดไว้เพื่อมุ่งประเด็นไปที่การเสียสละของพระเจ้าเมื่อพระองค์จะเสด็จมาในความเรืองโรจน์แห่งเวลา ตัวอย่างเช่น ปัสกาซึ่งเป็นการพลีบูชาในภายหลังระบุไว้ว่าต้องเลือกลูกแกะตัวผู้ หัวยาว ปราศจากมลทินและดำหนิเป็นเครื่องถวาย เลือดหลังไหลและต้องดูแลไม่ให้กระดูกหัก—ทั้งหมดนี้เป็นสัญลักษณ์แสดงรูปแบบการสิ้นพระชนม์ของพระผู้ช่วยให้รอด

เป็นที่น่าอัศจรรย์ใจที่การถวายเครื่องพลีบูชาดำเนินต่อเนื่องมาตลอดทุกยุคทุกสมัยตั้งแต่อาดัมจนถึงสมัยของพระผู้ช่วยให้รอด ถึงแม้ลูกหลานของอิสราเอลได้ละทิ้งความเชื่อหลายช่วง แต่ความหวังว่าพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดจะทรงชดใช้บาปของมนุษย์ และพระโลหิตเพื่อการชดใช้ของพระองค์จะทำให้เกิดความเป็น

อมตะยังคงอยู่ในใจหลายดวง

โดยทั่วไปการถวายเครื่องพลีบูชาสิ้นสุดลงหลังจากการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอด ศีลระลึกจัดตั้งขึ้นเพื่อเตือนผู้ติดตามพระองค์ว่าพระองค์เคยประทับบนแผ่นดินโลกและทรงปฏิบัติศาสนกิจบนโลกนี้แล้ว เราอ่านถ้อยคำนี้ในลูกา

“พระองค์ทรงหยิบขนมปัง เมื่อขอบพระคุณแล้วก็ทรงหักส่งให้พวกเขา ตรัสว่า นี่เป็นกายของเราซึ่งให้ไว้สำหรับท่านทั้งหลาย จงทำอย่างนี้เพื่อเป็นที่ระลึกถึงเรา

“เมื่อรับประทานแล้ว จึงทรงหยิบถ้วยและทรงทำเหมือนกันตรัสว่า ถ้วยนี้ที่เทออกเพื่อท่านทั้งหลายเป็นพันธสัญญาใหม่ โดยโลหิตของเรา” (ลูกา 22:19-20)

อนึ่ง ข้าพเจ้าประหลาดใจที่ผู้คนหลายรุ่นถือปฏิบัติเครื่องเตือนใจดังกล่าวเรื่อยมาในหลายแบบหลายวิธี แม้ในช่วงยุคมืดของการละทิ้งความเชื่อจนถึงสมัยการฟื้นฟูพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ เมื่ออำนาจฐานะปุโรหิตได้รับการฟื้นฟูมายังแผ่นดินโลกอีกครั้ง เพื่อประกอบศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์แห่งความรอดนี้

ตลอดช่วงเวลาทั้งหมดของประวัติศาสตร์ที่บันทึกไว้เราพบเครื่องเตือนใจอันยั่งยืนถึงพระพันธกิจของพระผู้ช่วยให้รอด พระองค์เสด็จมาแผ่นดินโลกในฐานะพลเมืองสองสัญชาติ—สัญชาติหนึ่งของพระผู้เป็นเจ้า สัญชาติหนึ่งของมนุษย์ สิ่งนี้ทำให้พระองค์ทรงสามารถกระทำการเสียสละอันสูงส่งซึ่งจำเป็นสำหรับเราทุกคนผ่านการชดใช้ของพระองค์ มีหลักฐานใดแน่นอนหนักกว่าการศึกษาและดำเนินชีวิตตามหลักคำสอนแห่งความรอดของพระองค์ซึ่งพระองค์ทรงเปิดเผยผ่านสมัยการประทานต่างๆ ของโลกว่าพระองค์คือพระเยซูพระคริสต์ พระผู้ช่วยให้รอดของโลกหรือไม่ พระองค์ประทานพระกิตติคุณไว้นำทางและบอกทางเราในระหว่างที่เราดำเนินชีวิตอยู่บนแผ่นดินโลก

พระกิตติคุณเป็นวิธีแก้ปัญหา

ประธานเดวิด โอ. แมคเคย์ (1873-1970) กล่าวดังนี้

“ความรับผิดชอบในการแสดงให้โลกเห็นว่าพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์จะแก้ไขปัญหาของโลกขึ้นอยู่กับคนที่อ้าง... ข้าพเจ้าเองก็เชื่อเช่นกันว่า ปัญหาทุกอย่างในโลกแก้ไขได้ด้วยการเชื่อฟัง *หลักธรรมพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์*

“วิธีแก้ปัญหาคัญของโลกอยู่ที่นี้ในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ เราไม่เพียงเตรียมการครั้งใหญ่เพื่อสนองความต้องการของบุคคลเท่านั้นแต่เตรียมไว้สำหรับประชาชาติและกลุ่มประชาชาติด้วย ... ข้าพเจ้ายอมรับว่าเราอาจดูเหมือนถือดีว่าตัวเรามีปัญญาเหนือกว่า แต่หาเป็นเช่นนั้นไม่ เราเพียงแต่นำแผนของพระผู้เป็น-

เจ้ามาใช้แก้ปัญหาลงโลก ทุกวันนี้ท่านผู้ดำรงฐานะปุโรหิตมีหน้า ที่รับผิดชอบมากกว่าที่ศาสนจักรเคยมี เพราะท่านอยู่ในช่วงเวลา แห่งการสร้างสรรคในประวัติศาสตร์โลก ข้าพเจ้าย้ำอีกครั้ง ถ้าเรา อ้างว่าเรามีความจริง ต้องเป็นพันธะรับผิดชอบของวิสุทธิชนยุค สุดท้ายทุกคนที่จะดำเนินชีวิตตามความจริงนั้น เพื่อว่าเมื่อคนของ โลกมาทดสอบผลของตนไม่ตามเสียงเรียก พวกเขาจะพบว่าผล นั้นมีคุณประโยชน์และดี”²

ข่าวสารสำคัญที่เรานำไปสู่โลกคือพระกิตติคุณของพระเจ้า และพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเราได้รับการฟื้นฟูมาอย่างแผ่นดินโลก ศาสนจักรของพระองค์อยู่บนแผ่นดินโลกอีกครั้งพร้อมพลังและ รัศมีภาพของฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์

สิ่งนี้ทำให้ผู้ได้รับแต่งตั้งมีอำนาจกระทำแทนพระองค์ในฐานะ ตัวแทนของพระองค์เพื่อนำมาซึ่งหลักคำสอน ศาสนพิธี หลักธรรม และอำนาจผูกมัดบนแผ่นดินโลกดังที่จะผูกมัดในสวรรค์ นี่คื อศาสนจักรของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระองค์ทรงกำกับดูแลกิจธุระ ของศาสนจักรผ่านศาสตพยากรณ์ที่ทรงเลือกไว้ จากนั้นศาสต พยากรณ์จึงสอนพระกิตติคุณให้คนอื่น ๆ และเป็นพยานว่าพระเยซู คือพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและพระเจ้าผู้ไถ่ วันเวลานี้คือสมัยการประทาน ความสมบูรณ์แห่งเวลาซึ่งศาสตพยากรณ์กล่าวไว้ตั้งแต่ต้น คือ เวลาของสัมฤทธิ์ผลทั้งหมดซึ่งบันทึกไว้ว่าจะออกมาตามที่ศาสต พยากรณ์ของพระเจ้าพูดถึงและบันทึกไว้ในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายไม่ใช่ ศาสนจักรใหม่แต่เป็นศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูโลกในยุคสมัยนี้

ท่านคือรุ่นที่พระเจ้าทรงส่งมาไว้สำหรับยุคนี้ ท่านออกมาจาก น้ำบัพติศมาพร้อมพันธสัญญาและสัญญาต่อพระเจ้าว่าจะเป็น ตัวแทนของพระองค์ในการช่วยให้ผู้คนละทิ้งวิถีทางโลกของพวกเขา และกลับมารับพรที่สัญญาไว้ถ้าเราจะทำตามพระองค์และ ดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ ท่านสามารถช่วยให้บุตรธิดาของ พระบิดาบนสวรรค์ของท่านหวนคืนสู่รากฐานของชาวคริสต์ พัฒนาศรัทธาในพระองค์ และกลับไปสู่วิถีของพระองค์

สิ่งที่ท่านทำได้

ท่านอาจถามว่า “ฉันจะทำได้อย่างไร” หลายเดือนก่อน ประธาน สเตอร์ของเรารู้ในการประชุมศีลระลึกและแนะนำสิ่งที่เราทำได้สี่ ข้อเพื่อนำผู้อื่นหวนคืนสู่ศรัทธาแบบชาวคริสต์ของพวกเขา

1. สวดอ้อนวอนทุกวัน

ประธานโรมัส เอส. มอนสันกล่าวว่า “ถึงคนเหล่านั้นที่ได้ยิน

เสียงข้าพเจ้าผู้กำลังต่อสู้กับการทำลายและความยุ่งยากใหญ่น้อย การสวดอ้อนวอนเป็นการให้พลังทางวิญญาณ ... การสวดอ้อน วอนเป็นวิธีที่เราเข้าเฝ้าพระบิดาในสวรรค์ผู้ทรงรักเรา จงพูดกับ พระองค์ในการสวดอ้อนวอนและจากนั้นฟังคำตอบ ปาฏิหาริย์ เกิดจากการสวดอ้อนวอน ... จำไว้ว่าต้องสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธา แรงกล้า”³

จงสวดอ้อนวอนทุกวันแล้วช่วยให้ผู้อื่นหวนคืนสู่ศรัทธาแบบชาว คริสต์ของพวกเขาโดยกระตุ้นพวกเขาให้คุกเข่าและสวดอ้อนวอน ถึงพระเจ้า

2. ศึกษาพระคัมภีร์ทุกวัน

มีพยานใดของพระเยซูคริสต์แรงกล้ากว่าประจักษ์พยานที่เรา พบในพระคัมภีร์มอรมอนหรือไม่ 233 บทจาก 239 บทของพระ คัมภีร์เล่มนี้กล่าวถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด⁴ แปลกมากใช่ไหม

จงแน่ใจว่าท่านศึกษาพระคัมภีร์ส่วนตัวทุกวัน จากนั้นช่วยให้ ผู้อื่นหวนคืนสู่ศรัทธาแบบชาวคริสต์ของพวกเขาโดยกระตุ้น พวกเขาให้ศึกษาพระคัมภีร์ทุกวันเช่นกัน

3. มีค่าควรเข้าพระวิหาร

บางท่านเคยไปพระวิหารมาแล้ว หลายท่านยังไม่เคย เป็นการ ดีที่จะเข้าใจว่าต้องทำอะไรจึงจะได้ไปรับรองพระวิหาร เราเข้าใจ ขั้นตอนชัดเจน ซึ่งก็คือ เราไปพบผู้พิพากษาในอิสราเอลและยืนยัน ความมีค่าควรของเราต่อเขาเพื่อจะได้ถือไปรับรองพระวิหารแล้ว ดำเนินชีวิตตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในกรณีถือไปรับรองนั้น

จงดำเนินชีวิตจนแบบอย่างอันชอบธรรมของท่านแสดงให้เห็น วิธีคู่ควรรับพรพระวิหาร

4. รับใช้ทุกวัน

จงจำถ้อยคำของกษัตริย์เบ็นจามิน “ดูเถิด, ข้าพเจ้าบอกท่านถึง เรื่องเหล่านี้เพื่อท่านจะเรียนรู้ปัญญา; เพื่อท่านจะเรียนรู้ว่าเมื่อท่าน อยู่ในการรับใช้เพื่อนมนุษย์ของท่าน ท่านก็อยู่ในการรับใช้พระผู้ เป็นเจ้าของท่านนั่นเอง” (โมไซยาห์ 2:17) พระเจ้าทรงตอบคำสวด อ้อนวอนของเราอย่างแท้จริงผ่านการรับใช้ที่เราให้ผู้อื่น

จงเป็นแบบอย่างการรับใช้เหมือนพระคริสต์และช่วยให้ผู้อื่น หวนคืนสู่ศรัทธาแบบชาวคริสต์โดยกระตุ้นพวกเขาให้ออกไปรับใช้ ผู้อื่น

ก้าวไปสู่ความหมายใหม่ของคำมั่นสัญญา

ข้าพเจ้าทราบพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงพระชนม์ เราต่างก็เป็นบุตร

ธิดาของพระองค์ และพระองค์ทรงรักเรา ข้าพเจ้าทราบว่าคุณพระองค์ทรงส่งพระบุตรมายังโลกเพื่อพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ให้มวลมนุษย์ ข้าพเจ้าทราบว่าผู้น้อมรับพระกิตติคุณและติดตามพระองค์จะได้รับชีวิตนิรันดร์ ซึ่งเป็นของประทานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในของประทานทั้งหมดของพระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าทราบว่าพระองค์ทรงกำกับดูแลการฟื้นฟูพระกิตติคุณบนแผ่นดินโลกผ่านการปฏิบัติศาสนกิจของศาสนาดพยากรณ์โจเซฟ สมิธ ข้าพเจ้าทราบว่าปีติและความสุขอันเป็นนิรันดร์จะเกิดขึ้นได้ในชีวิตนี้เมื่อเราติดตามพระเยซูคริสต์ เชื่อฟังกฎของพระองค์ และรักษาพระบัญญัติของพระองค์

ข้าพเจ้าขอท้าทายท่านให้ตั้งใจใหม่อีกครั้ง ข้าพเจ้าท้าทายท่านให้ช่วยบุตรธิดาของพระผู้เป็นเจ้าหวนคืนสู่ศรัทธาแบบชาวคริสต์ และสู่ฐานอันมั่นคงทางศาสนาซึ่งจำเป็นต่อการมีสันติสุขในใจ

และความสุขที่แท้จริงในช่วงเวลาของการทดสอบชีวิตมรรตัย

ขอพระผู้เป็นเจ้าประทานพรท่านให้มีความกล้าหาญ อดทน กระตือรือร้น และปรารถนาจะฟื้นฟูศรัทธาในพระกิตติคุณของพระเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของเรา ■

จากคำปราศรัยไฟไรซ์ระบบการศึกษาของศาสนจักร “เราคือรุ่นที่youngที่สุด,” กล่าวที่มหาวิทยาลัยบริกัม ยังกัวันท์ 6 มีนาคม ค.ศ. 2011 ดูคำปราศรัยฉบับเต็มที่ cesdevotionals.lds.org

อ้างอิง

1. สันตะปาปาเบเนดิกต์ที่สิบหกใน Noelle Knox, “Religion Takes a Back Seat in Western Europe,” *USA Today*, Aug. 10, 2005; usatoday.com/news/world/2005-08-10-europe-religion-cover_x.htm.
2. เดวิด โอ. แมกเคย์, *Gospel Ideals* (1953), 5; เน้นในต้นฉบับ
3. โรมัส เอส. มอนสัน, “เป็นตัวของตัวเองให้ดีที่สุด,” *เลิฟโฮนา*, พ.ศ. 2009, 68, 69.
4. ดู โรเบิร์ต เจ. แมทธีวส์, ใน *The Book of Mormon: The Keystone Scripture*, ed. Paul R. Cheesman and others (1988), 33.

มีพยานใดของพระเยซูคริสต์แรงกล้ากว่าประจักษ์พยานที่เราพบในพระคัมภีร์มอรมอนหรือไม่ 233 บทจาก 239 บทของพระคัมภีร์เล่มนี้กล่าวถึงพระผู้ช่วยให้รอด

ศาสนจักรใน สวีเดน

การเติบโต การย้ายถิ่นฐาน
และความเข้มแข็ง

ศาสนจักรในสวีเดนผ่านพ้นการย้ายถิ่นฐานของสมาชิกที่ซื่อสัตย์
รายงานข่าวที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ และสภาพแวดล้อมที่นับวัน
จะฝืดเคืองโลกมากขึ้น แต่พระเจ้าทรงแรงงานของพระองค์ใน
แผ่นดินที่เลิกละนี้

โดย อิงเกอร์ ฮ็อกแลนด์

คริสต์ศักราช 1849 ประธานบริดจ์ ยังก็เรียกชายจำนวนไม่
มากให้เดินทางไปยังภูมิภาคต่างๆ ของโลกเพื่อสั่งสอน
พระกิตติคุณ จอห์น ฟอร์สเกร์นอดีตทหารเรือชาวสวีเดน
ผู้เข้าร่วมศาสนจักรในรัฐแมสซาชูเซตส์ สหรัฐอเมริกา และเดินทาง
ไปหุบเขาซอลท์เลค ได้ขอให้ประธานยังก็ส่งตนไปเป็นผู้สอน
ศาสนาในสวีเดน เขาได้รับเรียกให้รับใช้และมาถึงสวีเดนในเดือน
มิถุนายน ปี 1850

เอ็ดเดอร์ฟอรัสเกร์นไปเยี่ยมน้องๆ ของเขาในเยฟเลก่อน ปีเตอร์
น้องชายของเขาป่วย คณะแพทย์บอกว่าเขาป่วยเกินกว่าจะช่วยให้
เอ็ดเดอร์ฟอรัสเกร์นอธิบายจุดประสงค์ของงานเผยแผ่ให้น้องๆ ฟัง
จากนั้นจึงเจิมและให้พรปีเตอร์ผู้กลับมาสุขภาพแข็งแรงดังเดิม
วันที่ 19 กรกฎาคม ค.ศ. 1850 เอ็ดเดอร์ฟอรัสเกร์นให้บัพติศมา
น้องชายของเขาซึ่งกลายเป็นผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสคนแรกในสวีเดน

เอริกาน้องสาวของเอ็ดเดอร์ฟอรัสเกร์นมีประสบการณ์น่าสนใจ
ที่เตรียมเธอกับปีเตอร์ให้พร้อมรับพระกิตติคุณ สองสามเดือนก่อน
พี่ชายมาถึง เธอเข้าโบสถ์ตามปรกติวิสัย ระหว่างร้องเพลงสวด
เธอเห็นคนหนึ่งยืนตรงหน้าเธอและพูดว่า “ในวันที่ห้ากรกฎาคม

ชายคนหนึ่งจะมาหาคุณพร้อมหนังสือสามเล่มและทุกคนที่เชื่อใน
สิ่งที่เขียนไว้ในหนังสือเหล่านั้นจะรอด” เมื่อพี่ชายมาถึงพร้อมพระ-
คัมภีร์ไบเบิล พระคัมภีร์มอรมอน และพระคัมภีร์หลักคำสอนและ
พันธสัญญา เธอจึงเชื่อประกาศศรัทธาของเขาโดยไม่ลังเล

น่าเสียดายที่เอ็ดเดอร์ฟอรัสเกร์นต้องออกจากประเทศหลังจาก
อยู่ได้เพียงสามเดือน ภายในไม่กี่ปีศาสนจักรส่งผู้สอนศาสนาไป
สวีเดนอีก พวกเขาพบว่าผู้คนในสโคนาบัก ในจังหวัดสกานะ เต็มใจ
รับพระกิตติคุณ หลายคนเปลี่ยนใจเลื่อมใสจนได้จัดตั้งสาขาแรก
ที่นั่นในปี 1853 ด้วยสมาชิก 36 คน ผู้นำรุ่นแรกคนหนึ่งในสกานะ
คือคาร์ล แคพสัน เขาได้รับเรียกเป็นประธานสาขาในเมืองลุนด์
สมาชิกราว 100 คนเข้าร่วมการประชุมใหญ่ครั้งแรกของศาสนจักร
ในโรงนาของคาร์ล ซึ่งจัดตอนกลางคืนเพื่อหลีกเลี่ยงการข่มเหง²

สตรีแห่งศรัทธา

เหล่าสตรีที่ได้รับพระกิตติคุณกลายเป็นเสาหลักในสวีเดน
ตัวอย่างหนึ่งคือบริททา โอลสคอตเตอร์ เพอร์สสัน ซึ่งเป็นคนแรก
ที่น้อมรับพระกิตติคุณในวงกาเคอร์ คริสต์ศักราช 1877 เธอเดิน

สมาชิกในเวสต์โรสประชุมกันในบ้านหลังนี้เมื่อทศวรรษ 1950

กล่าวคำสวดอ้อนวอน พูดเล็กน้อย แล้วจบด้วยเพลงอีกหนึ่งเพลง และสวดอ้อนวอน

เมื่อมีโอกาสโดยสารรถไฟไปสตอกโฮล์ม ชิสเตอร์มันเตอร์จะแจกจุลสารเกี่ยวกับศาสนจักร มรดกแห่งศรัทธาของเธอดำเนินต่อไป นั่นคือ ลูกหลานหลายคนของเธอได้กลับมาเป็นผู้สอนศาสนาในสวีเดน³

ผู้สอนศาสนาไปเยือนสเมดเจแบ็คเคินในจังหวัดดาลาร์นาเช่นกัน หนึ่งในนั้นคือครอบครัวแจนส์สันซึ่งเป็นสมาชิกศาสนจักรในปี 1886 ลูกหลานคนหนึ่งของครอบครัวนี้คือรีด จอห์นสันผู้สอนศาสนาที่มาถึงสวีเดนหลังสงครามโลกครั้งที่สอง เขากลับมาหลายครั้งหลังจากงานเผยแผ่—เป็นประธานคณะเผยแผ่ ผู้แทนเขต และประธานพระวิหาร ครอบครัวแจนส์สันให้กำเนิดภรรยาของศาสตราจารย์คนหนึ่งด้วย นั่นคือ ชิสเตอร์ฟรานเซส มอนสัน

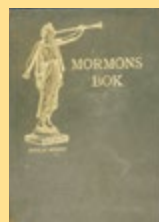
ลำดับเหตุการณ์

1850: ผู้สอนศาสนาคนแรกชื่อจอห์น ฟอรัสเกร็นมาถึงสวีเดน; ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสคนแรกคือปีเตอร์กับเอริก ฟอรัสเกร็นรับบัพติศมา

1853: จัดตั้งสาขาแรก สาขาสต็อกโฮล์ม พร้อมด้วยสมาชิก 36 คน

1854: จัดตั้งสาขาสตอกโฮล์ม

1878: แปลและพิมพ์พระคัมภีร์มอรมอนเป็นภาษาสวีเดน

1904: ศาสนจักรซื้ออาคารศาสนจักรหลังแรกในสวีเดน มีชื่อตามที่อยู่ว่า สวาร์เทนสกาทาน 3 (ภาพถ่ายในปี 1946)

ทางไปขายผ้าทอของเธอที่สตอกโฮล์มเพื่อช่วยจุนเจือครอบครัว ที่นั่นเธอพบผู้สอนศาสนาและทราบว่าพวกเขา กำลังสอนความจริง เธอรับบัพติศมาเมื่ออายุ 50 ปี

การเปลี่ยนใจเลื่อมใสและการมุ่งมั่นทำงานอย่างกล้าหาญของเธอเพื่อส่งเสริมงานของพระเจ้าส่งผลให้มีบัพติศมาเพิ่มขึ้น และมีการจัดตั้งสาขาในวิงกาเคอร์ ลูกหลานของเธอยังคงแข็งแกร่งในศาสนจักร โคลา ครีลบอร์น เหลนของชิสเตอร์เพอร์สสันกล่าวว่า “เป็นเรื่องดีมาก ๆ ที่ได้เห็นอะไรขึ้นในรุ่นลูกรุ่นหลานของเรา เวลานี้ครอบครัวเรามีผู้ดำรงฐานะปุโรหิตและผู้สอนศาสนาหลายคน”

สตรีผู้บุกเบิกอีกคนหนึ่งคือ โกวีชา มันเตอร์จากอุปป์ซาลา เธอเป็นสมาชิกในปี 1886 และซื้อสัตย์จนกระทั่งถึงแก่กรรมเมื่ออายุ 91 ปี มีหลายอาทิตย์ที่เธอไปห้องประชุม เปิดไฟ และรอสมาชิกคนอื่น ๆ มา บ่อยครั้งไม่มีใครมา เมื่อถึงเวลา 11 นาฬิกาเธอจะพูดกับตนเองว่า “พระเจ้าเป็นเจ้าของไม่ควรร้องรอ” เธอจะร้องเพลง

เอาชนะการข่มเหง

เป็นเวลาหลายทศวรรษที่สมาชิกศาสนจักรถูกข่มเหงอย่างรุนแรง ผู้สอนศาสนาหลายคนติดคุก รวมทั้งมิคาเอล จอนส์สัน ชาวสวีเดนโดยกำเนิด เขาถูกจับในปี 1852 ถูกตีตรวน และถูกนำตัวไปมัลโมเป็นระยะทาง 480 ไมล์ (770 กิโลเมตร) ที่นั่นเขาถูกโยนเข้าคุกหลวง หอดแรงเพราะความหิวและไม่ได้พักผ่อน นักบวชคนหนึ่งมาเยี่ยมเขาและพบว่าเอ็ดเดอร์จอนส์สันเป็นคนฉลาด มีการศึกษาพอสมควร นักบวชคนนั้นประกาศว่าเขาเต็มใจช่วยเหลือและถึงกับสัญญาว่าจะให้เอ็ดเดอร์จอนส์สันศึกษาเพิ่มเติม—โดยมีเงื่อนไขว่าเขาต้องเข้าร่วมนิกายลูเทอแรนและปฏิเสธ “ความเชื่อของชาวมอรมอน” เอ็ดเดอร์จอนส์สันไม่ยอมปฏิเสธความเชื่อด้วยเหตุนี้จึงถูกเนรเทศออกนอกประเทศ⁴

ผู้สอนศาสนาที่ซื่อสัตย์อีกคนหนึ่งคือคาร์ล เอ. คาร์ลควิสต์ เกิดใกล้เมืองแวนเนอร์สเบิร์กในปี 1857 เมื่ออายุ 17 ปีเขารู้สึกปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะสั่งสอนพระกิตติคุณและได้รับเรียก

ภาพถ่ายอาคารประชุมศาสนาเวสต์โรสและผู้สอนศาสนา เอื้อเฟื้อโดยหอสมุดประวัติศาสตร์จักร; ภาพถ่ายของปีเตอร์ ฟอรัสเกร็น ได้รับความเอื้อเฟื้อจากชุมชน เอสตัน แบล็ค

ให้แจกจุลสารศาสนจักรรอบเมืองจอนโคปีง เขายากจน ด้วยเหตุนี้สมาชิกในสาขาของเขา หญิงม่ายเจ็ดคนและลูกๆ ของพวกเขาก็เอาชุดสูทและรองเท้าบูทให้เขา คาร์ลไม่มีเสื้อกันหนาวเมื่อถึงฤดูหนาว แต่เขาได้รับอนุญาตให้ยืมจากสมาชิกบางคนที่ไม่จำเป็นต้องใช้มาใช้วันละสามสี่ชั่วโมงทุกวัน⁵

ต่อมาคาร์ลย้ายถิ่นฐานไปยูทาห์และแต่งงานกับฮูลดา ออสเตอร์เกร็น ผู้อพยพชาวสวีเดน เขากลับไปทำงานเผยแผ่ในสวีเดนอีกสองครั้ง รวมถึงเป็นประธานคณะเผยแผ่สแกนดิเนเวีย งานเผยแผ่ครั้งสุดท้ายของเขาส่วนใหญ่ใช้ไปกับการแก้ไขรายงานเท็จที่สาธุคุณพี. อี. แอสเลฟจัดพิมพ์เกี่ยวกับศาสนจักร สาธุคุณพี. เป็นบาทหลวงที่เคยอยู่ในซอลท์เลคซิตีและได้รับว่าจ้างให้ส่งเสริมแนวคิดต่อต้านมอรมอนในสวีเดน อาทิเช่น ในปี 1912 แอสเลฟเขียนบทความหนึ่งในหนังสือพิมพ์ *Svenska Dagbladet* ซึ่งในนั้นเขาอ้างว่าบราเดอร์คาร์ลคลิวิสต์กระทำการพหุสมรส⁶ ความพยายาม

อย่างไรก็ดี ในปี 1910 ประธานโจเซฟ เอฟ. สมิธมาเยือนสตอกโฮล์มและส่งเสริมให้สมาชิกอยู่เสริมสร้างศาสนจักรในสวีเดน

ศาสนจักรหลังสงครามโลกครั้งที่ 2

เมื่อสงครามโลกครั้งที่สองปะทุ ผู้สอนศาสนาชาวอเมริกันทั้งหมดต้องกลับบ้าน ศาสนจักรขอให้ชายชาวสวีเดนในท้องถิ่นที่รับใช้เป็นผู้สอนศาสนา ซี. ฟริทซ์ โจแฮนส์สันผู้เข้าร่วมศาสนจักรในปี 1931 ได้รับเรียกเป็นประธานคณะเผยแผ่คนใหม่ หนึ่งปีก่อนสงคราม เขาขายธุรกิจร้านของชำไปเป็นผู้สอนศาสนาพร้อมกับภรรยาและลูกสามคน เมื่อสงครามสิ้นสุด ประธานโจแฮนส์สันและผู้สอนศาสนาเจ็ดคนจากสวีเดนได้รับเรียกให้เปิดงานเผยแผ่อีกครั้งในฟินแลนด์ซึ่งหยุดไปเนื่องจากสงคราม

เมื่อผู้สอนศาสนาชาวอเมริกันกลับไปสวีเดนในปี 1946 พวกเขา

► 1905:
จัดตั้งคณะ
เผยแผ่
สวีเดน

1914: สมาชิกรัฐสภา
สวีเดนออกเสียง
คัดค้านข้อเสนอให้
ขับ “ตัวแทนมอรมอน”
ออกนอกประเทศ

1928: ศาสนจักร
ได้รับอนุญาต
ตามกฎหมายให้
ประกอบพิธีฝัง
ศพสมาชิกของ
ศาสนจักร

1952: กฎหมายใหม่รับประกัน
ว่าจะให้เสรีภาพกับทุกนิกาย
ที่ไม่ได้เป็นศาสนาประจำชาติ
ศาสนจักรได้รับอนุญาตตาม
กฎหมายให้ประกอบพิธี
แต่งงานสำหรับสมาชิก
ของศาสนจักร

ของคาร์ลครอบคลุมถึงการเข้าเฝ้ากษัตริย์กุสตาฟที่ห้าและปฏิเสธคำกล่าวอ้างของแอสเลฟในการประชุมสาธารณะ⁷

เพื่อช่วยลบล้างคำกล่าวอ้างของแอสเลฟ โอนาร์ โจแฮนส์สันสมาชิกคนหนึ่งในห้องที่จึงเสนอตัวพูดแทนศาสนจักร เขาเริ่มดำเนินการทางกฎหมายเนื่องจากแอสเลฟเคยพูดด้วยว่าสำนักงานเผยแผ่ของศาสนจักร “เป็นธุรกิจที่พัวพันกับการซื้อขายทาสชาวผิวขาว” อันเป็นคำกล่าวอ้างที่ทำลายชื่อเสียงของศาสนจักร⁸ บราเดอร์โจแฮนส์สันกลายเป็นผู้นำคนสำคัญคนหนึ่งสำหรับศาสนจักรในสวีเดน รวมทั้งเป็นประธานสาขาในสตอกโฮล์มด้วย⁹

แม้จะมีการข่มเหงในยุคนี้ แต่คนมากมายเปลี่ยนใจเลื่อมใสพระกิตติคุณ ปีที่ประสบความสำเร็จมากที่สุดคือ ปี 1862 เมื่อมีผู้รับบัพติศมาและการยืนยัน 640 คน แต่ไม่นานผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสส่วนใหญ่ก็เดินทางไปยูทาห์ เวลานั้นผู้นำส่งเสริมการย้ายถิ่นฐานครั้งนี้เพื่อเสริมสร้างศาสนจักรที่นั่น ผลของการย้ายถิ่นฐานเห็นได้ในปัจจุบัน นั่นคือ ผู้อาศัยราวกึ่งหนึ่งของยูทาห์มีรากเหง้าเป็นชาวสแกนดิเนเวีย

จัดชั้นเรียนภาษาอังกฤษให้เป็นส่วนหนึ่งของงานเผยแผ่ศาสนา และนักเรียนหลายคนกลายเป็นสมาชิกของศาสนจักร แต่การเติบโตไม่ยั่งยืนเพราะสมาชิกชาวสวีเดนจำนวนมากย้ายถิ่นฐานไปยูทาห์ ความกลัวอดีตศัตรู การกระตุ้นจากประธานคณะเผยแผ่และโอกาสได้รับศาสนพิธีพระวิหารผลักดันให้สมาชิกที่แข็งแกร่ง 250 คนออกจากสวีเดนในช่วงปี 1948 ถึงปี 1950

ครอบครัวดังกล่าวคือออสการ์และแอลเบอร์ตินา แอนเดอร์สันผู้เป็นสมาชิกของศาสนจักรในปี 1915 หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ออสการ์ แอลเบอร์ตินา กับลูกเจ็ดคนที่ได้แต่งงานกับสมาชิกตั้งใจขายทุกอย่างที่พวกเขาครอบครองและ “เดินทางไปโซน” ตั้งแต่ปี 1949 ถึง ปี 1950 สมาชิกครอบครัวแอนเดอร์สัน 29 คนออกจากสวีเดน ออสการ์กับแอลเบอร์ตินาออกจากบ้าน จากลูกสามคน และหลานสี่คนผู้ที่พวกเขาจะไม่ฝันได้พบอีก พวกเขามาถึงทะเลทรายและเมืองๆ หนึ่งซึ่งผู้คนพูดภาษาที่พวกเขาไม่เข้าใจ แต่สำหรับสมาชิกที่ซื่อสัตย์เหล่านี้การได้อยู่ใกล้พระวิหารสำคัญกว่าสิ่งใด

ศาสนจักร ในสวีเดน

คณะเผยแผ่: 1
สัปดาห์: 4
ท้องถิ่น: 1
วอร์ด: 24
สาขา: 16
สมาชิก: 9,463

สมาชิกของครอบครัวแอนเดอร์สันรับใช้นับแต่นั้นเป็นต้นมาในฐานะผู้สอนศาสนาและผู้นำศาสนจักรในทุกภูมิภาคของโลก รวมถึงการเป็นประธานภาคในแอฟริกาและประธานพระวิหารในสวีเดน

ทว่าสมาชิกคนอื่นๆ ของศาสนจักรตัดสินใจอยู่ในสวีเดนและกลายเป็นผู้นำ หนึ่งในนั้นคือโบ เวเนเนอร์สันด์บิดาวัยหนุ่มที่รับบัพติศมาในปี 1949 เขากลายเป็นผู้นำคนสำคัญของศาสนจักรในสวีเดน โดยรับใช้เป็นประธานคณะเผยแผ่ ผู้แทนเขต และประธานพระวิหาร

1953: สมาชิกคู่แรก เบงท์-อาร์เน มันแฮมเมอร์ กับเคอร์สติน สค็อก แต่งงานกันโดยมีคัลเลนซ์ เอฟ. จอห์นสันประธานคณะเผยแผ่เป็นผู้ประกอบพิธี

◀ 1955: สมาชิกชาวสวีเดนกลุ่มแรกเดินทางไปพระวิหารในกรุงเบิร์น สวิตเซอร์แลนด์

1965: อุทิศอาคารประชุมหลังแรกที่ศาสนจักรสร้างในกูบบังเก็น สตอกโฮล์ม

พระวิหารในสวีเดน

การย้ายถิ่นฐานส่วนใหญ่ยุติลงเมื่อมีการอุทิศพระวิหารในสวีเดนเมื่อปี 1955 เป็นเวลา 30 ปีที่สมาชิกชาวสวีเดนเดินทางหลายวันไปพระวิหารที่นั่นโดยรถไฟ รถโดยสาร รถยนต์ และแม้กระทั่งเครื่องบิน—บางครั้งเดินทางปีละหลายครั้ง

สมาชิกรู้สึกปีติยินดีอย่างที่สุดเมื่อมีการสร้างพระวิหารในสตอกโฮล์มและอุทิศในปี 1985 เบริท เวเนเนอร์โฮล์ม สมาชิกวอร์ดเวสเตอร์ฮันนิงเกบรียายว่าการอุทิศ เป็น “ประสบการณ์อันน่ายินดีที่รอคอยมานานมาก สิ่งที่ผมจำได้แม่นยำที่สุดคือตอนที่เราทุกคนโบกผ้าเช็ดหน้าสีขาวและร้องว่า ‘โฮซานนา!’”

การเลือกสถานที่ก่อสร้างพระวิหารแสดงให้เห็นพระหัตถ์ของพระเจ้าในขั้นตอนดังกล่าว หลังจาก

คณะนักร้องประสานเสียงมอรมอนแทเบอร์นาเคิลแสดงในโรงคอนเสิร์ตสตอกโฮล์มเมื่อปี 1982

การประกวดร้องเพลงครั้งใหญ่ที่สุดในยุโรป การปรากฏตัวของพวกเขาทางโทรทัศน์และในหนังสือพิมพ์เป็นการประชาสัมพันธ์ที่ดีให้ศาสนจักร และคนวัยหนุ่มสาวจำนวนมากเข้าร่วมศาสนจักรในเวลานั้น

ปลายทศวรรษ 1980 สมาชิกอีกคนหนึ่งได้รับความสนใจเป็นอย่างดีจากสื่อคือเกรกอรี นิวเวลล์ทูตสหรัฐประจำสวีเดนวัย 35 ปี ที่มักจะเห็นบ่อยๆ ตามงานระดับชาติต่างๆ เขากับภรรยากลับมาสวีเดนในปี 2011 เพื่อดูแลคณะเผยแผ่สตอกโฮล์ม สวีเดนจนถึงเดือนกรกฎาคม ปี 2014

ประธานนิวเวลล์ดูแลผู้สอนศาสนาที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

ดึงดูดคนหนุ่มสาวจำนวนมากจากประเทศเพื่อนบ้านและเอื้อต่อการสร้างครอบครัวใหม่ การที่รัฐบาลจ่ายเงินสงเคราะห์บุตรและจ่ายเงินชดเชยการพักผ่อนให้พ่อแม่คนใหม่ส่งผลให้คู่สามีภรรยาามีครอบครัวใหญ่พอสมควร

ปัจจุบัน สมาชิกหนุ่มสาวที่แข่งขันส่วนใหญ่รับใช้งานเผยแผ่ทั่วโลก อดีตผู้สอนศาสนาคนหนึ่งชื่อเดวิด ฮอลเด็นเป็นผู้สอนศาสนาคนแรกในเมืองเยคาเตรินบูร์ก รัสเซีย ปัจจุบันเขามีครอบครัวที่น่ารักพร้อมลูกหกคน เขาเล่าว่าพระกิตติคุณช่วยครอบครัวเขาอย่างไร “มีเสียงมากมายที่สามารถชักนำเด็กๆ ให้หลงผิด พระกิตติคุณช่วยเราเสริมสร้างความเข้มแข็งให้พวกเขาและได้รับ

1975: จัดตั้ง
สเตคแรกใน
สตอกโฮล์มโดย
เอ็ลเดอร์โรมัส
เอส. มอนสัน
ในเวลานั้น

◀ 1985: อูทิส
พระวิหาร
สตอกโฮล์ม
โดยประธาน
กอร์ดอน บี.
อิงค์ลีย์

1991: สมาชิกกลุ่มแรก
จากรัสเซียมาพระวิหาร
สตอกโฮล์ม: รัฐต่างๆ
ของรัสเซียและบอลติก
รวมอยู่ในเขตพระวิหาร

◀ 1995: ประธาน
โรมัส เอส. มอนสัน
รับเสด็จกษัตริย์คาร์ล
กุสตาฟที่ 16 และ
พระราชินีซิลเวียบริเวณ
ด้านนอกพระวิหาร
สตอกโฮล์ม

ตั้งแต่ 84 คนถึง 205 หัวคน เพราะอพาร์ตเมนต์ในสวีเดนหายากและราคาแพง เขาจึงเรียกว่าเป็น “ปาฏิหาริย์ที่คณะเผยแผ่สามารถหาอพาร์ตเมนต์ได้อีก 56 แห่งให้ผู้สอนศาสนาใหม่ที่เพิ่งมาถึง”

การเติบโตที่แท้จริง

ในยุคหลังสงคราม สวีเดนกลายเป็นประเทศที่ฝักใฝ่ทางโลกมากขึ้น แต่มีผู้อพยพจำนวนมากที่กำลังแสวงหาพระเจ้าเป็นเจ้า ปัจจุบันชาวสวีเดนทุกหนึ่งในหกคนเกิดนอกประเทศ ส่วนใหญ่ที่เข้าร่วมศาสนจักรในสวีเดนเป็นผู้อพยพ ประธานนิวเวลล์พูดถึงผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่บางคนดังนี้ “พี่น้องชายหญิงจาก 28 ประเทศเปลี่ยนใจเลื่อมใสศาสนจักรในสวีเดน ผมแสดงความเห็นว่าพระเจ้าทรงกำลังรวมอิสราเอลโดยทรงทำให้พวกเขากระจัดกระจายจากแผ่นดินเกิด มีการแรงงานจริงๆ ในสมัยของเราในแผ่นดินที่เลิกละ”

ศาสนจักรเติบโตในหมู่สมาชิกเช่นกัน การประชุมพหุสเตค

ความไว้วางใจจากพวกเขา”

ทั้งที่อยู่ในสภาพแวดล้อมทางโลกและตกเป็นข่าวไม่ดีบ้างบางครั้ง แต่สมาชิกที่ซื่อสัตย์จำนวนมากและผู้นำศาสนจักรยังอยู่ในสวีเดน สมาชิกสำนักในความช่วยเหลือที่คำสอนและกิจกรรมศาสนจักรให้แก่ครอบครัวและแต่ละบุคคล ความปรารถนาสูงสุดของพวกเขาคืออยากให้มีคนรับข่าวสารอันน่ายินดีเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์และการชดใช้ของพระองค์มากขึ้น ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในสวีเดน

อ้างอิง

1. ดู Box Elder Lore of the Nineteenth Century (1951), 58.
2. ดู แอนดรูว์ เจนสัน, History of the Scandinavian Mission (1979), 81.
3. ดู Inger Höglund and Caj-Aage Johnansson, Steg i tro (2000), 122.
4. ดู เจนสัน, History of the Scandinavian Mission, 53.
5. ดู มาซาร์เทิล แม็กไคนัลด์, No Regrets: The Life of Carl A. Carlquist (1985), 19-21.
6. ดู แม็กไคนัลด์, No Regrets, 219.
7. ดู เจนสัน, History of the Scandinavian Mission, 331.
8. ใน แม็กไคนัลด์, No Regrets, 239.
9. ดู แม็กไคนัลด์, No Regrets, 219.

เอ็ลเดอร์
มาร์ลีน เค. เจนเซิน
รับใช้เป็นสมาชิก
โครัมสาวกเจ็ดสิบ
ตั้งแต่ 1989 ถึง 2012

บทเรียนจาก ป่า ศักดิ์สิทธิ์

ในปี 1993 สี่ปีหลังจากการเรียกเป็นสาวกเจ็ดสิบ ข้าพเจ้ากับครอบครัวไปรับใช้ในคณะเผยแผ่โรเซสเตอร์ นิวยอร์ก คณะเผยแผ่แห่งนั้นครอบคลุมเมืองพอลไมรา (ที่โจเซฟ สมิธกับครอบครัวอาศัยอยู่ในช่วงทศวรรษ 1820) กับเมืองเพยทท์ (ที่ศาสนจักรจัดตั้งในเดือนเมษายน ปี 1830)

ภูมิประเทศแถบนี้สวยงาม มีเนินเขายาวเหยียดปกคลุมด้วยต้นไม้ ทะเลสาบ และลำธารใสสะอาด ผู้คนอบอุ่นมีชีวิตชีวา เหตุการณ์ที่นั่นทำให้สถานที่แห่งนี้ศักดิ์สิทธิ์เช่นกัน

ในป่าที่มีต้นบีชสูงลิ่ว ต้นโอ๊ก ต้นเมเปิ้ล และพรรณไม้อื่นๆ ห่างจากบ้านของครอบครัวโจเซฟ และลูซี่ แม็ค สมิธใกล้พอลไมราไปทางตะวันตกราวยี่สิบห้าไมล์ โจเซฟ สมิธวัย 14 ปีเห็นพระผู้เป็นเจ้าพระบิดาและพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์ในนิมิต ปราบปรามการณ์ศักดิ์สิทธิ์ครั้งนี้ที่ตอบคำสวดอ้อนวอนของโจเซฟเพื่อรู้ความจริงเกี่ยวกับศาสนา ได้เริ่มการฟื้นฟูพระกิตติคุณในสมัยการประทານสุดท้ายนี้ นั่นทำให้ป่าแห่งนั้นเป็นสถานที่ที่น่าเคารพในประวัติศาสตร์ของศาสนจักร—สถานที่ซึ่งเรายกย่องโดยใช้ชื่อว่าป่าศักดิ์สิทธิ์อีกด้วย

ข้าพเจ้ากับครอบครัวหลงรักป่าแห่งนั้นและรู้สึกถึงความศักดิ์สิทธิ์ของที่นั่น เราไปที่นั่นบ่อยๆ แต่ละเดือนเมื่อผู้สอนศาสนาคนใหม่มาถึงและเมื่อคนที่จบงานเผยแผ่จะกลับบ้าน เราพาพวกเขาไปที่นั่น

เมื่อข้าพเจ้าเดินผ่านป่าศักดิ์สิทธิ์ด้วยความเคารพหรือนั่งคิดอยู่บนม้านั่งที่จัดไว้แถวนั้น ข้าพเจ้ามักนึกถึงภาพหลายภาพจากข้อพระคัมภีร์เกี่ยวกับต้นไม้ กิ่งก้าน ราก เมล็ด ผล และป่าใหญ่ ผู้ที่สังเกตอย่างถี่ถ้วนจะได้รับบทเรียนสำคัญบางอย่างจากระบบนิเวศที่มีอยู่ที่นี่ ข้าพเจ้าประสงค์จะแบ่งปันบทเรียนสี่บทนี้กับท่านพอสังเขป¹

ข้าพเจ้าขอให้ท่าน
ยืนในป่าศักดิ์สิทธิ์
ในความคิดและ
ในใจท่านเสมอ
ขอให้ท่านแน่วแน่
ต่อความจริงที่
พระเจ้าเป็นเจ้าทรง
เริ่มเปิดเผยที่นั่น

1. ต้นไม้เจริญเติบโตเข้าหาแสงสว่างเสมอ

ในปาดักดีลธิร์ ต้นไม้ที่เติบโตตรงชายป่าเดิมกับต้นที่อยู่ตามแนวทางเดินด้านในเติบโตออกด้านนอกเพื่อหนีร่มเงาจากข้อบกพร่อง ต้นไม้จะสูงชะลูดเพื่อรับแสงแดดให้มากที่สุด ลำต้นและกิ่งก้านคดงของมันแตกต่างโดยสิ้นเชิงกับต้นไม้ใกล้เคียงที่เติบโตในลักษณะค่อนข้างตรง ต้นไม้ก็เหมือนสิ่งมีชีวิตเกือบทั้งหมด ต้องการแสงสว่างเพื่ออยู่รอดและเติบโต มันจะดูดซับแสงแดดจนสุดความสามารถเพื่อส่งเสริมการสังเคราะห์แสง—ขั้นตอนการเปลี่ยนพลังงานแสงเป็นพลังงานเคมี

แสงสว่างเป็นตัวเร่งสำคัญในเรื่องทางวิญญาณยิ่งกว่าในธรรมชาติ ที่เป็นเช่นนั้นเพราะแสงสว่างจำเป็นต่อการเติบโตทางวิญญาณของเราและการทำให้เราบรรลุศักยภาพอันสมบูรณ์ในฐานะบุตรธิดาของพระเจ้า

ความมืดอยู่ตรงข้ามกับความสว่างและหมายถึงอำนาจในโลกที่พยายามแยกเราจากพระเจ้าและขัดขวางแผนอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์สำหรับชีวิตเรา โดยปกปิดอำนาจของความชั่วร้ายมาก ใช้อิทธิพลมากที่สุดหลังคำหรือในที่มืด การทำผิดกฎแห่งความบริสุทธิ์ทางเพศ การลักขโมย การฝ่าฝืนพระคำแห่งปัญญา และพฤติกรรมอื่นๆ ที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงห้ามมักจะเกิดขึ้นได้กำบังของความมืด แม้เมื่อเราเลือกทำผิดในช่วงกลางวันสักๆ เราก็อดไม่ได้ที่จะรู้สึกถึงความมืด

โชคดียที่พระวิญญาณของพระคริสต์ “ทรงให้ความสว่างแก่มนุษย์ทุกคนที่มาในโลก; และพระวิญญาณทรงให้ความสว่างมนุษย์ทุกคนทั่วโลก, ผู้ที่สดับฟังสุรเสียงของพระวิญญาณ.

“และทุกคนที่สดับฟังสุรเสียงของพระวิญญาณย่อมมาหาพระผู้เป็นเจ้า, แม้พระบิดา” (คพ. 84:46–47)

ข้อความนี้บรรยายอย่างไพเราะเกี่ยวกับการเอื้อมถึงเบื้องบนของบุตรธิดาพระผู้เป็นเจ้า สัญชาตญาณทางวิญญาณที่พระผู้เป็นเจ้าประทานแก่เราทุกคน—ถ้าเราไม่ปิดกั้นไว้—เพื่อไปสู่ความสว่างและเมื่อทำเช่นนั้นจะพาเราไปถึงพระผู้เป็นเจ้าและพระบุตร และเป็นเหมือนพระองค์มากขึ้น พระคริสต์ตรัสถึงพระองค์เองว่า “เราเป็นความสว่างของโลก คนที่ตามเรามาจะไม่ต้องเดินในความมืด แต่จะมีความสว่างแห่งชีวิต” (ยอห์น 8:12)

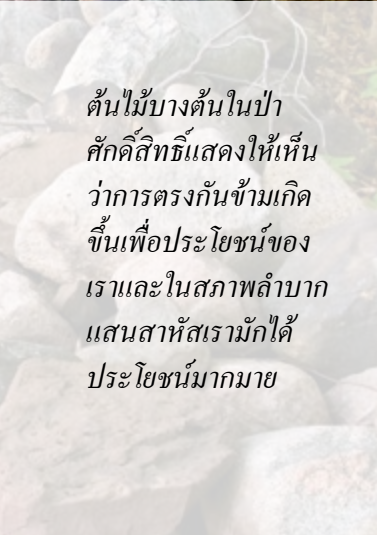
ข้าพเจ้าขอร้องให้ท่านหลีกเลี่ยงความมืดของบาปในรูปแบบที่ชั่วร้ายทั้งหมดและเติมชีวิตท่านด้วยพระวิญญาณ ความจริง และความสว่างของพระผู้ช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์ ท่านสามารถทำเช่นนี้ได้โดยแสวงหาเพื่อนที่มีคุณธรรมอันประเสริฐ คนดีและศีลปะจรรโลงใจ ความรู้จากหนังสือที่ดีที่สุด (โดยเฉพาะพระคัมภีร์) ช่วงเวลาของการสวดอ้อนวอนที่จริงใจ เวลาเงียบสงบในธรรมชาติ กิจกรรมและการสนทนาที่ดีงาม ชีวิตที่มีพระคริสต์ คำสอนแห่งความรักและการรับใช้ของพระองค์เป็นศูนย์กลาง

2. ต้นไม้ต้องมีการต่อต้านเพื่อเติมเต็มระดับการสร้างของมัน

ความคิดเห็นหลากหลายเกี่ยวกับการจัดการป่าไม้ตามมาตลอดหลายปีของการดูแลปาดักดีลธิร์ ครั้งหนึ่งมีการใช้แผนทดสอบที่เรียกว่า *การทำให้โปร่งเพื่อปล่อยให้โต* เจ้าหน้าที่ป่าไม้จำแนกต้นอ่อนที่พวกเขาารู้สึกว่าเป็นกล้าไม้แข็งแรงที่สุดและใหญ่ที่สุดในแผนทดสอบ จากนั้นจึงตัดเล็มต้นที่ไม่ค่อยงามกับต้นเล็กที่โตได้ ต้นใหญ่ออก สมมติฐานคือแยกเอาต้นที่แย่งน้ำ แสงแดด และสารอาหารในดินออกไป โดย *ปล่อยให้* ต้นที่เลือกไว้เติบโตและงอกงามอย่างยิ่ง

ไม่กี่ปีต่อมาปรากฏว่าเกิดผลตรงกันข้าม เมื่อไม่มีการแก่งแย่ง ต้นที่เลือกไว้จึงชะงักงัน แทนที่จะทะยานอดสูงขึ้นไปหาแสงสว่าง มันกลับเติบโตในทิศทางที่ตั้งตรงช้าลง ออกกิ่งต่ำกว่าหลายกิ่ง

ต้นไม้บางต้นในป่า
ศักดิ์สิทธิ์แสดงให้เห็น
ว่าการตรึงกันข้ามเกิด
ขึ้นเพื่อประโยชน์ของ
เราและในสภาพลำบาก
แสนสาหัสเรามักได้
ประโยชน์มากมาย

ซึ่งในที่สุดจะไร้ประโยชน์เมื่อมีกิ่งใหญ่ปิดคลุม และแตกแขนงเป็นลำใหญ่ขึ้น ไม่มีต้นไม้ในแผนทดสอบมีขนาดหรืออัตราการจัดชีวิตเทียบได้กับ ต้นที่ปล่อยให้เติบโตตามธรรมชาติที่ต้องแก่งแย่ง กันและเอาชนะอุปสรรคเพื่ออยู่รอดและเจริญเติบโต

หลักคำสอนสำคัญประการหนึ่งของพระคัมภีร์ มอรมอนคือต้องมี “การตรึงกันข้ามในสิ่งทั้งปวง” (2 นิไฟ 2:11) โลกที่มีสิ่งตรงข้ามจัดเตรียมทางเลือกระหว่างดิ้นรนชั่วให้ใช้สิทธิ์เสรีได้ อย่างไรก็ตามสิ่งที่สำคัญเท่ากันคือหลักธรรมที่ว่า การตรึงกันข้ามต้อง มีอยู่เพื่อให้เกิดการเติบโตทางวิญญาณ การเข้าใจ และยอมรับหลักธรรมดังกล่าวเป็นกุญแจสู่การ ยอมรับและมีความสุขกับชีวิต อีกทั้งสำคัญยิ่งต่อ ประสบการณ์ที่จำเป็นต่อการเติบโตและพัฒนาทาง วิญญาณ

ไม่ช้าก็เร็ว เราทุกคนจะเผชิญการต่อต้านและ ความยากลำบาก บางอย่างจะเกิดขึ้นเนื่องด้วย การอยู่ในความเป็นมรรตัยในโลกที่ตกแล้ว นั่นอาจ เกี่ยวข้องกับพลังของธรรมชาติ ความเจ็บไข้ได้ป่วย การล่อลวง ความเหงาหรือทวิพลาทางกายและ จิตใจ บางครั้งการตรึงกันข้ามและความยากลำบาก เกิดขึ้นเพราะการเลือกผิดๆ ของเราเอง เราทุกคน ควรสำนึกคุณเพียงใดต่อพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้ซึ่งการ ชดเชยเตรียมทางให้เราได้ซ่อมทุกอย่างที่แตกหัก เสียหาย

ข้าพเจ้ารับการปลอบขวัญจากพระดำรัสที่พระ- เจ้าตรัสแก่โจเซฟ สมิธในคูลิเบอร์ตี้เมื่อโจเซฟแทบ แบกภาระไม่ไหว “จงรู้ไว้เถิด, ลูกพ่อ, ว่าสิ่งทั้งหลาย ทั้งปวงเหล่านี้จะเป็นประสบการณ์แก่เจ้า, และจะ เกิดขึ้นเพื่อความดีของเจ้า” (คพ. 122:7)

ต้นไม้บางต้นในป่าศักดิ์สิทธิ์แสดงให้เห็นว่าการ ตรึงกันข้ามเกิดขึ้นเพื่อประโยชน์ของเราและในสภาพ ลำบากแสนสาหัสเรามักได้ประโยชน์มากมาย ต้นไม้เหล่านี้ต้องฟื้นตัวจากการตรึงกันข้ามหรือ ความยากลำบากหลากหลายรูปแบบ—สายฟ้า

ฟาด ลมพัดจัด หิมะหรือน้ำแข็งพอกพูนจนหนา การบุกรุกทำลายป่าอย่างไม่ใส่ใจของมนุษย์ และ การรุกรานจากต้นไม้ข้างเคียงในบางครั้ง สภาพ ตรงกันข้ามเหล่านี้ทำให้เกิดต้นไม้ที่ดูน่าสนใจที่สุด และทนทานที่สุดในป่า

3. ต้นไม้เติบโตได้ดีที่สุดในป่าใหญ่ ไม่ใช่ ยืนต้นอยู่โดดเดี่ยว

ในธรรมชาติเป็นเรื่องแปลกมากถ้าเห็นต้นไม้ ยืนต้นอยู่โดดเดี่ยว

ต้นไม้มักอยู่รวมกันใน ป่าเสมอ และป่าเล็ก จะกลายเป็นป่าใหญ่ แต่ป่าศักดิ์สิทธิ์เป็น มากกว่าดงไม้ นี่เป็น ระบบนิเวศที่ซับซ้อนซึ่ง รวมถึงพรรณพืชและฝูง สัตว์หลายสายพันธุ์

มีความเชื่อมโยง ถึงกันอย่างเห็นได้ชัด ในหมู่ดอกไม้ป่า ไม้พุ่ม ไม้ล้มลุก ไม้ใหญ่ เห็ด

รา มอส นก หนู กระต่าย กวาง และสิ่งมีชีวิตอื่นๆ ที่นั่น สายพันธุ์เหล่านี้ปฏิสัมพันธ์และพึ่งพากันเรื่อง อาหาร ที่อยู่อาศัย สภาพแวดล้อมโดยรวมและทาง สังคมซึ่งทั้งหมดทำให้พวกมันสามารถดำเนินตาม วงจรชีวิตของตน

แผนของพระเจ้าเป็นเจ้าสำหรับชีวิตเรามีความ เชื่อมโยงถึงกันทำนองนี้ เราต้องทำงานเพื่อความ รอดของเราด้วยกัน ไม่ใช่ทำคนเดียว ศาสนจักร สร้างอาคารประชุม ไม่ใช่สถานที่ไว้ปลีกตัว

ตั้งแต่เริ่มการฟื้นฟู มีพระบัญชาให้วิสุทธิชน มารวมกันเป็นชุมชนเพื่อเรียนรู้ที่จะอยู่ด้วยความ ปองดองและสนับสนุนกันโดยให้เกียรติพันธสัญญา

บัปติศมา (ดู โมไซยาห์ 18:8-10) ในฐานะบุตร
ธิดาของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า เราไม่อาจรุ่งเรืองคนเดียว
เฉกเช่นต้นไม้โดดเดี่ยว ต้นไม้ที่แข็งแรงต้องการ
ระบบนิเวศ คนแข็งแรงต้องการกันและกัน

ขอบคุณที่เราทุกคนมีความปรารถนาสังคม
ความเป็นเพื่อน มิตรสหายที่ภักดี ในฐานะสมาชิก
ครอบครัวนิรันดร์ของพระเจ้า เราทุกคนโหย
หาความพอใจและความมั่นคงที่ความสัมพันธ์อัน
ยั่งยืนแน่นแฟ้นให้ได้ ถึงแม้อินเทอร์เน็ตและโซเชียล
เครือข่ายสังคมให้ความเป็นสังคมรูปแบบหนึ่งได้
โดยไม่ต้องสงสัย แต่ก็ไม่สามารถทดแทนการสื่อสาร
ที่ซื่อสัตย์เปิดเผยแบบซึ่งหน้า ที่จะต้องเกิดขึ้นเพื่อ
สร้างความสัมพันธ์อันแท้จริงและยั่งยืนได้

แน่นอนว่าห้องปฏิบัติการเรียนรู้ห้องแรกสุดและ
ดีที่สุดสำหรับการอยู่ร่วมกับผู้อื่นคือบ้าน ที่บ้าน
เราเรียนบทเรียนเรื่องการรับใช้ ความไม่เห็นแก่ตัว
การให้อภัย และความอดทนซึ่งจำเป็นต่อการสร้าง
ความสัมพันธ์อันยั่งยืนกับผู้อื่น

โชคดียิ่งที่องค์กรซึ่งได้รับการดูแลของศาสนจักร
จัดเตรียมสภาวะแวดล้อมให้เรามีพัฒนาการทาง
สังคมได้เช่นกัน ในการเรียก การประชุม ชั้นเรียน
โควิรัม สภา กิจกรรม และโอกาสอีกมากมายใน
ศาสนจักร เราพัฒนาคุณลักษณะและทักษะทาง
สังคมที่ช่วยเตรียมเราให้พร้อมรับระเบียบทาง
สังคมที่จะมีอยู่ในสวรรค์

เมื่อพูดถึงระเบียบที่สูงกว่านี้ พระเจ้าตรัสผ่าน
โจเซฟ สมิธว่า “และความเป็นสังคมอย่างเดียวกัน
นั้นซึ่งมีอยู่ท่ามกลางพวกเราที่นี่จะมีอยู่ท่ามกลาง
พวกเราที่นั่น, เพียงแต่จะควบคู่ไปกับรัศมีภาพ
นิรันดร์, ซึ่งรัศมีภาพนั้นเราไม่ได้ชื่นชมขณะนี้”
(คพ. 130:2)

4. ต้นไม้ดิ่งพล้งจากสารอาหารที่ต้นไม้รุ่น ก่อนสร้างไว้

มีช่วงหนึ่งเมื่อผู้รับผิดชอบดูแลป่าศักดิ์สิทธิ์

ตัดสินใจว่าป่าควรสะอาดเรียบร้อยงามตา พวกเขา
จึงจัดโครงการบำรุงรักษาเพื่อแผ้วถางไม้
ล้ม และกิ่งที่ร่วงหล่น พุ่มไม้ใต้ต้น แม้กระทั่งดอกไม้
และใบแห้ง เมื่อทำเช่นนั้นนานเข้าความมีชีวิตชีวา
ของป่าก็เริ่มลดลง ต้นไม้โตช้าลง ต้นใหม่แตกหน่อ
น้อยลง ดอกไม้ป่าและพรรณพืชบางสายพันธุ์เริ่ม
หายไป นกและสัตว์ป่าลดจำนวนลง

ต่อมา ตามคำแนะนำให้ปล่อยป่าไว้ตามสภาพ
ธรรมชาติ ไม้ล้มและ
กิ่งที่ร่วงหล่นก็ปล่อย
ให้ย่อยสลายกลายเป็น
ปุ๋ยบำรุงดิน
ใบไม้ร่วงก็ปล่อยไว้
อย่างนั้น เขาขอให้
ผู้มาเยือนอยู่บนทาง
เดินที่ทำเครื่องหมาย
ไว้เพื่อป่าจะถูก
รบกวนน้อยลงและ
ดินในป่าแน่นน้อย
ลง ภายในไม่กี่ปี ป่า
เริ่มฟื้นตัวและคืนชีพ

อย่างน่าอัศจรรย์ ปัจจุบันป่าองกามในสภาพ
ธรรมชาติ ต้นหมากรากไม้เขียวขจี พรรณไม้และ
สัตว์ป่าอุดมสมบูรณ์

บทเรียนที่ได้จากประสบการณ์นี้มีค่าอย่างยิ่ง
ข้าพเจ้า เป็นเวลาเจ็ดปีที่ข้าพเจ้ามีโอกาสรับใช้
เป็นผู้บันทึกและนักประวัติศาสตร์ศาสนจักร เหตุ
ใดการจดบันทึกและการรวบรวม การเก็บรักษา
และบอกเล่าประวัติศาสตร์จึงมีความสำคัญเช่นนั้น
ในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ เหตุใดจึงสำคัญยิ่ง
ที่เราต้องใส่ใจและดึงพลังมาจากคนรุ่นก่อน (ดู
คพ. 21:1; 69:3, 8)

ข้าพเจ้าขอแนะนำว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะมีชีวิต
อย่างสมบูรณ์ในปัจจุบันโดยไม่มีรากฐานของอดีต

ผู้ที่สังเกตรธรรมชาติ
อย่างถี่ถ้วนจะได้
รับบทเรียนสำคัญ
บางอย่างจากระบบ
นิเวศที่มีอยู่ใน
ป่าศักดิ์สิทธิ์

—อย่าว่าแต่แผนสำหรับจุดหมายในอนาคตของท่านเลย การเข้าใจความสัมพันธ์ของอดีตกับปัจจุบันและอนาคต ช่วยให้เราเห็นคุณค่านิยามความจริงของพระเจ้าดังที่เปิดเผยต่อโจเซฟ สมิธมากขึ้น “ความจริงคือความรู้ถึงสิ่งทั้งหลายดังที่เป็นอยู่, และดังที่เป็นมา, และดังที่จะเป็น” (คพ. 93:24)

ความรู้ที่เรามีเกี่ยวกับอดีตของเราเนื่องจากบันทึกที่เก็บไว้ และเกี่ยวกับอนาคตของเราเนื่องจากพระคัมภีร์และคำ

สอนของศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิตมีคำอธิบายที่ช่วยให้เราใช้สิทธิ์เสรีได้อย่างฉลาด

สำคัญที่เราทุกคนต้องคุ้นเคยกับประวัติศาสตร์ของศาสนจักร โดยเฉพาะกับเรื่องราวการก่อตั้งศาสนจักร เรื่องราวเหล่านี้—นิมิตแรกของโจเซฟ สมิธ การออกมาของพระคัมภีร์มอรมอน การเยือนของเทพชื่อยอห์นผู้ถวายบังคม เปโตร ยาขอบ ยอห์น เอลียาห์ เอลิอัธ และคนอื่นๆ—ล้วนมีความจริงมูลฐานซึ่งเป็นรากฐานของการฟื้นฟูพระกิตติคุณ

น่าเสียใจคือในยุคเทคโนโลยีที่มีข้อมูลมากมาย—บ้างก็สำคัญต่อเหตุการณ์และประวัติศาสตร์ของศาสนจักร—วิสุทธิชนยุคสุดท้ายบางคนกลับคลอนแคลนในศรัทธาและเริ่มสงสัยความเชื่อที่ยึดมั่นมานาน สำหรับคนที่กำลังสงสัย

ข้าพเจ้าขอมอบความรัก ความเข้าใจ และรับรองว่าถ้าพวกเขาจะปฏิบัติตามหลักธรรมพระกิตติคุณและศึกษาประวัติศาสตร์จักรวาลร่วมกับการสวดอ้อนวอน—ศึกษามากพอจนได้ความรู้ครอบคลุมมากขึ้นไม่ใช้รู้กระพือกระแทนและไม่ครบถ้วน—พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงยืนยันศรัทธาของพวกเขาในเหตุการณ์จำเป็นในประวัติศาสตร์จักรวาลโดยพระดำรัสที่ให้ความสงบแก่จิตใจพวกเขา วิธีนี้ทำให้พวกเขามีความเชื่อมั่นเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟู

สรุป

เมื่อเรารับใช้งานเผยแผ่ไกล่พอลไมรา บางครั้งข้าพเจ้าจะเข้าไปในป่าศักดิ์สิทธิ์ตามลำพังและยืนด้วยความเคารพ ไกล่กับ “ต้นพยาน” ที่ข้าพเจ้าโปรดปราน—หนึ่งในสามต้นที่ยังมีชีวิตอยู่ซึ่งเติบโตในป่าแห่งนั้นเมื่อครั้งได้รับนิมิตแรก ข้าพเจ้าเคยจินตนาการว่าถ้าต้นไม้ต้นนั้นพูดได้ มันคงบอกว่าเห็นอะไรในวันฤดูใบไม้ผลิปี 1820 แต่ข้าพเจ้าไม่ต้องการให้ต้นไม้บอกข้าพเจ้า—เพราะข้าพเจ้ารู้แล้ว

โดยอาศัยประสบการณ์และความรู้สึกทางวิญญาณที่เริ่มต้นในวัยเยาว์ และต่อเนื่องมาจนถึงชั่วโม่งนี้ ข้าพเจ้าทราบ ว่า พระผู้เป็นเจ้า พระบิดาของเราทรงพระชนม์ ข้าพเจ้าทราบเช่นกันว่าพระบุตรของพระองค์พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดและพระผู้ไถ่ของมวลมนุษย์ ข้าพเจ้าทราบว่าพระสัตถาจะผู้ทรงรัศมีภาพทั้งสองพระองค์ทรงปรากฏต่อโจเซฟ สมิธ

ความจริงอันรุ่งโรจน์เหล่านี้มีจุดเริ่มต้นในป่าศักดิ์สิทธิ์ ข้าพเจ้ากระตุ้นท่านให้ยืนในสถานศักดิ์สิทธิ์นั้นเสมอในความคิดและในใจท่าน ขอให้ท่านดำเนินชีวิตอย่างแน่วแน่ ต่อความจริงที่พระผู้เป็นเจ้าทรงเริ่มเปิดเผยที่นั่น ■

จากคำปราศรัยข้อคิดทางวิญญาณ ซีอีเอส “ยืนในป่าศักดิ์สิทธิ์” กล่าวในแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา วันที่ 6 พฤษภาคม ค.ศ. 2012 ดูคำปราศรัยฉบับเต็มที่ cesdevotionals.lds.org

อ้างอิง

1. ข้าพเจ้าเป็นหนี้ไรเบิร์ต แพร์รอดด์ เจ้าหน้าที่ป่าไม้และนักธรรมชาติวิทยาที่ศาสนจักรว่าจ้าง ผู้อาศัยอยู่ในพอลไมรา เพราะเขาทำให้ข้าพเจ้าสนใจข้อคิดบางอย่างเกี่ยวกับป่าศักดิ์สิทธิ์ที่ข้าพเจ้าแบ่งปัน

500 ปีที่หายไป: นับจากมาลาคีถึงยอห์นผู้ถวายบัพติศมา

500 ปีระหว่างพันธสัญญาเดิมกับพันธสัญญาใหม่สอนเราเกี่ยวกับสภาพในปาเลสไตน์สมัยโบราณก่อนการเสด็จมาของพระเยซูคริสต์และช่วยให้เราตั้งปณิธานอีกครั้งว่าจะติดตามพระผู้ช่วยให้รอด

โดย เอส. เคนท์ บราวน์

ศาสตราจารย์เกียรติคุณด้านพระคัมภีร์โบราณ

และริชาร์ด นีทเชล ฮอลแซฟเฟิล

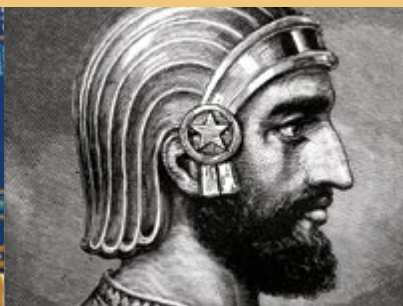
ศาสตราจารย์ด้านหลักคำสอนและประวัติศาสตร์นิกาย
ที่มหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์

เมื่อศาสดาพยากรณ์มาลาคีจบงานเขียนของท่านราว 450 ปี ก่อนคริสตกาล ไม่มีเสียงศาสดาพยากรณ์ให้ได้ยินอีกเลยประมาณ 500 ปี เราเชื่อว่าช่วงเวลานี้เป็นช่วงระหว่างพันธสัญญา—ช่องว่างระหว่างสมัยการประทานในพันธสัญญาเดิมกับ

พันธสัญญาใหม่ เมื่อไม่มีศาสดาพยากรณ์ผู้คนในแผ่นดินเริ่มแบ่งพรรคแบ่งพวก แต่ละพวกอ้างสิทธิ์ในการแปลพระคัมภีร์และนำผู้คน ความเข้าใจที่แท้จริงเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ลดน้อยลงในหมู่คนเหล่านี้ คือนับถือนานของความสับสนตามมา ซึ่งสิ้นสุดลงเมื่อพระผู้เป็นเจ้าทรงส่งศาสดาพยากรณ์คนใหม่ ยอห์นผู้ถวายบัพติศมา มาเริ่มสมัยการประทานใหม่ แต่แม้ยอห์นผู้ถวายบัพติศมาและพระผู้ช่วยให้รอดจะสอนผู้คน คนจำนวนมากก็ยัง

539 ปี ก่อนคริสตกาล

ชาวกรีก 332 ปี ก่อนคริสตกาล

ไม่สามารถเอาชนะประเพณีและความเชื่อที่พัฒนาและรุนแรงขึ้นในช่วงระหว่างพันธสัญญาได้ เมื่อเราเข้าใจช่วง 500 ปีเหล่านี้และความสับสนที่ตามมา เราจะเข้าใจได้มากขึ้นเกี่ยวกับการปฏิบัติศาสนกิจของพระผู้ช่วยให้รอดและตั้งปณิธานอีกครั้งว่าจะทำตามพระองค์

การเนรเทศและความเป็นทาส: ราคาของการไม่เชื่อฟัง

ศาสดาพยากรณ์เศอซยาห์และเยเรมีย์เตือนพลเมืองเยรูซาเล็มว่าถ้าพวกเขายังคงละเมิดพันธสัญญาที่ทำไว้กับพระเจ้า เมืองและพระวิหารของพวกเขาจะถูกทำลาย คำพยากรณ์ดังกล่าวเป็นจริงเมื่อบาบิโลนเริ่มรุกรานยูดาห์ราว 600 ปี ก่อนคริสตกาล ทำลายหมู่บ้าน เมืองใหญ่ย่อย และชีวิตทางศาสนาของยูดาห์

เยรูซาเล็มล่มสลายในที่สุดใน 587 ปี ก่อนคริสตกาล และชาวยิวถูกเนรเทศให้ออกจากบ้านเกิดเมืองนอนที่ถูกทำลาย (ดู สดุดี 137:1) คนส่วนน้อยยังอยู่ในเมืองและรอบเมืองเยรูซาเล็ม—รวมถึงชาวสะมาเรียซึ่งลงเอยด้วยการแต่งงานกับผู้ไม่ใช่ชาวอิสราเอล (ดู เยเรมีย์ 40:7, 11-12) ต่อมาผู้ถูก

ศาสดาพยากรณ์อิสยาห์และเยเรมีย์เตือนผู้คนแห่งยูดาห์ว่าพวกเขาจะถูกต่างชาติปกครอง คำพยากรณ์ของพวกเขาเป็นจริงเมื่อกษัตริย์หลายองค์จากหลายชาติยึดครองแถบนั้น อาทิ กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์แห่งบาบิโลน ไซรัสมหาราชแห่งเปอร์เซีย กษัตริย์ดาร์อูสแห่งเปอร์เซีย และอเล็กซานเดอร์มหาราชแห่งกรีซ เมื่ออเล็กซานเดอร์สิ้นชีวิต เขตแดนของพวกเขาถูกแบ่งแยกในหมู่แม่ทัพ ปีโตเลมีที่หนึ่งเข้าควบคุมปาเลสไตน์

เนรเทศกลับไปปาเลสไตน์ สร้างบ้านเรือนและชีวิตทางศาสนาของพวกเขาขึ้นมาใหม่ (ดู เอสรา 3) พระวิหารในเยรูซาเล็มซึ่งสร้างขึ้นใหม่ราว 515 ปี ก่อนคริสตกาล กลายเป็นศูนย์มัสการของชาวยิวอีกครั้ง

เพราะชาวยิวไม่ยอมรับข้อเสนอของชาวสะมาเรียที่จะช่วยสร้างพระวิหารขึ้นมาใหม่ ชาวสะมาเรียจึงสร้างพระวิหารสำรองในปลายศตวรรษที่สี่บนภูเขาเกริซิม ทางเหนือของเยรูซาเล็มราว 40 ไมล์ (64 กิโลเมตร) ด้วยเหตุนี้การนมัสการพระเยโฮวาห์และความเชื่อในพระองค์จึงแยกออกเป็นสองส่วนระหว่างพระวิหารใหม่ที่ภูเขาเกริซิมกับพระวิหารเยรูซาเล็มเพราะพวกเขาต่างแข่งกันอ้างว่าตนมีสิทธิอำนาจฐานะปโรหิต (ดู ยอห์น 4:20)

แต่พวกเขากลับคืนสู่วิถีทางศาสนาเช่นนี้ได้ไม่นาน หลังจากมาลาคีย์ พระเจ้าทรงส่ง “ความกันดารมาที่แผ่นดิน ไม่ใช่กันดารอาหารหรือกระหายน้ำ แต่จะเป็นการกันดารพระวจนะของพระยาห์เวห์” (อาโมส 8:11) ตามที่ศาสดาพยากรณ์อาโมสพยากรณ์ไว้ การเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญนี้มีผลค่อนข้างมากเมื่อผู้คนพยายามเข้าใจและดำเนินชีวิตตามกฎโดยปราศจากการสอนและการตีความตามสิทธิอำนาจของศาสดาพยากรณ์

ชาวโซลูซิด 198 ปี ก่อนคริสตกาล

การปฏิวัติ 164 ปี ก่อนคริสตกาล

ประชาชาติยิวที่เป็นเอกราช 142 ปี ก่อนคริสตกาล

สภาพของการละทิ้งความเชื่อ

ผลของการละทิ้งความเชื่อครั้งนี้คือผู้คนแยกเป็นกลุ่มๆ มีเป้าหมายทางการเมือง ศาสนา และสังคมต่างกันไป พวกเขาต่างกันในความเชื่อและประเพณีเกี่ยวกับพระเมสสิยาห์ด้วย กลุ่มเคร่งศาสนาพยายามรักษากฎของโมเสสตามที่พวกเขาเข้าใจ ทว่าแต่ละกลุ่มตีความพระคัมภีร์จากมุมมองต่างกันจนสังคมชาวยิวแบ่งแยกมากขึ้นเรื่อยๆ ด้วยเหตุนี้ความเข้าใจที่แท้จริงเกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอดจึงสับสน

ทันทีที่เสียงของศาสดาพยากรณ์เงียบงัน เหล่าปุโรหิตและคนเลวีเพื่อนร่วมงานในพระวิหารของพวกเขาก็กลายเป็นเจ้าหน้าที่คนสำคัญที่สุดในหมู่ชาวยิวและอ้างว่าตนมีสิทธิ์ตีความพระคัมภีร์ แต่ตำแหน่งมหาปุโรหิตมีการตัดสินบนเพราะมีการซื้อขายตำแหน่งนี้ในระหว่างนั้น

ชาวยิวจำนวนมากรู้สึกว่าคุณปุโรหิตและคนเลวีไม่ได้ทำหน้าที่รับผิดชอบของตนในการสอนกฎอย่างถูกต้อง (ดู เฉลยธรรมบัญญัติ 33:10) ด้วยเหตุนี้จึงมีคนกลุ่มใหม่พยายามสอนกฎ รู้กันทั่วไปในชื่อว่าธรรมาจารย์ พวกเขาเลียนแบบเอสราผู้เคยช่วยให้ผู้คนรู้สึกถึงความเร่งด่วนของการเรียนรู้และเชื่อฟังกฎ (ดู เอสรา 7:25; เนหะมีย์ 8:1-8)

อเล็กซานเดอร์มหาราชยึดครองแถบนั้นใน 332 ปีก่อนคริสตกาล เมื่อเขาสิ้นชีวิต อาณาจักรของเขาถูกแบ่งแยกในหมู่แม่ทัพ

ปาเลสไตน์มาอยู่ใต้การปกครองของจักรพรรดิโซลูซิดหนึ่งในนั้นคืออันติโอคัส เอพิฟาเนสที่สี่ อันติโอคัสบังคับให้สังคมชาวยิวผสมกับกรีก บางครั้งประหารชาวยิวจำนวนมาก สั่งห้ามประกอบพิธีกรรมทางศาสนาแบบชาวยิว และทำให้พระวิหารเสื่อมความศักดิ์สิทธิ์ ยูดาส แมคคาเบียส ผู้นำชาวยิวที่ต่อต้านกรีก นำการปฏิวัติและอุทิศพระวิหารอีกครั้ง ผู้คนเฉลิมฉลองฮานุกคาห์ครั้งแรก

ในที่สุดปาเลสไตน์จึงตกอยู่ใต้อิทธิพลของจักรวรรดิโซลูซิดที่พูดภาษากรีก ใน 167 ปีก่อนคริสตกาล ผู้ปกครองโซลูซิดประกาศว่าศาสนายิวผิดกฎหมาย ห้ามการเข้าสู่หนัด และทำให้พระวิหารเสื่อมความศักดิ์สิทธิ์โดยถวายสุกรบนแท่นบูชา ชาวยิวจำนวนมากต่อต้าน โดยมีครอบครัวหนึ่งเป็นแกนนำ รู้กันในชื่อว่าแมคคาบีหรือแฮสโมเนียน ในที่สุดการปฏิวัติครั้งนี้—เรียกว่าสงครามแมคคาเบียน—ทำให้ชาวยิวมีอิสรภาพและสร้างชาติยิวขึ้นมาเป็นครั้งแรกตั้งแต่การล่มสลายของเยรูซาเล็ม ขณะเดียวกันก็มีกลุ่มศาสนาอีกกลุ่มหนึ่งเกิดขึ้นเรียกว่าสาเลเดียน “คนเคร่งศาสนา” พวกเขาแสดงความภักดีต่อพระผู้เป็นเจ้าโดยพยายามดำเนินชีวิตตามกฎของโมเสสทุกๆ ด้านเท่าที่พวกเขาเข้าใจ

มีกลุ่มศาสนาเกิดขึ้นอีกหลายกลุ่มเช่นกันในช่วงระหว่างพันธสัญญาเดิมกับพันธสัญญาใหม่ แต่ละกลุ่มต่างอ้างว่าตนมีสิทธิ์ผูกขาดในการตีความพระคัมภีร์ พวกฟาริสีเป็นกลุ่มศาสนาอิสระที่เกิดขึ้นหลังสงครามแมคคาเบียนไม่นาน พวกเขากลายเป็นผู้ทรงอิทธิพลในสังคมชาวยิวโดยแนะนำแนวคิดอันคับแคบเกี่ยวกับอาหารและความบริสุทธิ์ของพิธีกรรม แนวคิดที่ฝังลึกมานานในประเพณีที่พวกเขาบอกต่อกันมา ไม่ใช่พระคัมภีร์ พวกเขาพยายามปฏิบัติตนในบ้านพระหนึ่งพวกเขาอยู่ในพระวิหาร

ตรงข้ามกับพวกเขาสะดูสี ไม่มีใครรู้ที่มาของ

ชาวโรมัน 63 ปี ก่อนคริสตกาล

ความคาดหวังมากมายเกิดขึ้นกับกลุ่ม
ต่างๆ ในช่วงระหว่างพันธสัญญาจนกลุ่ม
ต่างๆ ไม่รู้จักว่าพระเมสสิยาห์องค์จริงเป็น
อย่างไรเมื่อพระองค์เสด็จมาหาพวกเขา

ไม่มีคนกลุ่มใด—พวกธรรมาจารย์ พวก
ฟาริสี พวกเอสเซนส์ หรือพวกสะดูสี—ยอม
รับยอห์นเป็นศาสดาพยากรณ์หรือยอมรับ
พระเยซูเป็นพระเมสสิยาห์ สมาชิกบางคน
ของกลุ่มเหล่านี้กลายเป็นปฏิปักษ์ตัวจริงของ
ยอห์นและพระเยซูในระหว่างการปฏิบัติ
ศาสนกิจของพวกท่าน (ดู มัทธิว 21:23–46)

การโต้แย้งและการโต้เถียงในกลุ่มต่างๆ
เกี่ยวกับพระเมสสิยาห์ดำเนินต่อไป ศาสดา
พยากรณ์คนแรกของสมัยการประทانیใหม่
ยอห์นผู้ถวายบัพติศมา ประกาศการเสด็จมา
ของพระเมสสิยาห์องค์จริงและอธิบาย
รูปแบบของความรอดที่พระองค์จะทรงจัด
เตรียมไว้ให้ ยอห์นกล่าวถึงพระเยซูคริสต์
ดังนี้ “จงดูพระเมษโปดกของพระเจ้า ผู้ทรง
รับบาปของโลกไป” (ยอห์น 1:29) ชาวยิว
จำนวนมากยอมรับยอห์นขณะเขาเตรียม
ผู้คนให้พร้อมรับการเสด็จมาของพระคริสต์

เมื่อพระเยซูคริสต์ทรงเริ่มการปฏิบัติ
ศาสนกิจ พระองค์ทรงสอนผู้คน “อย่างผู้มี
สิทธิอำนาจ ไม่เหมือนบรรดาธรรมาจารย์
ของเขา” (มัทธิว 7:29) พระองค์ทรงสนทนากับ
ผู้นำทางศาสนาหลายครั้งโดยทรงอธิบาย
หลักคำสอนเรื่องการแต่งงาน การฟื้น
คืนชีวิต พระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์ และ
บทบาทของพระองค์ในฐานะพระผู้ช่วยให้
รอด เนื่องด้วยผู้นำทางศาสนาจำนวนมาก
ปฏิเสธพระองค์ (ดู มัทธิว 26:4) พระเยซู
จึงรับสั่งกับพวกเขาว่า “พวกท่านไม่รู้จัก

ระหว่างการปกครองของซีซาร์
อ็อกัสตัสและเฮโรดมหาราช
พระผู้ช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์
ประสูติในเบธเลเฮม พระองค์
ประสูติมาเป็นกษัตริย์เหนือ
กษัตริย์ทั้งหลายและเจ้านาย
เหนือเจ้านายทั้งหลาย
(ดู อิสยาห์ 44:6)

ตัวเราหรือพระบิดาของเรา ถ้าพวกท่านรู้จัก
เรา พวกท่านก็จะรู้จักพระบิดาของเราด้วย”
พระองค์ตรัสเพิ่มเติมว่า “ถ้าพระเจ้าเป็น
พระบิดาของพวกท่านแล้ว ท่านก็จะรักเรา”
(ยอห์น 8:19, 42)

เพราะพวกเขาคาดว่าพระเมสสิยาห์ทรง
แตกต่างจากพระเยซู พวกเขาจึงไม่ยอมรับ
พระองค์ ขอบพระทัยที่เราอยู่ในยุคที่ความ
จริงของพระกิตติคุณสร้างจากคำสอนพื้น
ฐานของศาสดาพยากรณ์และอัครสาวก
(ดู เอเฟซัส 2:20) เราไม่ต้องเลือกท่ามกลาง
ลมที่ทวนกระแสทางวิญญาณโดยปราศจาก
การนำทางของศาสดาพยากรณ์และอัคร
สาวก ขณะที่เราทำตามศาสดาพยากรณ์
และอัครสาวกยุคสุดท้าย เราจะเข้าใจหลัก
คำสอนที่แท้จริงเกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอด
พระเยซูคริสต์ตามที่เปิดเผยต่อศาสดา
พยากรณ์โจเซฟ สมิธว่า

“เพราะ [ข้าพเจ้า] เห็นพระองค์, แม้
ทางพระหัตถ์ขวาของพระผู้เป็นเจ้า; และ
[ข้าพเจ้า] ได้ยินเสียงรับสั่งคำพยานว่า
พระองค์ทรงเป็นพระองค์เดียวที่ถือกำเนิด
จากพระบิดา—

“ว่าโดยพระองค์, และโดยผ่านพระองค์,
และจากพระองค์, โลกต่างๆ สร้างขึ้นมาและ
เคยสร้างขึ้นมาแล้ว, และผู้อยู่อาศัยในนั้น
เป็นบุตรและธิดาที่ถือกำเนิดของพระผู้เป็น
เจ้า” (คพ. 76:23–24) ■

ม้วนหนังสือเดดซี

หน้าต่างสู่พระคัมภีร์ไบเบิลยุคปัจจุบัน

โดย โด널ด์ ดับเบิลยู. พาร์รีย์

อาจารย์สอนวิชาไบเบิลภาษาฮีบรูที่มหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์

ตันคริสต์ศักราช 1947 คนเลี้ยงแกะสามคนของเผ่าเบดูอิน กำลังตามหาแกะตัวหนึ่งที่พลัดหลง หนึ่งในสามคนนั้นโยน หินก้อนหนึ่งเข้าไปในถ้ำและได้ยินเสียงโองดินผาแตก เมื่อเข้าไปในถ้ำพวกเขาเห็นโองดินไบเบิลหลายใบ บางใบบรรจุม้วน หนังสือ* ในปีต่อๆ มา ชาวเบดูอินและนักโบราณคดีพบม้วน หนังสือหลายร้อยม้วนในถ้ำ 11 แห่งทางฝั่งตะวันตกเฉียงเหนือ ของทะเลตาย (เดดซี)

นักวิชาการจำนวนมากเชื่อว่าม้วนหนังสือเดดซีเป็นการค้นพบ ครั้งใหญ่ที่สุดทางโบราณคดีของศตวรรษที่ 20 ม้วนหนังสือเป็น เหมือนคลังเก็บตำราโบราณมากกว่า 900 เล่ม ส่วนใหญ่เขียนเป็น ภาษาฮีบรูดั้งเดิมของพันธสัญญาเดิม ม้วนหนังสือราว 225 ม้วน บรรจุพันธสัญญาเดิมฉบับเก่าแก่ที่สุด (ยกเว้นหนังสือของเอสเธอร์) ซึ่งเก่ากว่าฉบับที่ใช้ในช่วงยุคกลางเกิน 1,000 ปี ม้วนหนังสือส่วนใหญ่ลงวันที่ระหว่าง 150 ปี ก่อนคริสตกาล ถึง ค.ศ. 68 แต่มีบาง ม้วนลงวันที่ย้อนกลับศตวรรษที่สาม ก่อนคริสตกาล

นอกจากตำราไบเบิลแบบโบราณแล้ว ม้วนหนังสือเดดซียังรวมถึงม้วนหนังสือพระวิหาร (พูดถึงพระวิหารที่สร้างในเยรูซาเล็มและ สังคมพันธสัญญาในอุดมคติ) ม้วนหนังสือสงคราม (พูดถึงความ ขัดแย้งตอนสิ้นยุค) และตำราคู่ขนานกับพระคัมภีร์ไบเบิล (อาทิ

หนังสือของเอโนค โนอาห์ เมลคีเซเดค และพันธสัญญาของยาโคบ ยูดาห์ และเลวี) เราเกี่ยวข้องกับเอโนคในพระคัมภีร์ไบเบิลน้อยมาก แต่ในม้วนหนังสือ เอโนคเป็นบุคคลสำคัญ—ศาสตาศาพยากรณ์ที่มี อำนาจพร้อมด้วยของประทานพิเศษ

ม้วนหนังสือส่วนใหญ่ขาดวินเพราะอายุและสภาพดินฟ้าอากาศ แต่นักวิชาการสามารถรวบรวมข้อมูลได้มากมายเกี่ยวกับการคัดลอก งานที่ละเอียดอ่อนและพิถีพิถันของผู้คัดลอกบ่งบอกระดับ ความเป็นมืออาชีพและความสามารถระดับสูงขณะพวกเขาคัดลอกและส่งต่อตำราศักดิ์สิทธิ์จากรุ่นสู่รุ่น พวกเขาที่รักและเห็นคุณค่าพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์เป็นหนึ่งผู้คัดลอกเหล่านี้เป็นอย่างมาก สำหรับงานที่ละเอียดอ่อนของพวกเขา

เมื่อเราพิจารณาวิธีการสมัยโบราณในการส่งมอบตำราเหล่านี้ เราพบว่าพระคัมภีร์ไบเบิลผ่านขั้นตอนอันน่าทึ่งมาถึงศตวรรษนี้ ม้วนหนังสือเดดซีเป็นพยานว่าพันธสัญญาเดิมตกทอดมาหลาย ศตวรรษโดยมีระดับความถูกต้องมากพอสมควร เพราะเหตุนี้เรา จึงต้องสำนึกคุณศาสตาศาพยากรณ์ ผู้คัดลอก ผู้ทำสำเนาและทุกคนที่รับผิดชอบเรื่องการส่งต่อพระคัมภีร์ไบเบิลจากรุ่นสู่รุ่น ■

*เรื่องราวการค้นพบม้วนหนังสือแตกต่างกันเพราะคนเลี้ยงแกะอาศัยความทรงจำ ของพวกเขาเล่าเรื่องนี้ในอีกหลายปีต่อมา

โดย อธิการ
แกรี อี.
สตีเวนสัน
อธิการควมคุม

หากปราศจากการ
ประสูติและการ
ชดใช้ของพระผู้-
ช่วยให้รอด เรา
คงไม่มีพระผู้ไถ่
เกลี้ย ไม่มีผู้วิงวอน
พระบิดา และไม่มี
พระผู้ทรงเป็นสื่อ
กลางผู้ทำให้เราได้
กลับไปประทับ
ของพระบิดาบน
สวรรค์ผู้ทรงรักเรา
และอยู่ด้วยกันเป็น
ครอบครัวนิรันดร์

ความเป็นจริง ของ คริสต์มาส

สมัยที่บิดาข้าพเจ้าเป็นเด็ก ท่านอาศัย
อยู่ในเมืองเล็กๆ ทางภาคกลางของ
ยูทาห์ใกล้ทะเลสาบยูทาห์ ในสมัยก่อน
ผู้บุกเบิก คนอเมริกันพื้นเมืองล่าสัตว์และจับ
ปลาแถบนั้น บริเวณรอบทะเลสาบกลายเป็น
บริเวณที่คนนิยมมองหาหวัลูกศร

ที่กิจกรรมบิดาและบุตรเมื่อบิดาข้าพเจ้าอายุ
ห้าขวบ วอร์ดของท่านไปทะเลสาบยูทาห์เพื่อ
หาหวัลูกศร หลังจากกลุ่มใช้เวลาหาทั้งวัน คุณ
ปู่ถามบิดาข้าพเจ้าว่าท่านพบหวัลูกศรหรือไม่
“ไม่ครับ ไม่เจอเลย” บิดาข้าพเจ้าตอบ จาก
นั้นท่านก็วิ่งลงไปในกระเป๋ากางเกงและพูดว่า
“แต่ผมเจอหินสวยๆ ก้อนนี้มีรูปทรงคล้ายต้น
คริสต์มาส”

บิดาข้าพเจ้าพบหวัลูกศรแล้ว แต่ท่านไม่รู้จักร
ท่านถือของจริงอยู่ในมือ แต่ท่านไม่รู้จักร

รู้จักพระผู้ไถ่

สำหรับคนมากมายในปัจจุบัน การมองเห็น
สิ่งที่มีอยู่จริงและสำคัญที่สุด—พระเยซูคริสต์
พระผู้ช่วยให้รอดของโลก—ถูกบดบังโดยสิ่งที่ไม่
มีอยู่จริง

เมื่อเร็วๆ นี้ข้าพเจ้าดูรายการโทรทัศน์เกี่ยว
กับพระเยซูคริสต์ที่ตั้งคำถามว่าพระองค์ประสูติ
จากมารีย์หญิงพรหมจารีจริงหรือไม่ แม้แต่

ศาสตราจารย์คนสำคัญๆ จากสถาบันการศึกษา
ที่ได้รับยกย่องก็ยังคงคาดเดาว่าจะเป็นไปได้หรือไม่
เพื่อตอบผู้คลางแคลงสงสัยในเรื่องนี้

ประธานเอสรา แทฟท์ เบ็นสัน (1899–1994)
กล่าวว่า “ผู้ที่เรียกตนเองว่านักวิชาการพยายาม
ทำให้เราเชื่อว่าการประสูติอันศักดิ์สิทธิ์ของพระ-
คริสต์ตามที่ประกาศไว้ในพันธสัญญาใหม่ไม่ใช่
เรื่องจริงและมารีย์ไม่ใช่หญิงพรหมจารีตอนตั้ง
ครรภ์พระเยซู พวกเขายากให้เราเชื่อว่าโยเซฟ
พ่อเลี้ยงของพระเยซู เป็นบิดาที่แท้จริงของ
พระองค์ ด้วยเหตุนี้พระเยซูจึงทรงเป็นมนุษย์
ทั้งในคุณลักษณะและคุณสมบัติ ดูภายนอก
เหมือนพวกเขายินดียกย่องสรรเสริญพระองค์
เมื่อพวกเขากล่าวว่าพระองค์ทรงเป็นปราชญ์
ทางศีลธรรมที่ยิ่งใหญ่ อาจะยิ่งใหญ่ที่สุดด้วย
ซ้ำ แต่สิ่งที่แอบแฝงอยู่ในการกระทำเช่นนั้นคือ
พวกเขาปฏิเสธความเป็นพระบุตรของพระเยซู
เพราะคำกล่าวอ้างอื่นๆ ทั้งหมดของศาสนา
คริสต์ขึ้นอยู่กับหลักคำสอนดังกล่าว”¹

ข้าพเจ้าเคยเล่นสกีบนหิมะเทียม และเคย
ตกแต่งต้นคริสต์มาสปลอมด้วยน้ำแข็งปลอม
บางครั้งก็แยกไม่ออกว่าจะอะไรจริง โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งในยุคที่เทคโนโลยีทำให้เหมือนจริง
แล้วเราจะรู้ได้อย่างไรว่าอะไรจริง เราจะมี

พบพระผู้ช่วยให้รอด

“บางครั้งสิ่งสำคัญและศักดิ์สิทธิ์ที่สุดอยู่ตรงหน้าเรา เห็นชัดเจน แต่เรากลับมองไม่เห็นหรือจะ

ไม่มองสิ่งเหล่านั้น ...

“ข้าพเจ้าสัญญากับท่านว่าถ้าเราลดความยุ่งเหยิงของชีวิตลงสักหน่อยและแสวงหาพระคริสต์ที่บริสุทธิ์และอ่อนโยนอย่างจริงใจและมอบน้อมถ่อมตน เราจะเห็นพระองค์ เราจะพบพระองค์—ในวันคริสต์มาสและตลอดปี”

ประธานาธิบดีเฮอร์ เอฟ. อुकซ์ดอร์ฟ, ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด, “How to See the Christ in Christmas,” *New Era*, Dec. 2013, 48.

เอลซาวเลมันประกาศดังนี้

“และดูเถิด, ข้าพเจ้าจะให้สิ่งนี้แก่ท่าน เพื่อเป็นเครื่องหมายในเวลาของการเสด็จมาของพระองค์; เพราะดูเถิด, จะมีแสงสว่างเจิดจ้าในสวรรค์, ถึงขนาดที่ในคืนก่อนที่พระองค์เสด็จมาจะไม่มีความมืด ...

“และดูเถิด, จะมีดาวดวงใหม่ขึ้นมา, ซึ่งเป็นดาวที่ท่านไม่เคยเห็นเช่นนี้มาก่อน” (อิสลามัน 14:3, 5)

ชาวยิวรอคอยเหตุการณ์ครั้งใหญ่นี้ด้วยใจจดจ่อ พวกเขารู้ว่าพระเมสสิยาห์จะเสด็จมา และพวกเขาคาดหวังให้พระองค์เสด็จ

ประจักษ์พยานถึงความเป็นจริงของพระเยซูคริสต์ได้อย่างไร

เราได้รับประจักษ์พยานว่าอะไรจริงเมื่อเราอ่านพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าในพระคัมภีร์—ทั้งในสมัยโบราณและปัจจุบัน เราเรียนรู้ความเป็นจริงของพระผู้ช่วยให้รอดเมื่อเราฟังและอ่านประจักษ์พยานของศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกที่มีชีวิต เราพบความจริงเมื่อเราสวดอ้อนวอน “ด้วยใจจริง, ด้วยเจตนาแท้จริง, โดยมีศรัทธาในพระคริสต์” (โมโรไน 10:4) เราค้นพบ “ทางที่ถูกต้อง” เมื่อเรา “เชื่อในพระคริสต์, และหาปฏิเสศพระองค์ไม่” และเมื่อเรา “น้อมกายลง ณ เบื้องพระพักตร์พระองค์, และนมัสการพระองค์ด้วยสุดพลัง, ความนึกคิด, และพลกำลัง [ของเรา], และทั้งจิตวิญญาณ [ของเรา]” (2 นิไฟ 25:29)

คำพยากรณ์เกี่ยวกับการประสูติของพระคริสต์

พระคัมภีร์มากมายหลายข้อพยากรณ์เรื่องการประสูติของพระคริสต์—คริสต์มาสแรก เราอาจจะลืมเมื่อเราอ่านคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์เหล่านี้ที่เป็น *คำพยากรณ์* จริงๆ ซึ่งให้รายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้นแต่ยังไม่เกิด

แปดร้อยปีก่อนการประสูติของพระคริสต์ อิสยาห์กล่าวว่า “ด้วยมีเด็กคนหนึ่งเกิดมาเพื่อเรา มีบุตรชายคนหนึ่งประทานมาให้เรา และการปกครองจะอยู่บนบ่าของท่าน และเขาจะขนานนามของท่านว่า ที่ปรึกษา มหัตถจรรย พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ พระบิดา นิรันดร์ และองค์สันติราช” (อิสยาห์ 9:6)

หกร้อยปีก่อนพระผู้ช่วยให้รอดประสูติ นิไฟบรรยายนิมิตที่ท่านเห็นเกี่ยวกับพระ-

มารดาของพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า ดังนี้

“ข้าพเจ้าเห็นเมืองนาซาเร็ธ; และในเมืองนาซาเร็ธข้าพเจ้าเห็นหญิงพรหมจารีนางหนึ่ง, และนางดงามและขาวยิ่งนัก ...

“และ [เทพ] กล่าวแก่ข้าพเจ้า: ดูเถิด, หญิงพรหมจารีที่ท่านเห็นคือมารดาของพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า ...

“และข้าพเจ้าดูและเห็นหญิงพรหมจารีอีก, กำลังอุ้มเด็กไว้ในอ้อมแขนของนาง.

“และเทพกล่าวแก่ข้าพเจ้า: จงดูพระเมษโปดกของพระผู้เป็นเจ้า” (1 นิไฟ 11:13, 18, 20-21)

หนึ่งร้อยยี่สิบสี่ปีก่อนการประสูติของพระผู้ช่วยให้รอด กษัตริย์เบ็นจามินกล่าวดังนี้

“ดูเถิด, เวลาจะมาถึง, และอยู่ไม่ไกล, ที่ด้วยเดชานุภาพ, พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ ... จะเสด็จจากสวรรค์ลงมาอยู่ในบรรดาลูกหลานมนุษย์, และจะทรงสถิตอยู่ในร่างที่ทำด้วยดินเหนียว, และจะเสด็จออกไปในหมู่มนุษย์, ทรงทำปาฏิหาริย์ยิ่งใหญ่ ...

“และพระองค์จะทรงมีพระนามว่าพระเยซูคริสต์, พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า, พระบิดาแห่งฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก, พระผู้สร้างสรรพสิ่งนับจากกาลเริ่มต้น; และมารดาของพระองค์จะมีนามว่ามารีย์” (โมไซยาห์ 3:5, 8)

แปดสิบสามปีก่อนการประสูติของพระคริสต์ แอลมากกล่าวดังนี้ “และดูเถิด, [พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า] จะประสูติจากมารีย์, ที่เยรูซาเล็มซึ่งเป็นแผ่นดินของบรรพบุรุษเรา, โดยที่นางเป็นหญิงพรหมจารี, เป็นภาชนะอันมีค่าและเลือกสรรแล้ว” (แอลมา 7:10)

และเพียงหกปีก่อนคริสต์มาสแรก แซมิว-

มาในรัชสมัยภาพ ปลอดภัยพวกเขาทางโลก สถาปนาอาณาจักรบนแผ่นดินโลก และเป็นกษัตริย์ปกครองพวกเขา

ใครจะรู้เรื่องการประสูติของพระเมสสิยาห์ก่อน คงจะไม่ใช่สลาซานเฮดรินหรือผู้ทรงอำนาจและผู้ทรงอิทธิพล

พระคัมภีร์ไบเบิลบอกเราว่าคนที่รู้ก่อนคือคนเลี้ยงแกะต่ำต้อยที่นอนอยู่บนพื้นดิน ทูตสวรรค์ประกาศ “ข่าวดี” (ลูกา 2:10) ต่อพวกเขา และคนที่รู้ต่อมาคือนักปราชญ์จากแดนไกลผู้เห็น “ดาวของท่านทางทิศตะวันออก และ...มาเพื่อจะนมัสการท่าน” (มัทธิว 2:2) ผู้ทรงอำนาจและผู้ทรงอิทธิพลที่ถูกปรัชญาของโลกนี้บดบังวิสัยทัศน์ไม่ได้อยู่กับพระผู้ช่วยให้รอด ณ การประสูติของพระองค์และระหว่างการปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์ พวกเขาไม่มีสิ่งที่เป็นจริงอยู่ตรงหน้าแต่ไม่รู้จักหรือไม่ยอมรับ

เป็นเหมือนพระคริสต์มากขึ้น

ประธานเป็นสันกล่าวหาว่าเรื่องที่ดีที่สุดเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับเทศกาลคริสต์มาสคือเทศกาลคริสต์มาสทำให้เราละเอียดอ่อนมากขึ้นต่อเรื่องของพระผู้เป็นเจ้า

“นั่นทำให้เราไตร่ตรองความสัมพันธ์ของเรากับพระบิดาของเราและระดับการอุทิศตนที่เรามีต่อพระผู้เป็นเจ้า

“นั่นกระตุ้นเราให้อดทนมากขึ้น ให้มากขึ้น ใส่ใจผู้อื่นมากขึ้น เมื่อแม่และจริงใจมากขึ้น เปี่ยมด้วยความหวัง จิตกุศล และความรักมากขึ้น—คุณลักษณะเหมือนพระคริสต์ทุกอย่าง ไม่น่าประหลาดใจที่วิญญาณของคริสต์มาสสัมผัสจิตใจคนทั่วโลก ... เพราะอย่างน้อยก็มีสักครั้งที่เราหันมาเอาใจใส่และอุทิศตนมากขึ้นต่อพระเจ้า และพระผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์”²

คริสต์มาสปีนี้ ขณะที่วิญญาณของเทศกาลแผ่ผ่านในใจเรา ขอให้เราทำบางสิ่งบางอย่างเพื่อแสดงความรู้สึกออกมา แสดงให้เห็นว่าเราเข้าใจว่าพระกุมารที่ประสูติในเบธเลเฮมเป็นพระผู้ไถ่องค์จริง ประธานฮาเวิร์ด ดับเบิลยู. ฮันเตอร์ (1907–1995) ให้คำแนะนำที่สามารถนำมาใช้ได้ บางประการที่ช่วยเราทำเช่นนั้น

“คริสต์มาสปีนี้ จงแก้ไขการทะเลาะเบาะแว้ง เสาะหาเพื่อนที่ถูกหลงลืม เลิกหวาดระแวงและแทนที่ด้วยความไว้วางใจ

เขียนจดหมาย ให้คำตอบที่อ่อนโยน ให้กำลังใจเยาวชน แสดงความจงรักภักดีของท่านในคำพูดและการกระทำ รักษาสัญญา ลืมความบาดหมางให้อภัยศัตรู ขอโทษ พยายามเข้าใจ สำรวจสิ่งที่ท่านเรียกร้องจากผู้อื่น นึกถึงผู้อื่นก่อน มีน้ำใจ สุภาพ อ่อนน้อม หัวเราะมากขึ้นเล็กน้อย แสดงความสำนึกคุณ ต้อนรับคนแปลกหน้า ทำให้ใจของเด็กคนหนึ่งเบิกบาน ชื่นชม ความสวยงามและความน่าพิศวงของแผ่นดินโลก แสดงความรักของท่านแล้วแสดงอีกครั้ง”³

หากปราศจากพระคริสต์คงไม่มีคริสต์มาส หากปราศจากพระคริสต์จะมีความบริบูรณ์แห่งปิติไม่ได้ หากปราศจากการประสูติและการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอด เราคงไม่มีพระผู้ไถ่กู้เกื้อเลี้ยง ไม่มีผู้วิงวอนพระบิดา และไม่มีพระผู้ทรงเป็นสื่อกลางผู้ทรงทำให้เราได้กลับไปประทับของพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงรักเราและอยู่ด้วยกัน เป็นครอบครัวนิรันดร์

ข้าพเจ้าเฉลิมฉลองความเป็นจริงอันสวยงามและน่าอัศจรรย์ของการประสูติ และพระพันธกิจของพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าพร้อมกับท่าน ข้าพเจ้าแสดงประจักษ์พยานว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดและพระผู้ไถ่ของเรา—พระเมสสิยาห์ที่สัญญาไว้ ■

อ้างอิง

1. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 128.
2. เอสรา เทฟท์ เบ็นสัน, ใน ลาร์รี่ ซี. พอร์เทอร์, “Remembering Christmas Past: Presidents of the Church Celebrate the Birth of the Son of Man and Remember His Servant Joseph Smith,” *BYU Studies*, vol. 40, no 3. (2001), 108.
3. ฮาเวิร์ด ดับเบิลยู. ฮันเตอร์, “The Gifts of Christmas,” *Ensign*, Dec. 2002, 18–19.

ผ่านวมคริสต์มาสของคุณแม่

ประสบการณ์ท้าทายที่สุดประสบการณ์หนึ่งของชีวิตผมเกิดขึ้นหลังจากลูกสาววัย 10 ขวบเสียชีวิตจากมะเร็งสมองได้ไม่นาน คำกล่าวที่ว่า “คุณเอาไปด้วยไม่ได้” แจ่มแจ้งชัดเจนขณะที่เรามองไปรอบๆ ห้องของเธอตอนบ่ายวันอาทิตย์วันหนึ่ง

คลาริสซาจากไปแล้ว แต่ห้องของเธอยังคงทิ้งร่องรอยให้เห็นว่าเธอเคยอยู่ที่นี่ ตอนนี้เรามีงานที่น่าหนักใจคือต้องตัดสินใจว่าจะทำอย่างไรกับข้าวของส่วนตัวของ

เธอ ผมรู้ว่าการจะทิ้งของรักชิ้นไม่ใช่เรื่องง่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับภรรยาของผม

การจัดการเรื่องปลื้มย่อยเร่งด่วนสรวัดเกี่ยวกับโรงพยาบาล เคมีบำบัด และการฉายแสงทำให้เรามีเวลาทำความสะอาดและจัดระเบียบน้อยมาก

ความทรงจำต่างๆ กลับคืนมาขณะที่เราเก็บของที่เธอจัดไว้บนหัวเตียงหรือชั้นหนังสือลงกล่อง ของทุกชิ้นมีความหมายลึกซึ้ง—ตั้งแต่ผ้าห่มผืนโปรด หนังสือ หรือ

สร้อยคอไปจนถึงตุ๊กตาสัตว์ หนังสือเรียนและฟุตบอล ภรรยาผมร้องไห้สะอึกสะอื้นขณะถามว่าจะทำอย่างไรกับของแต่ละชิ้น

เราเก็บหนังสือหลายเล่มของคลาริสซาไปให้เด็กโรงเรียนประถมของเธอได้อ่านเล่น เราให้ตุ๊กที่มีล้นชักแก่เพื่อนบ้าน เราส่งเสื้อผ้าบางชุดไปให้ลูกพี่ลูกน้องของเธอ การนึกถึงผู้อื่นช่วยให้สถานการณ์ยุ่งยากในการทิ้งสิ่งของเหล่านั้นง่ายขึ้นบ้าง

หลายสัปดาห์ต่อมา เมื่อใกล้ถึงคริสต์มาส ลูกสาววัยรุ่นสองคนของผมถามคุณ

ผมจะไม่มีวันลืมสีหน้าของภรรยาเมื่อเธอแกะของขวัญและเห็นสิ่งที่ลูกสาวทำให้เธอ

พระองค์ทรงต้องการ ให้ดิฉันรับใช้เดี๋ยวนี้

แม่ของพวกเธอว่าจะใช้เสื้อผ้าของคลาริสซา
ทำของขวัญพิเศษสำหรับคริสต์มาสได้ไหม
พวกเธอเลือกผ้าแต่ละชิ้นแทนความทรงจำ
แต่ละเรื่องในครอบครัวและค่อยๆ บรรจง
ตัดเป็นผืนสี่เหลี่ยมจัตุรัสเพื่อใช้แทนช่วง
เวลาอันมีค่าในชีวิตเธอ

สองสามวันก่อนคริสต์มาส พวกเธอกับ
ผู้นำเยาวชนหญิงที่ช่วยกันเสนอความคิดนี้
นำผืนผ้าที่พวกเธอทำมาให้ผมดู ผมมอง
ดูผ้าสี่เหลี่ยมแต่ละชิ้นซึ่งใช้แทนเหตุการณ์
ในชีวิตของคลาริสซาด้วยความตลึงงัน ขึ้น
หนึ่งจากชุดฟุตบอล ขึ้นหนึ่งจากเสื้อเชิ้ต
ที่เราซื้อให้เธอตอนไปเที่ยวด้วยกันเป็น
ครอบครัว ขึ้นหนึ่งจากกางเกงนอนที่เธอ
สวมขณะอยู่โรงพยาบาล แต่ละชิ้นมีค่า
และสวยงามยิ่งนัก ทำให้เรานึกถึงเวลาที่
อยู่กับเธอ ผมบอกลูกสาวว่าผืนผ้าสวย
มาก ผมรู้ว่าคุณแม่ของพวกเธอจะชอบ

เข้าคริสต์มาสปีนั้นผมเห็นของขวัญที่
ได้จากใจ ผมจะไม่มีวันลืมสีหน้าของภรรยา
เมื่อเธอแกะของขวัญและเห็นสิ่งที่ลูกสาว
ทำให้เธอ เธอห่มผืนผ้าคริสต์มาสทุกคืน
นับจากนั้น มันทำให้เธอหวนนึกถึงและฝัน
ถึงวันที่ครอบครัวเราจะได้อยู่ด้วยกันอีก
ครั้ง—ขอบพระทัยสำหรับการขอใช้และ
การฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ ■
เจต แพคเกอร์, ยูทาห์, สหรัฐอเมริกา

ดิฉันนั่งที่จักรเย็บผ้าและเดินจักรไป
ตามแนวตะเข็บผ้าสักหลาด ด้านบน
ของผ้าห่มที่ดิฉันกำลังเย็บอยู่นั้นตกแต่ง
ด้วยผ้าลายสีอ่อนสำหรับเด็ก ส่วนด้านหลัง
ใช้ผ้าสีที่กลมกลืนกัน

สมาคมสงเคราะห์หิวร็ดของเราจัดชุด
ทารกแรกเกิดให้เซตพื้นที่ยากไร้และประสบ-
ภัย ดิฉันเป็นช่างเย็บผ้าสมัครเล่นจึงรับ
ปากว่าจะมีส่วนร่วม ดิฉันมีความสุขกับ
การเลือกผ้าให้โครงการและตัดออกมาเป็น
ผืนสี่เหลี่ยมจัตุรัสขนาดเท่าผ้าห่ม

ดิฉันเอาผ้าด้านนอกประกบกันแล้วเดิน
จักรเย็บริมผ้า และเหลือช่องให้กลับผ้าด้าน
ในออก จากนั้นก็ถักริม ตัดมุม กลับผ้าห่ม
ให้ด้านที่สีสดกว่าอยู่ข้างนอก แล้วเย็บปิด
ช่องที่เปิดไว้

ดิฉันใช้จักรยี่ห้อตะเข็บริมผ้าด้านบนอีก
ครั้ง ดิฉันวางผ้าให้ตรงฝัจักรและเริ่มเย็บ
อย่างรวดเร็ว ขณะเร่งเย็บให้เสร็จเพื่อจะได้
เริ่มทำงานบ้าน ความคิดหนึ่งเกิดขึ้นในใจ
“จะเป็นอย่างไรถ้าดิฉันกำลังเย็บผ้าห่มผืนนี้
ให้พระกุมารเยซู”

เมื่อคิดได้เช่นนั้นดิฉันจึงผ่อนฝีจักรและ
ตั้งใจเย็บตะเข็บให้ตรง แต่แม้จะตั้งใจ
ตะเข็บก็ยังไม่ตรงอยู่ดี

ต่อจากนั้นดิฉันเย็บผ้าสี่เหลี่ยมขนาด 10
นิ้ว (25 เซนติเมตร) ไว้ตรงกลางเพื่อให้ด้าน
หน้ากับด้านหลังติดกัน ดิฉันทำแบบจาก
กระดาษแข็ง วางไว้กลางผ้าห่ม และขีด
รอบแบบอย่างเบามือ ดิฉันวางผ้าให้ตรง
ฝัจักร เลื่อนเข็มลงมา และเย็บอย่างระมัด
ระวัง

เมื่อเย็บเสร็จ ดิฉันตัดด้ายและดึงผ้าห่ม
ที่เย็บเสร็จออก มันไม่เป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัส

—แต่กำลังกันระหว่างสี่เหลี่ยมคางหมูกับ
สี่เหลี่ยมด้านขนาน

ดิฉันวางผ้าห่มผืนนั้นไว้ข้างๆ ดึงผ้า
สักหลาดผืนใหม่ออกมา และเริ่มอีกครั้ง
—ตั้งใจมากกว่าเดิมเพื่อให้ของขวัญชิ้นนี้
คู่ควรกับพระผู้เป็นเจ้า แต่แม้จะพยายาม
เป็นพิเศษ ผลที่ได้คือดิฉันเพียงเล็กน้อย
ผ้าห่มแต่ละผืนที่ดิฉันเย็บยังไม่สมบูรณ์

ดิฉันรู้สึกว่ดิฉันไม่สามารถนำผ้าห่ม
ไปให้จตุรัสบริจาคได้ อย่างน้อยก็ไม่ในปี
นี้ ดิฉันจะฝึกเย็บต่อไป และคงจะมีสักวัน
ที่ดิฉันบริจาคได้

แต่แล้วอีกความคิดหนึ่งก็เข้ามา “ถ้าคุณ
รอจนกว่าจะเย็บได้สมบูรณ์แบบ ตอนนั้น
พระกุมารพระคริสต์คงจะอยู่ในอีอีปต์แล้ว”

ดิฉันเข้าใจ โอกาสรับใช้จะหมดไป พระผู้-
ช่วยให้รอดทรงยอมรับของถวายของเราเมื่อ
เราพยายามสุดความสามารถ แม้อาจจะ
ไม่สมบูรณ์ ดิฉันทราบว่ทารกแรกเกิดที่
ห่มผ้านุ่มสะอาดให้จะไม่ยอมนอนเพราะ
มุ่มผ้าไม่เป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัส

ขณะที่ไตร่ตรองว่าความพยายามของ
ดิฉันจะมีผลกระทบต่อความต้องการทั่วโลก
หรือไม่ คำแนะนำของพระคริสต์ก็เข้ามาใน
ใจ “ซึ่งพวกท่านได้ทำกับคนใดคนหนึ่งทีเล็ก
น้อยที่สุดในพี่น้องของเรานี้ก็เหมือนทำกับ
เราด้วย” (มัทธิว 25:40)

ด้วยเหตุนี้ดิฉันจึงเย็บผ้าห่มต่อ โดย
พยายามเย็บให้สวยที่สุดเท่าที่ดิฉันจะทำได้
ดิฉันทราบว่มีคนต้องการเดี๋ยวนี้ ไม่ใช่ใน
อนาคตอันเลื่อนรางเมื่อดิฉันเย็บได้สมบูรณ์
แบบ ■

จิน เฮเดนเกร็น มุลทรี, วอชิงตัน, สหรัฐอเมริกา

ของขวัญคริสต์มาสที่ดีที่สุดเท่าที่เคยมีมา

ครีสต์มาสอีฟเป็นช่วงที่ครอบครัวเรามายู่กันพร้อมหน้าเช่นเดียวกับทุกปีเพื่อเฉลิมฉลอง นาฬิกากำลังจะตีบอกเวลาเที่ยงคืนเมื่อคุณพ่อเรียกพวกเรามารวมกันโดยบอกว่าท่านมีบางอย่างให้เราดูด้วยความตื่นเต้นและการเตรียมสารพัดที่มาพร้อมกับคริสต์มาสอีฟ พี่สาว น้องสาว คุณแม่ และดิฉันจึงไม่ทันสังเกตสิ่งที่คุณพ่อเตรียมไว้สำหรับช่วงเวลาสำคัญนี้ทันทีที่เราทุกคนมาอยู่กันพร้อมหน้า ท่านก็เริ่มฉายสไลด์ให้เราดู

คุณพ่อแสดงความรักต่อเราในสไลด์ที่ฉายภาพวาดของพระผู้ช่วยให้รอด ภาพคริสต์มาส และคำพูดที่สละสลวย การนำเสนอของท่านเตือนเราเช่นกันให้นึกถึงความหมายที่แท้จริงของคริสต์มาส ความ

สุข และความสำนึกคุณที่เราควรรู้สึก เพราะการประสูติของพระผู้ช่วยให้รอดสไลด์หนึ่งเป็นภาพต้นคริสต์มาสหลากสี มีคำเขียนกำกับภาพด้วยว่า “คริสต์มาสปีนี้ความรักของพระเยซูคริสต์จะนำชีวิตใหม่มาให้พ่อ”

ส่วนที่พิเศษสุดของการนำเสนอตามมาจากหลังจากนั้นเมื่อท่านใช้สไลด์ภาพวาดภาพหนึ่งของพระผู้ช่วยให้รอดแจ้งข่าวบางอย่างกับเรา นั่นไม่เพียงเป็นข่าวดีเท่านั้น แต่เป็นข่าวดีที่ดีที่สุดเท่าที่เคยมีมา เห็นพระผู้ช่วยให้รอดมีคำเขียนไว้ว่า “พ่อได้ตัดสินใจรับบัปติสมาเข้ามาในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย”

ในที่สุดคุณพ่อของเราก็ตัดสินใจเข้าร่วมศาสนจักร! การตัดสินใจเช่นนั้นอาจ

จะง่ายสำหรับบางคน แต่ไม่ง่ายสำหรับคุณพ่อ ท่านศึกษาพระกิตติคุณและเรียนเกี่ยวกับศาสนจักรมานาน 25 ปี แม้เราจะพยายามสุดความสามารถและท่านเรียนบทสนทนากับผู้สอนศาสนาหลายครั้ง แต่ท่านยังไม่รับบัปติสมา เราไม่เข้าใจว่าเพราะเหตุใด แต่เรารู้ว่าท่านไม่พร้อม

ดิฉันยอมรับว่ามีหลายครั้งที่รู้สึกว่าคุณพ่อจะไม่วันรับบัปติสมา แต่ลึกๆ ในใจแล้วดิฉันไม่สิ้นหวัง และเราทุกคนยังคงสวดอ้อนวอนให้ท่าน ในคืนคริสต์มาสอีฟพระเจ้าทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของเรา

เมื่อคุณพ่อประกาศเช่นนั้น ทั้งหมดที่เราทำได้ตอนนั้นคือหลังน้ำตาด้วยปีติเรารู้สึกหลายอย่างระคนกัน—ตื่นเต้น ประหลาดใจ และเหนือสิ่งอื่นใด มีความสุขมากจนไม่อาจพรรณนาได้

คำประกาศของคุณพ่อไม่เพียงเปลี่ยนคริสต์มาสอีฟเท่านั้น—แต่เปลี่ยนชีวิตทั้งครอบครัว เราแต่ละคนและครอบครัวเรายังต้องก้าวหน้า แต่ดิฉันรู้ว่าตอนนี้เราจะก้าวหน้ามากขึ้นถ้าเราอยู่ด้วยกันในศาสนจักร

ดิฉันขอบพระทัยพระเจ้าสำหรับพรนี้ ในอีกไม่กี่เดือนเราจะได้รับการฝึกเป็นครอบครัวในพระวิหาร คำประกาศของคุณพ่อเป็นของขวัญคริสต์มาสที่ดีที่สุดตลอดกาล ■

อาเดรียนา นาวา นาวาร์โร, โบลิเวีย

ส่วนที่พิเศษสุดของการนำเสนอเกิดขึ้นเมื่อท่านใช้สไลด์ภาพวาดภาพหนึ่งของพระผู้ช่วยให้รอดแจ้งข่าวดีที่สุดกับเรา

คริสต์มาสได้สังกะสี

ขณะที่ผมประจำการในมะนิลา ฟิลิปปินส์ช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 ผมมักจะจัดประชุมสี่ละลึกกับทหารแอลดีเอสกลุ่มเล็กๆ กลุ่มหนึ่ง ระหว่างการประชุมครั้งหนึ่งผมสังเกตเห็นหญิงชาวฟิลิปปินส์คนหนึ่งหลังตึกที่ถูกระเบิดเสียหายกำลังมองลอดผ่านช่องที่เคยเป็นประตู ผมสงสัยว่าเสียงเพลงของเราดึงดูดความสนใจของเธอหรืออย่างไร ขณะพวกเราหลับตาเพื่อสวดอ้อนวอนปิด เธอก็ผละไปอย่างเงียบๆ

เธอมาแอบดูเราอีกหลายครั้งหลังจากนั้น มีอยู่ครั้งหนึ่งเราชวนเธอเข้าร่วมด้วย เธอชื่ออนิเซตา พาดาร์โดและเธอยอมรับมิตรภาพของเราอย่างกระตือรือร้น ขณะเข้าร่วมการประชุมของเราอย่างต่อเนื่อง เธอเรียนรู้เกี่ยวกับพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์

เมื่อใกล้ถึงคริสต์มาส เราตัดสินใจทำให้อนิเซตาและครอบครัวเธอมีความสุขด้วยของขวัญคริสต์มาส เรารวบรวมนมกระป๋อง เนื้อ ผัก ผ้าห่มสองผืน เวชภัณฑ์ และเพนนิซิลินเพื่อรักษาลานชายที่ป่วยของอนิเซตา

คืนคริสต์มาสอีฟเราขนของขวัญไปบ้านของอนิเซตา เธออาศัยอยู่กับลูกสาวและหลานชายได้สังกะสีที่พาดมาชนผนังอิฐ—ซากตึกที่เสียหาย เราสงสัยว่าพวกเขาอยู่รอดได้อย่างไรในช่วงฝนชุกของปีทั้งที่มีเครื่องป้องกันเพียงน้อยนิด

ชายคนหนึ่งในกลุ่มของเราตั้งกิ่งมะม่วงกิ่งหนึ่งมาปักลงดิน เราหาของสัฟเพหระมาประดับกิ่งมะม่วงกิ่งนั้น

อนิเซตากับครอบครัวเธอมองดูด้วยความดีใจระคนประหลาดใจ เมื่อพวกเขาเห็นของขวัญที่เรานำมาให้ ความดีใจของพวกเขาเปลี่ยนเป็นน้ำตาแห่งความสุขและความปลื้มปิติ พวกเขาไม่เห็นและไม่ได้กินอาหารแบบนั้นมานาน และพวกเขาร้องไห้มากจนพูดไม่ออกไปพักใหญ่

เพราะเป็นคริสต์มาสอีฟ เราจึงคิดถึงบ้านและคนที่เรารัก ผมนึกถึงโทรเลขที่ได้รับเมื่อสองวันก่อนแจ้งว่าผมได้เป็นพ่อแล้ว เราแบ่งปันความรู้สึก จบลงด้วยประจักษ์พยานของเราเกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอดและพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู

เราทำให้ครอบครัวที่ยอดเยี่ยมนั้นตระหนักถึงความรักที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงมีต่อพวกเขา พวกเขาพบคำปลอบโยนในคำพูดของเรา และความรู้สึกสงบทำให้

อากาศคั่นนั้นอบอุ่น จากนั้นเรากล่าวลาเพื่อนรักของเราและอวยพรให้พวกเขาสุขสันต์วันคริสต์มาส

ไม่นานหลังจากนั้นผมถูกย้ายไปอีกที่หนึ่งและไม่พบอนิเซตากับครอบครัวเธออีกเลย แต่หลายปีต่อมาผมเปิด *Church Almanac* ไปที่หมวดเกี่ยวกับฟิลิปปินส์และอ่านพบว่าอนิเซตา พาดาร์โดเป็นชาวฟิลิปปินส์คนแรกที่เข้าร่วมศาสนจักรในประเทศนั้น¹ นับเป็นพรอย่างยิ่งเมื่อนึกถึงเมล็ดที่หว่านไว้ในช่วงเทศกาลคริสต์มาสปี 1945 ■

เออร์วิน อี. เวอร์คัส, โอตาโฮ, สหรัฐอเมริกา

อ้างอิง

1. ดู “Philippines,” *Deseret News* 1991–1992 *Church Almanac*, 157; *Church Almanac* ฉบับล่าสุดสะกดชื่อแรกของซิสเตอร์พาดาร์โดเป็นคำว่าอนิเซตา.

เราตั้งกิ่งมะม่วงกิ่งหนึ่งมาปักลงดิน
อนิเซตากับครอบครัวเธอมองดู
ด้วยความดีใจระคนประหลาดใจ

คำตอบของ คำถามที่ตอบยาก ทั้งหมด

เมื่อพบเจอคำถาม ที่ตอบยาก คำถามสำคัญ ที่สุดมีเพียงหนึ่งเดียว

โดย อาร์. วัล จอห์นสัน
นิตยสารศาสนจักร

คำถามในชีวิตที่เราพบเจอมักจะตอบไม่ง่ายเสมอไป การท้าทายส่วนตัวบางอย่างที่เราทำ—อาทิ ความตายของบุตรธิดา ถูกเพื่อนหักหลัง หรือการเงินผกผัน—มักจะยอมรับได้ไม่มากนัก เราต้องการกำลังใจและความเห็นอกเห็นใจจากคนรอบข้าง บางครั้งสิ่งที่เราทำได้ยากที่สุดในสถานการณ์เหล่านี้คือยอมรับว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงรักเราและมิได้ทรงลงโทษเรา แม้เวลานั้นเราจะไม่เข้าใจเหตุผลสำหรับการทดลองนั้น แม้แต่เหตุผลเดียว

คำถามยากที่สุดบางข้อเกิดขึ้นเมื่อสิ่งที่เราเชื่อขัดแย้งกับรูปแบบวัฒนธรรมที่เปลี่ยนไปหรือข้อมูลใหม่ๆ บางครั้งเป็นข้อมูลผิดๆ ที่นักวิจารณ์ศาสนจักรนำมาแย้งกับเรา ในเวลาเช่นนั้นอาจดูเหมือนว่ารากฐานทางประวัติศาสตร์และหลักคำสอนของเราไม่มั่นคงเท่าที่เราคิด เราอาจถูกล่อลวงให้สงสัยความจริงที่เราไม่ค่อยเอาใจใส่ และ

ประสบการณ์ทางวิญญาณที่สร้างศรัทธาของเรา

เราทำอะไรเมื่อความสงสัยเข้ามาในใจเรา มีคำตอบของคำถามที่ตอบยากเหล่านั้นจริงหรือ

มีจริง คำตอบทั้งหมด—คำตอบที่ถูกต้องทั้งหมด—ขึ้นอยู่กับคำตอบของคำถามเพียงข้อเดียว นั่นคือ ฉันทวางใจพระผู้เป็นเจ้าเหนือกว่าทุกคนหรือไม่

เรียบง่ายแต่ไม่ง่าย

วิธีนั้นเรียบง่ายเกินไปหรือไม่ ง่ายเกินไปไหม

อาจเป็นได้ ความจริงไม่ชัดเจนเสมอไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อต้องแข่งกับตัวเล็งที่นำเสนอได้อย่างน่าสนใจ บ่อยครั้งเราเข้าใจความจริงเพียงบางส่วนขณะที่ยังต้องเรียนรู้ส่วนที่เหลือทั้งหมด และในการเรียนรู้เราพบกับภาวะน่าอึดอัดของการทั้งความเข้าใจที่ไม่สมบูรณ์แต่ให้ความสบายใจมาจนถึงบัดนี้ แต่การวางใจว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงมีคำตอบทั้งหมด ว่าพระองค์ทรงรักเรา และจะทรงตอบคำถามทั้งหมดของเรา—ในวิธีของพระองค์ ตามตารางเวลาของพระองค์—สามารถทำให้การค้นหาของเราง่ายขึ้น สิ่งนี้อาจไม่ง่ายเสมอไป แต่การวางใจคำแนะนำของพระผู้เป็นเจ้าจะนำเราฝ่าเมฆหมอกแห่งความสับสนไปได้อย่างปลอดภัย

ในช่วงการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม ปี 2013 ของศาสนจักร ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุก์เตอร์ฟ ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด ตั้งข้อสังเกตไว้อย่างลึก

ซึ้งดังนี้

“เป็นเรื่องธรรมชาติที่จะมีคำถาม—เมล็ดเล็กของความอยากรู้อย่างจริงใจมักจะงอกงามเติบโตเป็นต้นโอ๊คสูงใหญ่ของความเข้าใจ มีสมาชิกศาสนจักรเพียงไม่กี่คน ในต่างช่วงต่างวาระกัน ที่ยังไม่เคยต่อสู้กับคำถามหนักหน่วงหรือคำถามละเอียดอ่อน จุดประสงค์หนึ่งของศาสนจักรคือบำรุงเลี้ยงและบ่มเพาะเมล็ดแห่งศรัทธา—บางครั้งแม้กระทั่งในดินทรายแห่งความสงสัยไม่แน่ใจ ศรัทธาคือความหวังในสิ่งที่มองไม่เห็นแต่เป็นความจริง

“ดังนั้น พี่น้องที่รักทั้งหลาย—มิตรสหายที่รักของข้าพเจ้า—โปรดจงสงสัยความสงสัยของท่านก่อนที่จะสงสัยศรัทธาของท่านเอง เราต้องไม่มีวันยอมให้ความสงสัยกักขังเราและกันเราออกจากความรักจากสวรรค์ สันติสุข และของประทานที่มาจากศรัทธาในพระเยซูคริสต์”¹

หลักธรรมที่เป็นประโยชน์บางข้อ

ด้วยเหตุนี้เราจึงเริ่มสงสัยความสงสัยของเราอย่างไร เราตรึงศรัทธาของเราบนหินแข็งของการเปิดเผยไม่ใช่บนดินทรายของความเข้าใจที่เปลี่ยนแปลงตามประสามนุษย์อย่างไร การจดจำหลักธรรมต่อไปนี้ อาจช่วยได้

หลักธรรมข้อ 1: พระผู้เป็นเจ้าทรงทราบมากกว่าเราเนกอนันต์ เมื่อเราเผชิญกับคำถาม—ไม่ว่าจะเรื่องส่วนตัว สังคม หรือหลักคำสอน—เราสามารถอาศัยข้อเท็จจริงที่ว่าพระผู้สร้างจักรวาลทรงทราบยิ่งกว่าที่เราทราบ หากพระองค์

กล่าวก่อป้องหลักรรรม

“เราไม่มีทางยืนตรงได้เลยเมื่อเรา
หยั่งรากลงในทรายของความคิดเห็น
และความเห็นชอบที่เปลี่ยนแปลง
ตามประชานิยม ... เราทุกคนจะ
เผชิญความกลัว ประสบกับการแย
หยัน และพบการต่อต้าน ขอให้เรา
—เราทุกคน—กล้าขัดขืนมตมหาชน
กล่าวก่อป้องหลักรรรม”

ประธานธอมัส เอส. มอนสัน, “จงเข้มแข็ง
และกล้าหาญเถิด,” *เลียวโนนา*, พ.ศ. 2014,
68–69.

หาคำตอบ

ศึกษาคำถามที่ตอบยากเพิ่มเติมจาก
แหล่งข้อมูลสนับสนุนทางออนไลน์อื่นๆ
ได้แก่ lds.org/topics และ history.lds.org

ตรัสเรื่องหนึ่ง (และบางครั้งไม่ได้ตรัส) เรา
วางใจได้ว่าทัศนะของพระองค์ชัดเจนกว่า
ทัศนะของเรา

“เพราะความคิดของเราไม่ใช่ความคิด
ของเจ้า และทางของพวกเจ้าก็ไม่ใช่ทาง
ของเรา พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้แหละ

“เพราะฟ้าสวรรค์สูงกว่าแผ่นดินโลก
อย่างไร ทางของเราก็นสูงกว่าทางของพวก
เจ้า และความคิดของเราก็นสูงกว่าความคิด
ของเจ้าอย่างนั้น” (อิสยาห์ 55:8–9)

หลักรรรมข้อ 2: พระผู้เป็นเจ้า
ทรงแบ่งปันความรู้บางส่วนของพระองค์
ผลที่ตามมาของหลักรรรมข้อ 1 คือพระผู้-
เป็นเจ้าทรงแบ่งปันสิ่งที่พระองค์ทรงทราบ
กับเรามากเท่าที่เราร่วมจะรับและพระองค์
ทรงพร้อมจะมอบให้ เราเพียงแต่ต้องเตรียม
ตนเองให้พร้อมรับ จากนั้นจึงแสวงหา
พระคัมภีร์ตอบคำถามมากมาย ความปริ
ติยอย่างหนึ่งของชีวิตนี้คือการสอนจาก
พระวิญญาณบริสุทธิ์ขณะที่พระองค์ทรงใช้
พระคัมภีร์เปิดเผย “บรรทัดมาเดิมบรรทัด,
กฎเกณฑ์มาเดิมกฎเกณฑ์, ที่นั่นและที่นั่น
หน่อย” (2 เนไฟ 28:30) ตามความพากเพียร
ในการศึกษาของเรา

คำถามบางข้อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยว
กับเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ มีคำอธิบายสม
เหตุสมผล และยิ่งรายงานการศึกษาที่เชื่อ
ถือได้เปิดเผยข้อมูลมากเพียงใด ทัศนะของ
เราจะชัดเจนมากเพียงนั้น

เราได้รับพรเช่นกันกับการมีศาสดา
พยากรณ์และอัครสาวกที่มีชีวิตสอนเรา
ภายใต้การดลใจของสวรรค์ เราต้องไม่
“ถูกขัดไปขัดมาและพัดไปพัดมาด้วยลม
คำสั่งสอนทุกอย่าง” เราวางใจได้ว่าการ
นำทางของท่านเหล่านั้นจะช่วยให้เรา “ทุก

คนจะบรรลุถึงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน
ในความเชื่อและในความรู้อันถึงพระบุตรของ
พระเจ้า” (ดู เอเฟซัส 4:11–15)

หลักรรรมข้อ 3: เราวางใจได้ใน
ความรักของพระผู้เป็นเจ้า พระผู้เป็นเจ้า
ทรงรักเราเกินกว่าเราจะจินตนาการได้ เรา
เป็นบุตรธิดาของพระองค์ และพระองค์ทรง
ต้องการให้เรากลับไปประทับที่พระ-
องค์ เป็นสภาวะที่มีรักมีภาพและเติบโต
เต็มที่ สามารถเป็นเหมือนพระองค์ได้ (ดู
โมเสส 1:39) คำแนะนำทั้งหมดที่พระองค์
ประทานแก่เราด้วยความรักอย่างสุดซึ้งจะ
เป็นพรแก่เราชั่ววันรันดร์ เราวางใจในความ
รักนี้ได้อย่างสมบูรณ์

“ข้าแต่พระเจ้า ความรักมั่นคงของพระ-
องค์ล้ำเลิศยิ่งนัก มนุษย์ทั้งหลายเข้าลี้ภัย
อยู่ใต้ร่มปีกพระองค์” (สดุดี 36:7)

หลักรรรมข้อ 4: เราจำเป็นต้อง
แสวงหาการยืนยันทางวิญญาณ หาก
ปัญญาส่วนใหญ่ของโลกดูเหมือนจะขัด
กับพระปรีชาญาณของพระผู้เป็นเจ้า เรา

ไม่ควรประหลาดใจ อย่างไรก็ตาม ในแผนของพระเจ้าเราอยู่ในโลกที่ตกแล้วซึ่งเราถูกตัดขาดจากที่ประทับและพระดำริของพระผู้เป็นเจ้า สภาพเช่นนี้ส่งผลให้เข้าใจเรื่องของพระผู้เป็นเจ้าได้ยาก “อันความคิดของมนุษย์นั้นจะมีใครหยั่งรู้ได้ถ้าไม่ใช่จิตวิญญาณของมนุษย์คนนั้นเอง พระดำริของพระเจ้ายิ่งไม่มีใครหยั่งรู้ได้เว้นแต่พระวิญญาณของพระเจ้าเท่านั้น ...

“คนทั่วไปจะไม่รับสิ่งเหล่านี้ซึ่งเป็นของพระวิญญาณแห่งพระเจ้า เพราะว่าเขาเห็นว่าเป็นเรื่องโง่ และเขาไม่สามารถเข้าใจ เพราะจะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้ก็ต้องวินิจฉัยโดยฟังพระวิญญาณ” (1 โครินธ์ 2:11, 14)

หากเราประสงค์จะเข้าใจเรื่องของพระผู้เป็นเจ้า เราจะฟังปัญญามนุษย์อย่างเดียวไม่ได้ เราต้องเข้าถึงพระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้า “เพื่อจะได้รู้ถึงสิ่งต่างๆ ที่พระเจ้าประทานแก่เรา ... พระวิญญาณทรงสอนไว้ คือเราได้อธิบายความหมายของเรื่อง

ฝ่ายจิตวิญญาณให้คนฝ่ายจิตวิญญาณฟัง” (1 โครินธ์ 2:12-13)

เมื่อเราับบัพติศมาและการยืนยันเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระคริสต์ เราได้รับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ ด้วยของประทานดังกล่าวเราสามารถเรียนรู้จากพระวิญญาณและได้รับการยืนยันความจริงที่ทำให้เราอุ่นใจ การยืนยันทางวิญญาณเช่นนั้นจัดความสงสัยได้แน่นอนกว่าตรรกะที่น่าเชื่อถือมากที่สุด และมีให้ทุกคนที่แสวงหาความจริงผ่านการสวด อ้อนวอนอย่างจริงใจ ศึกษาอย่างขยันหมั่นเพียร และเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้า

“จงขอแล้วจะได้ จงหาแล้วจะพบ จงเคาะแล้วจะเปิดให้แก่พวกท่าน” (มัทธิว 7:7)

หลักการข้อ 5: เราอาจต้องรอคอยพระเจ้า บางครั้งเราจะไม่ได้รับคำตอบอะไรเลยขณะพยายามเข้าใจการทดลองและคำถามที่เรามี แม้เราจะพยายามสุดความสามารถแต่เราก็ไม่เข้าใจ ดูเหมือน

สวรรค์ปิด เวลานั้นเองที่ความวางใจในพระผู้เป็นเจ้าทำให้เราสามารถอดทนรอคอยพระองค์ได้ ใช่ว่าคำถามทั้งหมดจะได้รับคำตอบทันทีหรือแม้แต่ในชีวิตนี้ ใช่ว่าการทดลองทั้งหมดจะบรรเทาาก่อน ร่างกายและวิญญาณแยกจากกัน แต่ถ้าเรารักพระผู้เป็นเจ้าเหนือสิ่งอื่นใด ถ้าเราวางใจในความรักที่พระองค์ทรงมีต่อเรา เราจะอดทนได้ด้วยศรัทธาจนถึงวันนั้นเมื่อมันเลื่อนขึ้นและทุกอย่างชัดเจน

“จงมอบทางของท่านไว้กับพระยาห์เวห์ จงวางใจในพระองค์ แล้วพระองค์จะทรงช่วยท่าน

“พระองค์จะทรงให้ความชอบธรรมของท่านปรากฏอย่างความสว่าง และให้ความยุติธรรมของท่านปรากฏอย่างเที่ยงวัน

“จงสงบอยู่ต่อพระยาห์เวห์ และเพียรรอคอยพระองค์” (สดุดี 37:5-7) ■

อ้างอิง

1. ดีเทอร์ เอฟ. อุลท์คอร์ท, “เชิญมาร่วมกับเรา,” เลย์ไฮนา, พ.ศ. 2013, 23.

โดย เดวิด
แอล. เบค
ประธานเยาวชน
ชายสามัญ

พระเจ้าช่วยให้รอดและ ศิโรลลิก

ประสบการณ์ ศิโรลลิกของผม

ทำที่ผมจำได้ มีคนบอก
ให้ผมนึกถึงพระเยซูคริสต์
ระหว่างศิโรลลิก เมื่อผมส่ง
ผ่านศิโรลลิกครั้งแรกในเดือน
ธันวาคมปีที่แล้ว ความรู้สึก
สงบและศักดิ์สิทธิ์เกิดขึ้นกับ
ผม ผมรู้สึกว่าพระวิญญาณ
ทรงบอกผมว่าผมกำลังช่วย
ให้ผู้อื่นมาหาพระคริสต์ ผม
ขอบพระทัยที่พระบิดาบน
สวรรค์ทรงวางใจผมมากพอ
จะยอมให้ผมรับใช้พระองค์
และช่วยเหลือผู้อื่น

เจคอบ อาร์. อายุ 12 ปี,
ไอดาโฮ, สหรัฐอเมริกา

ขณะรับส่วน
ศิโรลลิก ท่าน
ต่อพันธสัญญา
ของท่านว่าจะ
ระลึกถึงพระ-
เจ้าช่วยให้รอด
ตลอดเวลา

ท่านคิดอะไรเมื่อท่านรับประทานขนมปังและดื่มน้ำศีลระลึกหรือเมื่อท่านเตรียม ให้พร หรือส่งผ่านศีลระลึก พวกเราจำนวนมากไตร่ตรองพันธสัญญาของเราและรูปแบบการดำเนินชีวิตของเรา เรานึกถึงบาปของเราและสวดอ้อนวอนขอการให้อภัยและตั้งใจว่าจะทำให้ดีขึ้น

ทั้งหมดนี้เป็นแง่มุมสำคัญของศาสนพิธีศีลระลึก นอกจากนี้ยังมีอีกเรื่องหนึ่งให้ไตร่ตรอง—เรื่องที่ลึกซึ้งและเจาะจงมากจนเป็นส่วนหนึ่งของคำสวดอ้อนวอนศีลระลึกเลยทีเดียว นั่นคือการระลึกถึงพระเยซูคริสต์ พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า พระผู้ช่วยให้รอดของโลก คนที่รับประทานขนมปังสัญญาว่าจะ “รับประทานในความระลึกถึงพระวรกายของพระบุตร” และ “ระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลา” (คพ. 20:77) ทำนองเดียวกัน คนที่ดื่มน้ำสัญญาว่าจะดื่ม “ในความระลึกถึงพระโลหิตของพระบุตร” และ “ว่าพวกเขารับถึงพระองค์ตลอดเวลา” (คพ. 20:79)

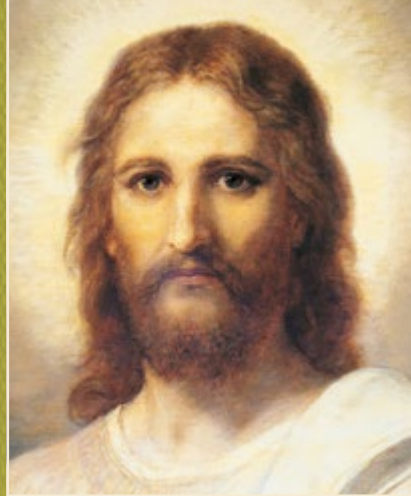
การเลือกระลึกถึงพระผู้ช่วยให้รอด การชดใช้ และการพลีพระชนม์ชีพของพระองค์มีความสำคัญต่อศาสนพิธี ดังที่เฮลเดอร์ เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองสอน “ในภาษาที่ไพเราะเรียบง่ายของคำสวดอ้อนวอนศีลระลึก... คำ

พูดหลักๆ ที่เราได้ยินดูเหมือนจะเป็นคำว่า *ระลึก ... สิ่ง ที่ เน้นในคำสวดอ้อนวอนทั้งสองคือให้ทำทั้งหมดนี้ในความระลึกถึงพระคริสต์ ในการมีส่วนร่วมเช่นนั้นเราเป็นพยานว่าเราจะระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลาเพื่อเราจะมีพระวิญญาณของพระองค์อยู่กับเราตลอดเวลา”*

พระผู้ช่วยให้รอดทรงเน้นประเด็นเดียวกันนี้เมื่อพระองค์ทรงจัดตั้งศีลระลึกกับเหล่าอัครสาวกในช่วงปัสกาที่เยรูซาเล็มในคืนสุดท้ายแห่งการปฏิบัติศาสนกิจขณะทรงเป็นมรตัย—คืนที่พระองค์ทรงทนทุกข์เพื่อเราในสวนเกทเซมนีก่อนทนทุกข์อีกครึ่งบนกางเขน ตัวอย่างเช่น หลังจากให้พวกเขารับประทานขนมปัง พระองค์ตรัสว่า “นี่เป็นกายของเราซึ่งให้ไว้สำหรับท่านทั้งหลาย จงทำอย่างนี้เพื่อเป็นที่ระลึกถึงเรา” (ลูกา 22:19–20; ดู มัทธิว 26:26–28 ด้วย)

ระหว่างวันแรกของพระผู้ช่วยให้รอดท่ามกลางชาวนีไฟในพื้นที่ของทวีปอเมริกา พระองค์ทรงสอนเรื่องศาสนพิธีศีลระลึกแก่พวกเขาเช่นกัน อีกครั้งที่พระองค์ทรงแนะนำพวกเขาให้รับส่วนในความระลึกถึงพระวรกายและพระโลหิตของพระองค์ และรับสั่งกับพวกเขาว่าเมื่อพวกเขาทำเช่นนั้น “มันจะเป็นประจักษ์พยานต่อพระบิดาว่าเจ้าระลึกถึงเราตลอดเวลา” (3 นีไฟ 18:7) พระองค์ทรงสัญญากับพวกเขาต่อจากนั้นว่า “หากเจ้าระลึกถึงเราตลอดเวลาเจ้าจะมีพระวิญญาณของเราอยู่กับเจ้า” (3 นีไฟ 18:7, 11)

ช่างเป็นพรมหัศจรรย์กระไรเช่นนี้! ในโลกที่เต็มไปด้วยการทำลาย ความยุ่งเหยิง และการล่อลวงซึ่งพยายามนำเราให้ออกนอกทางอยู่เสมอ เราจะมีของประทานใดสำคัญกว่านี้ได้อีกเล่า โดยมีพระวิญญาณอยู่กับเรา เราจะ “รู้ความจริงของทุกเรื่อง” (โมโรไน 10:5) นั่นจะทำให้เราเกิดพลัง

ระลึกถึงพระผู้ช่วยให้รอด

เพื่อช่วยให้ท่านและครอบครัวระลึกถึงพระผู้ช่วยให้รอด ท่านอาจจะศึกษาโครงร่างบทเรียน *จงตามเรา มา* เรื่อง “ฉันจะช่วยให้ผู้อื่นได้รับประสบการณ์ที่มีความหมายกับศีลระลึกได้อย่างไร” ที่ lds.org/go/491214 ท่านสามารถใช้วีดิทัศน์เรื่อง “ระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลา” ในหน้านั้นเป็นแหล่งข้อมูลการสังสรรค์ในครอบครัว

และปัญญาในการดำเนินชีวิตตามแบบที่พระเจ้าทรงประสงค์ให้เราดำเนิน แก่ไขการเลือกให้ถูกต้อง รับใช้อย่างซื่อสัตย์ และเป็นเหมือนพระองค์

ขณะเข้าร่วมศีลระลึกแต่ละสัปดาห์ ท่านจะทำอะไรได้บ้างเพื่อระลึกถึงพระองค์ ท่านจะทำอะไรได้บ้างเพื่อระลึกถึงพระองค์ *ตลอดเวลา*—ตลอดสัปดาห์และตลอดชีวิตท่าน

ข้าพเจ้าขอเชื้อเชิญให้ท่านไตร่ตรองคำถามเหล่านั้นและตั้งปณิธานอีกครั้งว่าจะระลึกถึงพระผู้ช่วยให้รอดตลอดเวลา แล้วท่านจะอัศจรรย์ใจเมื่อพบว่าการกระทำเช่นนี้เปลี่ยนชีวิตท่าน ■

อ้างอิง

1. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ “This Do in Remembrance of Me,” *Ensign*, Nov. 1995, 68.

การเป็น ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใส ใหม่ ที่เพิ่งรับบัพติศมานั้น เป็นอย่างไร

ท่านจะช่วยสมาชิกใหม่ได้โดยเข้าใจสิ่งที่
พวกเขากำลังเผชิญ

ท่านเติบโตในศาสนจักร เรื่องเกี่ยวกับศาสนจักรเป็นเรื่องปกติมาก ท่านชินกับความสม่ำเสมอของการประชุม อาคารที่ท่านเข้าร่วมประชุม ลักษณะเสื้อผ้าที่ผู้คนใส่มาโบสถ์ เรื่องอย่างเช่นการเป็นผู้พูดในการประชุม ศีลระลึก การจ่ายส่วนสิบและเงินบริจาคคอดอาหาร การอดอาหารเดือนละครึ่งเป็นเพียงส่วนหนึ่งของชีวิต การดำเนินชีวิตตามพระคำแห่งปัญญา ยอมรับการเรียกให้รับใช้ และดำเนินชีวิตตามกฎหมายแห่งความบริสุทธิ์ทางเพศล้วนเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งที่ท่านเรียนรู้ว่าต้องทำ

แต่สำหรับผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใส ความพยายามคุ้นเคยกับทั้งหมดนั้นถือเป็นการปรับตัวครั้งใหญ่แน่นอนว่าการได้รับประจักษ์พยานเกี่ยวกับความจริงพระกิตติคุณเป็นก้าวแรกของการเป็นสมาชิกในศาสนจักรของพระคริสต์ แต่การมีประจักษ์พยานมิได้หมายความว่าท่านเปลี่ยนมาดำเนินชีวิตแบบสมาชิกศาสนจักรจะทำได้ง่าย ๆ

ศาสนจักรอาจดูแตกต่างมาก

ผมจะยกตัวอย่าง ผมมีเพื่อนแอลดีเอสตั้งแต่อายุ 13 ปี และผมเข้าร่วมศาสนจักรเมื่ออายุ 19 ปี แต่ถึงแม้จะเรียนรู้มากมายตลอดหลายปีนั้นเกี่ยวกับวัฒนธรรมศาสนจักร แต่ผมมีช่วงการเปลี่ยนแปลงที่ยาก สำหรับผม วัฒนธรรมและวิถีปฏิบัติของศาสนจักรแตกต่างมากจนดูเหมือนแปลกประหลาด

ผมเติบโตในนิกายหนึ่งซึ่งไม่เหมือนศาสนจักรที่ท่านรู้จักหรือกำลังจะรู้จักในหลาย ๆ ด้าน ที่โบสถ์แห่งนั้นบาทหลวงและคณะนักร้องสวดชุดคล้ายครุฑวันพิธีสำเร็จการศึกษาของมัธยมปลาย ระหว่างพิธีนมัสการ—เทียบเท่ากับการประชุมศีลระลึก—บาทหลวงจะเทศน์และพูดเองทั้งหมด ทุกวันอาทิตย์เราทุกคนจะท่องคำสวดอ้อนวอนพระเจ้าพร้อมกันและร้องเพลงเดิมคือ “สรรเสริญพระเจ้า”

เป็นเจ้าผู้เทพมาให้เรา” ทารกกับบัพติศมาโดยพรมน้ำบนศีรษะพวกเขา แต่รับการยืนยันเมื่ออายุประมาณ 14 ปี

เราใช้น้ำอุ่นแทนน้ำสำหรับศีลระลึก และเด็กมัธยมปลายเรียนโรงเรียนวันอาทิตย์พร้อมกับผู้ใหญ่ในชั้นเรียนที่พูดถึงประเด็นปัญหาสังคมในปัจจุบัน

แม้แต่อาคารของเราก็ต่างจากอาคารแอลดีเอสที่ผมเคยไปเยือน เรามีห้องนมัสการห้องใหญ่ออกแบบตามโบสถ์คริสต์นิกายในยุโรป หลังคาแหลมสูงและหน้าต่างสูงเป็นกระจกลี มีไม้กางเขนอยู่ตรงบริเวณที่คณะนักร้องประสานเสียงนั่ง หอระฆังสูงและสวยงาม ตั้งอยู่ด้านหน้า ผมชอบเคาะระฆังหลังเสร็จพิธีนมัสการ ระฆังหนักมากพอจะยกเด็กเล็กขึ้นจากพื้นขณะดังเชือกขึ้นลง

ขนบธรรมเนียมและความเชื่อทางสังคมของเราแตกต่างกัน โบสถ์ของผมสอนว่าดื่มเหล้าหรือสูบบุหรี่ไม่เป็นไร การมีแฟนขณะเป็นวัยรุ่นไม่เป็นไร เราได้รับการสอนว่าคุณมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงานได้ตราบดีที่คุณเชื่อว่าคุณรักกัน เราไม่เคยพูดเรื่องการมีประจักษ์พยาน ครั้งแรกที่ผมเห็นการประจักษ์พยานอาหารและแสดงประจักษ์พยาน—ว้าว! ผมไม่อยากเชื่อว่าจะแปลกประหลาดได้ถึงเพียงนี้ ไม่มีใครแบ่งปันความเชื่อแบบนั้นในโบสถ์ของผม

หกเดือนแรกหลังจาก บัพติศมายากจริงๆ ผมเกือบไปไม่รอด ทุกอย่างต่าง กันมาก...

การมาศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายไม่เพียงเกี่ยวกับการเรียนหลักคำสอนใหม่ๆ เช่น ชีวิตก่อนเกิดและบัพติศมาแทนคนตาย แต่เป็นการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรม วิถีชีวิต และความคาดหวัง การแก้ไขความแตกต่างเหล่านั้นเป็นถนนที่เดินได้ยาก

หกเดือนแรกหลังจากบัพติศมายากจริงๆ ผมเกือบไปไม่รอดทุกอย่างต่างกันมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งเพราะผมไปโบสถ์โดยไม่ครอบคลุมไปด้วย ผมยังไม่เข้าใจหลักคำสอนบางประเด็นและมีความรู้สึกว่าออกห่างจากอดีต

โชคดีที่เพื่อนๆ ในศาสนจักรอดทน มีน้ำใจ และเสนอต้นเสมอปลาย พวกเขาพาผมไปร่วมกิจกรรม ชวนผมไปรับประทานอาหารและสังสรรค์ในครอบครัวที่บ้านพวกเขา และสวดอ้อนวอนกับผม สิ่งเหล่านั้นส่งผลใหญ่หลวงไม่เฉพาะในการเข้าร่วมศาสนจักรของ

ผมเท่านั้นแต่ในการอยู่อย่างแข็งแกร่งและพบพลังเมื่อประจักษ์พยานของผมสิ้นคลอน ผมเป็นหนี้พวกเขามากที่ช่วยให้ผมเข้าใจหลายเรื่อง

ในสองเรื่องต่อไปนี้สมาชิกกรุ่นเยาว์สองคนแบ่งปันประสบการณ์ของการเข้าร่วมศาสนจักรและพวกเขาพบความเข้มแข็งที่จะผ่านพ้นไปได้ได้อย่างไร ขณะอ่านประสบการณ์ของพวกเขาให้ท่านคิดว่าท่านจะทำอะไรได้บ้างเพื่อช่วยให้ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่หรือคนที่กลับมาแข็งแกร่งพบพลังในการปรับตัวทางสังคมและวัฒนธรรมตลอดจนการเติบโตทางวิญญาณ

รอหลายปีกว่าจะได้รับ Baptisma

สมัยเรียนมัธยมปลาย ผมตัดสินใจเข้าร่วมศาสนจักรหลังจากพบผู้สอนศาสนาที่ชั้นเรียนภาษาอังกฤษและศึกษากับพวกเขา พ่อแม่คัดค้านอย่างรุนแรงเมื่อผมบอกพวกเขาว่าผมต้องการรับ

ผมต้องสร้างศรัทธา
และประจักษ์พยาน
ด้วยการสวดอ้อนวอน อ่านพระคัมภีร์
และถ้อยคำของศาสดา
พยากรณ์ยุคปัจจุบัน—
ด้วยตัวผมเอง

สิ่งที่ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสพบเจอ

ต่อไปนี้เป็นการทำทายบางอย่างที่ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่พบเจอ มิตรภาพของท่านจะช่วยพวกเขาเผชิญการทำทายได้อย่างไร

1. ความพยายามเข้าใจหลักคำสอนใหม่
2. การเลือกสื่อ ดนตรี ภาพยนตร์ และหนังสือต่างจากเดิม
3. ความเข้าใจภาษาพระคัมภีร์
4. การไม่เป็นที่ยอมรับจากเพื่อนและครอบครัวที่ไม่เป็นแอลดีเอส
5. การสวมใส่เสื้อผ้าต่างจากเดิม
6. การอุทิศเวลาเข้าโบสถ์และเรียนเซมินารี
7. การเรียนรู้ธรรมเนียมปฏิบัติใหม่ๆ ในพิธีนมัสการ
8. การต้องเปลี่ยนนิสัย ภาษา และวิถีคิด
9. การปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมทางสังคมของแอลดีเอส อาทิ พระกิตติคุณ การละทิ้งความเชื่อ และการฟื้นฟู
10. การเรียนรู้ศัพท์เฉพาะของแอลดีเอส อาทิ พระกิตติคุณ การละทิ้งความเชื่อ และการฟื้นฟู

Baptisma พวกท่านแทบไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับศาสนจักร และกลัวว่าผมจะพัวพันกับสิ่งที่เป็อันตราย พวกท่านคิดว่าศาสนจักรจะขัดขวางการศึกษาของผมและเพราะกฎเกณฑ์ทั้งหมดทั้งมวลผมคงไม่สามารถมีความสุขกับชีวิตได้ พวกท่านไม่ยอมให้ผมรับ Baptismanานถึงสองปีครึ่ง

ผมได้รับการทดสอบตั้งแต่นั้น ในช่วงหลายปีก่อนผมจะได้รับ Baptisma ผมสวดอ้อนวอนหลายต่อหลายครั้งเพื่อขอความเข้มแข็งและศรัทธาที่จำเป็นเพื่อให้เชื่อต่อไป ผมไม่สามารถไปโบสถ์หรือคบหากับสมาชิกหรือผู้สอนศาสนาได้ ผมต้องสร้างศรัทธาและประจักษ์พยานด้วยการสวดอ้อนวอน อ่านพระคัมภีร์ และถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ยุคปัจจุบัน—ด้วยตัวผมเอง ผมพลาดโปรแกรมที่น่าสนใจและกิจกรรมสนุกๆ หลายอย่าง

เมื่อผมย้ายไปเรียนวิทยาลัยที่โรม อธิการกลายเป็นเพื่อนแท้ผู้ยืนเคียงข้างผมเมื่อพ่อแม่ผมโกรธจริงๆ เขาสอนว่าผมจำเป็นต้องรักพ่อแม่ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นอย่างไร

ในที่สุดเมื่อผมรับ Baptisma สมาชิกวอร์ดหลายคนมาสนับสนุนผม ผมร่วมวงกับคณะนักร้องประสานเสียงและมีเพื่อนหลายคน ที่นั่น มิตรภาพและความมีน้ำใจของพวกเขาทำให้ผมรู้สึกอบอุ่นเหมือนอยู่บ้าน

เมื่อเราเชื่อตรงต่อคำสอนของพระเยซูคริสต์และทำตามแบบ

อย่างของพระองค์ในความรักและห่วงใยผู้อื่น ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่และผู้สนใจจะเห็นว่าเราไม่เพียงแต่พูดเท่านั้น เราปฏิบัติด้วย

ออกตาวิโอ คาโรโซจากอิตาลี ปัจจุบันกำลังรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลา

เข้ากันไม่ได้

ดิฉันเข้าร่วมศาสนจักรเมื่ออายุ 13 ปี ดิฉันมีประจักษ์พยานเกี่ยวกับพระกิตติคุณ แต่มีความรู้สึกหนักใจที่ดิฉันเข้ากับคนที่โบสถ์ไม่ได้ ทุกคนรู้จักเพลงและเรื่องราว

คุณเป็นคนดี ฉันก็เป็น
คนดี แต่เรา
ต่างกันเหลือเกิน
ฉันไม่ใช่
สมาชิกของที่นี่

ศักเคียสปีนต้นไม้ขึ้นไปเหนือฝูงชน
ขณะที่พระคริสต์เสด็จผ่านเมืองของเขา

พระคัมภีร์ ดิฉันไม่รู้จัก ทุกคนมีความทรงจำเกี่ยวกับกิจกรรมปฐมวัยหรือบทเรียนสังสรรค์ในครอบครัว ดิฉันไม่เคยทำกิจกรรมเหล่านั้นเลย

นอกจากนี้ ทุกคนคล้ายกับจะมีความสนใจและความคิดเห็นเหมือนกัน—บางครั้งความคิดเห็นเด็ดเดี่ยวมากซึ่งตรงข้ามกับความคิดเห็นของดิฉัน—เกี่ยวกับทุกอย่าง ตั้งแต่ภาพยนตร์และการเมืองไปจนถึงการตีความพระคัมภีร์บางข้อ ดิฉันจะมองไปรอบๆ มองดูทุกคนที่พยักหน้าและคิดว่า “คุณเป็นคนดี ฉันก็เป็นคนดี แต่เราต่างกันเหลือเกิน ฉันไม่ใช่สมาชิกของที่นี่”

ดิฉันต่อสู้กับความรู้สึกเหล่านี้หลายปี แต่แล้วดิฉันก็ขึ้นได้และอ่านทวนเรื่องราวจาก ลูกา 19 เกี่ยวกับศักเคียส เพราะเขาเป็นนายด่านภาษี จึงไม่มีใครขึ้นขอบและถือว่าเขาเป็นคนบาป แต่เมื่อพระเยซูเสด็จผ่านเมืองของเขา ศักเคียสปีนต้นไม้

ขึ้นไปอยู่เหนือฝูงชน เขาไม่สนใจว่าคนอื่นคิดอย่างไรกับเขา การปีนต้นไม้—แยกตนเองจากฝูงชน—ทำให้เขามีประสบการณ์ส่วนตัวที่งดงามกับพระผู้ช่วยให้รอด ขณะอ่านเรื่องนี้ ดิฉันรับรู้ว่าความรู้สึกเป็นคนนอกไม่ได้มาจากพระคริสต์ พระเยซูไม่ทรงกีดกันใครและทรงให้อภัย พระองค์ทรงเสาะหาคนที่ถูกตัดสินและถูกทอดทิ้ง—คนที่ดูแตกต่าง

ดิฉันพูดไม่ได้ว่าไม่เคยรู้สึกว่าตนอยู่ผิดที่อีก ดิฉันเคยรู้สึก แต่ดิฉันได้เรียนรู้ว่าสิ่งที่ทำให้ดิฉันแตกต่าง—จุดที่ดิฉันมอง จุดที่คนอื่นมองดิฉัน สิ่งที่ดิฉันหลงใหล จุดที่ดิฉันคิดเกี่ยวกับโลก—นี่ไม่ใช่เหตุผลให้ตกไป นี่คือเหตุผลที่ศาสนจักรต้องการเราทุกคนผู้มีพรสวรรค์ ความเข้มแข็ง และทักษะต่างกัน ■

อีเลน วิเกอร์ส อาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

ร่วมวงสนทนา

เรื่องให้ไตร่ตรอง

- การเปลี่ยนแปลงแบบใดทำให้บางคนเข้าร่วมศาสนจักรได้ยาก
- มิตรภาพของท่านจะช่วยให้บางคนกลับมาหรือเข้มแข็งอยู่ในศาสนจักรได้อย่างไร

สิ่งที่ท่านน่าจะทำ

- จดรายชื่อการทำหายที่ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสมักจะต้องเอาชนะและตั้งเป้าหมายว่าท่านจะช่วยพวกเขาได้อย่างไร
- ชวนผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่หรือเพื่อนที่แข็งขันน้อยมาช่วยท่านดำเนินกิจกรรมให้ชั้นเรียนหรือโครัมของท่าน
- แบ่งปันประสบการณ์ของท่านที่โบสถ์ ที่บ้าน หรือออนไลน์

“ฉันควรทำอย่างไร เมื่อถูกเยาะเย้ยที่ โรงเรียนเพราะทำตาม มาตรฐานของศาสนจักร”

ทากท่านถูกล้อเลียนเพราะทำตามมาตรฐานศาสนจักรให้ถือเสียว่านั่นคือโอกาสเป็นตัวแทนของพระเยซูคริสต์ จงเคารพผู้อื่นและมีจิตกุศล หากได้รับการกระตุ้นเตือน ท่านอาจอธิบายว่าเหตุใดจึงดำเนินชีวิตเช่นนั้น ท่านอาจจะใช้ *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* ช่วยท่านอธิบายมาตรฐานของท่าน อัญเชิญพระวิญญาณเข้ามาในชีวิตท่านเพื่อพระองค์จะทรงสัมผัสใจเพื่อนวัยเดียวกับท่านได้ พระวิญญาณทรงช่วยให้ท่านรู้ได้ว่าจะพูดอะไร

ท่านสามารถขอคำแนะนำจากบิดามารดา ผู้นำศาสนจักร หรือผู้สอนศาสนาเต็มเวลาได้เช่นกัน ถามคนเหล่านั้นว่าพวกเขาเคยตอบสนองอย่างไรในสถานการณ์คล้ายกัน

บางครั้งท่านอาจรู้สึกถูกยั่วยุให้โต้เถียงกับคนอื่น ๆ เกี่ยวกับความเชื่อของท่าน แต่จำไว้ว่า “คนที่มีวิญญาณของความขัดแย้งย่อมไม่เป็นของ [พระคริสต์]” (3 นิโอฟ 11:29)

มีหลายครั้งที่ท่านอาจรู้สึกกดดันให้ยอมและหยุดทำตามมาตรฐานศาสนจักร จงเข้มแข็ง การยืนหยัดมั่นคงจะไม่เพียงทำให้สันติสุขเป็นพรแก่ชีวิตท่านเท่านั้น แต่จะสามารถเป็นพรแก่ชีวิตเพื่อนวัยเดียวกับท่านด้วย แบบอย่างของท่านจะกระตุ้นพวกเขาให้ทำการตัดสินใจที่ซบถธรรม

จงมองดูแบบอย่างของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเพื่อให้ท่านมีพลัง พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงถูกเยาะเย้ยเพราะทรงปกป้องความจริง (ดู อิสยาห์ 53) พระองค์ทรงทราบว่าท่านรู้สึกอย่างไร พระองค์ทรงทำการชดใช้เพื่อ *ท่าน* และทรงประสบความสำเร็จแบบเดียวกับที่ท่านประสบ พระองค์ทรงอยู่กับท่าน จงศึกษาพระชนมชีพของพระองค์มากขึ้นเพื่อท่านจะเป็นเหมือนพระองค์ในสถานการณ์เหล่านี้

จิบริลเฮลิก

เมื่อมีคนล้อผมที่โรงเรียน ผมจะนึกถึงนิมิตของลีไฮ เกี่ยวกับบอราคารใหญ่และกว้าง “มันเต็มไปด้วยผู้คน, ทั้งแก่และหนุ่ม, ทั้งชายและหญิง; และลักษณะการแต่งกายของพวกเขาประณีตยิ่งนัก; และพวกเขาอยู่ในอาภักภักเรียลลิ่งและขึ้นวของพวกเขามาทางผู้คนซึ่งเข้ามาและกำลังรับส่วนผลนั้น” (1 นิโอฟ 8:27) ผมจะเป็นเหมือนลีไฮ ผมจะไม่ยอมปล่อยจิบริลเฮลิกที่นำไปสู่ชีวิตนิรันดร์

ปีแอร์ เอส., อายุ 18 ปี, เฮติ

แบงปันพระกิตติคุณ

เมื่อดิฉันกับเพื่อนกำลังทำโครงการอันทรงคุณค่าเกี่ยวกับความบริสุทธิ์สำหรับความก้าวหน้า

ส่วนบุคคล เราอ่านพระคัมภีร์มอรมอนที่โรงเรียนในช่วงพัก ครูกับเพื่อนร่วมชั้นเริ่มล้อเรา บางครั้งดิฉันอยากจะเลิกอ่าน แต่ดิฉันไม่อาจทิ้งพระคัมภีร์ไว้ที่บ้านได้ เรายังคงอ่านที่โรงเรียน และเมื่อเวลาผ่านไปพวกเขาไม่ล้ออีก เพื่อนคนหนึ่งของเราสนใจพระกิตติคุณและความก้าวหน้าส่วนบุคคล เราให้จุลสารและพระคัมภีร์รวมสามเล่มแก่เธอ เราเล่าเรื่องพระกิตติคุณให้เธอฟังนับแต่นั้น พี่ชายเธอสนใจพระกิตติคุณเช่นกัน พวกเขาทั้งคู่กำลังอ่านพระคัมภีร์มอรมอน

คิมเบอร์ลีย์ เอ., อายุ 16 ปี, บราซิล

เป็นแบบอย่าง

ที่โรงเรียนของดิฉันนักเรียนรู้จักพระกิตติคุณไม่มาก ดิฉันคิดว่าสิ่งที่ดีที่สุดที่คุณทำได้คือแสดงให้เห็น

ผู้คนเห็นว่าการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณส่งผลดีต่อคุณอย่างไร คุณเป็นแบบอย่างที่ดีเยี่ยมเมื่อคุณมีน้ำใจและเคารพผู้อื่นไม่ว่าพวกเขาจะพูดอะไรกับคุณ พวกเขาจะเคารพคุณและความเชื่อของคุณมากขึ้น เมื่อคนเหล่านั้นนึกถึงแบบอย่างของคุณพวกเขาจะเปิดใจเรียนรู้พระกิตติคุณมากขึ้นในภายหลัง!

เคลซี พี., อายุ 14 ปี, ฟลอริดา, สหรัฐอเมริกา

แบ่งปันประจักษ์พยานของท่าน

เมื่อคุณรู้จักพระที่มาจาก การดำเนินชีวิตตามมาตรฐาน คุณไม่ต้องรู้สึกอายเมื่อถูกล้อ คุณสามารถสอนมาตรฐานและแบ่งปันประจักษ์พยานเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตตามมาตรฐานเหล่านั้น เพื่อนวัยเดียวกับคุณจะเรียนรู้และเปี่ยมด้วยพระวิญญาณเนื่องจากคุณกำลังแบ่งปันประจักษ์พยานเกี่ยวกับพระกิตติคุณ

เอมมานูเอล เอ., อายุ 16 ปี, กานา

จำไว้ว่าคุณเป็นใคร

เพื่อนร่วมชั้นหรือแม้แต่เพื่อนของดิฉันเองบอกให้ดิฉันสวมชุดที่ไม่เหมาะสม

ในสายพระเนตรของพระ-

ผู้เป็นเจ้าของโรงเรียน พวกเขาพูดว่า “คุณต้องดูน่ารัก คุณต้องดูแตกต่าง” บางครั้งพวกเขาพูดว่าดิฉันต้องล้มความเชื่อของตนเพื่อจะเข้ากับโลกนี้ได้ แต่คำตอบ

ของดิฉันทุกครั้งคือไม่ ดิฉันรู้ว่าการเป็นตัวดิฉันจริงๆ คือการเชื่อตรงและแตกต่างจากโลก ไม่เป็นไรถ้าพวกเขาไม่ชอบอย่างที่ดีฉันเป็นอยู่ นั่นไม่เกี่ยวกับสิ่งที่คนอื่นพูด แต่เกี่ยวกับการเดินตามแนวทางของพระบิดาบนสวรรค์

แอสซี ซี., อายุ 19 ปี, ฟิลิปินส์

เป็นผู้สอนศาสนา

ผมเคยมีประสบการณ์มากมายเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตตามมาตรฐานของพระกิตติคุณที่โรงเรียน ผมได้เรียนรู้ว่านี่เป็นช่วงเวลาพิเศษที่สุดที่เราจะเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ประจักษ์พยานของเราและมีส่วนร่วมในงานเผยแผ่ศาสนา เมื่อใดก็ตามที่ผมพบตนเองในสถานการณ์คล้ายกันนี้และรักษามาตรฐานสูง ผมรู้สึกมีความสุขกับตนเองเพราะผมปฏิบัติตามที่พระผู้เป็นเจ้าทรงประสงค์ให้ผมปฏิบัติ อย่าปล่อยให้ใครสงสัยว่าคุณเป็นใครและคุณเชื่ออะไร

โฮรัม ดี., อายุ 18 ปี, บราซิล

บำรุงเลี้ยงประจักษ์พยานของท่าน

“จงกล้ายืนหยัดเพื่อความจริงและความ

ชอบธรรม เพราะแนวโน้มในสังคมปัจจุบันออกห่างจากคุณค่าและหลักธรรมที่พระเจ้าประทานแก่เรา เราขอร้องท่านให้ปกป้องสิ่งที่ท่านเชื่อ หากรากประจักษ์พยานของท่านไม่ฝังแน่น ท่านอาจต้านทานการเย้ายยของคนที่ทำทนายศรัทธาท่านไม่ไหว ... ประจักษ์พยานของท่านจะทำให้ท่านปลอดภัยเมื่อบำรุงเลี้ยงอย่างสม่ำเสมอ”

ประธานโฮมัส เอส. มอนสัน, “ขอให้ท่านกล้าหาญ,” เลียโฮนา, พ.ศ. 2009, 126.

คำถามครั้งต่อไป

“ฉันรู้สึกไม่คู่ควรจะเป็นประธานชั้นเรียนยุวนารี ฉันจะเป็นผู้นำที่ดีขึ้นได้อย่างไร”

ส่งคำตอบและภาพที่มีความละเอียดสูงตามความประสงค์ของท่านมาก่อน 15 มกราคม 2015 ที่ liahona.lds.org (คลิก “ส่งงานของท่าน”) โดยอีเมลมาที่ liahona@ldschurch.org หรือทางไปรษณีย์ (ดูที่อยู่ในหน้า 3)

ระบุข้อมูลและคำอนุญาตต่อไปนี้ในอีเมลหรือจดหมายของท่านด้วย (1) ชื่อนามสกุล (2) วันเดือนปีเกิด (3) วอร์ดหรือสาขา (4) สแต็คหรือท้องถิ่น (5) คำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรของท่าน และถ้าท่านอายุต่ำกว่า 18 ปี ต้องมีคำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ปกครองให้พิมพ์คำตอบและรูปถ่าย (ส่งทางอีเมลได้)

อาจมีการแก้ไขความยาวหรือความชัดเจนของคำตอบที่ส่งมา

ไม่ต้องใช้ทูตสวรรค์

เข้าคริสต์มาสวันนั้นที่โรงพยาบาลในกัวเตมาลา เราไม่อาจขอให้ทูตสวรรค์ร้องเพลง แต่เราขอให้ตัวเราร้องเพลงได้

โดย เจเนียน เจนเซ็น นิลเซ็น

พลูและประทัด จากพระราชสมภพสี่พันสหัส และงานฉลองที่มีทะเลโมลียัดใส่เป็นอาหารพิเศษ—นั่นคือคริสต์มาสในกัวเตมาลา ในฐานะผู้สอนศาสนาเต็มเวลาดิฉันพบประเพณีที่แตกต่างมากจากประเพณีของดิฉันในสหรัฐ ดิฉันคิดถึงบ้านและคิดว่าคริสต์มาสของดิฉันคงจะแย่มาก ชิสเตอร์อนายาคู่ของดิฉันบอกว่าเราจะพบปิตีในวันคริสต์มาส โดยรับใช้ผู้อื่น เธอเสนอให้เราใช้เวลาช่วงเช้าร้องเพลงที่โรงพยาบาล และเราชวนผู้สอนศาสนาคนอื่น ๆ มาร่วมด้วย

เมื่อใกล้ถึงทางเช้า ดิฉันเห็นคนยืนต่อแถวรอพบคนที่พวกเขา รัก สีหน้าของพวกเขาเศร้าหมอง เท้าที่สวมรองเท้าแตะเลอะฝุ่น เสื้อผ้าสีซีดจาง เราเจอกับพวกเขา เมื่อได้รับอนุญาตให้เข้าไปในอาคาร เราเดินไปตามทางเดินแคบๆ ที่มีพื้นที่เมนต์สีเขียวดอกเป็นแผ่นๆ กลิ่นยาและความป่วยไข้ทำให้ดิฉันมือไม่อ่อนไปหมด

ในแสงสลัวดิฉันเห็นผู้ป่วยบนเตียงในห้องใหญ่ที่การระบายอากาศไม่ค่อยดีหรือมีความเป็นส่วนตัวเพียงเล็กน้อย พวกเขา นอนที่นั่น บางคนมีผ้าพันแผล บางคนมีสายน้ำเกลือ บางคนต้องใช้เครื่องช่วยหายใจ บางคนร้องครวญครางเบาๆ หลายคนนอนหลับ ดิฉันสงสัยว่าเราทำไมที่นี่ ผู้สอนศาสนากลุ่มเล็กๆ ของเราส่วนใหญ่ยืนอยู่ตรงทางเข้าออกไม่รู้จะทำอะไร

แต่ชิสเตอร์อนายาไม่ยืนตรงนั้น เธอไปที่เตียงแต่ละเตียง ทักทาย

ผู้ป่วย ถามว่าพวกเขาารู้สึกอย่างไร และอวยพรพวกเขาให้สุขสันต์วันคริสต์มาส ความกล้าของเธอทำให้คนที่เหลือรู้ว่าเหตุใดเรามาที่นี่ เราเริ่มร้องเพลงคริสต์มาส ตอนแรกก็ร้องเบาๆ แต่มั่นใจมากขึ้นขณะร้องอย่างต่อเนื่อง ผู้ป่วยบางคนยิ้ม บ้างก็นอนเฉยๆ ดูเหมือนไม่ทันสังเกต และบางคนฮัมตาม

ชิสเตอร์อนายาเดินเข้าไปหาหญิงคนหนึ่งที่มีผ้าพันแผลพันอยู่พลางร้องเพลงจากหนังสือเพลงสวดที่ถืออยู่ในมือ หญิงคนนั้นเริ่มร้องให้เบาๆ คู่ของดิฉันลูบผมเธออย่างรักใคร่ หญิงคนนั้นน้ำตาไหลขณะพูดว่า “พวกคุณคือทูตสวรรค์ พวกคุณคือทูตสวรรค์”

ดิฉันจะไม่วันลืมคำตอบของชิสเตอร์อนายา “ไม่ใช่ค่ะ ที่คุณได้ยินไม่ใช่ทูตสวรรค์นะคะ” เธอตอบ “ที่คุณได้ยินคือวิสุทธิชนยุคสุดท้าย”

เมื่อพระเยซูคริสต์ประสูติ ทูตสวรรค์องค์หนึ่งประกาศการประสูติของพระองค์ และชาวสวรรค์หมู่หนึ่งสรรเสริญพระผู้เป็นเจ้า (ดู ลูกา 2:8-14) คริสต์มาสทุกครั้งดิฉันจะนึกถึงทูตสวรรค์เหล่านั้น

แต่ดิฉันนึกถึงชิสเตอร์อนายาเช่นกัน ดิฉันจำได้ว่าเธอกระตุ้นเราให้ร้องเพลงที่โรงพยาบาลและเราพบปิตีโดยการขยายปิตี ดิฉันจำได้เมื่อเธอลูบผมหญิงป่วยคนนั้น และดิฉันจำได้ว่าดิฉันไม่ต้องเป็นทูตสวรรค์จึงจะรับใช้ผู้อื่น ดิฉันรับใช้พวกเขาได้ในฐานะวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

หาที่ว่าง

“เราแต่ละคนเป็นเจ้าของโรงแรมที่ตัดสินใจว่าจะมีห้องให้พระเยซูหรือไม่!”

เอิลเดอร์นัล เอ. แม็กซ์เวลล์ (1926-2004) แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง,
Settle This in Your Hearts,” *Ensign*, Nov. 1992, 66.

โดย เอ็ลเดอร์
เมอร์วิน บี.
อาร์โนลด์
แห่งสวากเจ็ดสิบ

ฉันอยู่ ที่ไหน

วิธีค้นพบและพัฒนาพรสวรรค์และ
ของประทานฝ่ายวิญญาณของท่าน

พระบิดาบนสวรรค์ประทาน
ของประทานฝ่ายวิญญาณและ
พรสวรรค์แก่ท่านเพื่อช่วยให้ท่าน
เป็นคนที่พระองค์ทรงประสงค์
ให้ท่านเป็น

ในพระคัมภีร์เราพบคำถามหลายข้อ
ที่เป็นเหตุให้เราใคร่ครวญชีวิตเรา
คำถามชุดแรกข้อหนึ่งที่ถามในพระ-
คัมภีร์ไบเบิลคือคำถามที่ถามอาดัมหลัง
จากเขารับส่วนผลไม้ต้องห้าม ข้าพเจ้าเชื่อ
เชิญท่านให้ไตร่ตรองว่าจะประยุกต์ใช้คำ
ถามนี้กับชีวิตท่านได้อย่างไร

“ชายนั้นกับภรรยาของเขาก็ซ่อนตัวอยู่
ในหมู่ต้นไม้กลางสวนให้พ้นจากพระพักตร์
พระยาห์เวห์พระเจ้า

“พระยาห์เวห์พระเจ้าทรงเรียกชายนั้น
และตรัสถามเขาว่า **‘เจ้าอยู่ที่ไหน’**”
(ปฐมกาล 3:8–9; เน้นตัวเอน)

พระเจ้าทรงทราบทั้งหมด ด้วยเหตุนี้เรา
จึงแน่ใจได้ว่าพระองค์ทรงทราบว่าอาดัม
และเอวาซ่อนตัวอยู่ที่ไหน หากพระเจ้าทรง
ทราบว่าทั้งสองอยู่ที่ไหน แล้วพระองค์ทรง
ถามอะไรกันแน่

คำถามข้อนี้มีทางเป็นไปได้มากที่สุดว่า
กระตุ้นเตือนอาดัมกับเอวาให้คิดถึงสิ่งที่
กำลังเกิดขึ้นในชีวิตพวกเขา เราอาจจะถาม
ตัวเราด้วยคำถามทำนองเดียวกัน ตัวอย่าง
เช่น เราอยู่ตรงจุดไหนในการเดินทางไป
ตามเส้นทางแห่งพันธสัญญาสู่ชีวิตนิรันดร์
พระบิดาบนสวรรค์ประทานพรสวรรค์และ
ของประทานอะไรแก่เราในชีวิตก่อนมรตัย
เพื่อช่วยเราไปตามเส้นทางนี้ ของประทาน
และพรสวรรค์อะไรอีกบ้างที่เราต้องได้รับ
ขณะพยายามเป็นคนที่พระเจ้าทรงประสงค์
ให้เราเป็น

ประธานโจเซฟ เอฟ. สมิธ (1838–1918)
กล่าวว่า “มนุษย์ ในฐานะที่เป็นวิญญาณ
ถือกำเนิดและเกิดจากบิดามารดาสวรรค์
ได้รับการเลี้ยงดูจนเติบโตใหญ่ในปราสาท
นิรันดร์ของพระบิดาก่อนมายังโลกนี้ใน
ร่าง [กาย] ทางโลก”¹ คู่มือ *หลักธรรม
พระกิตติคุณ* สอนเราว่า “พระบิดาในสวรรค์
ทรงทราบว่าเราเป็นใครและเราทำอะไร
ก่อนมาที่นี่ พระองค์ทรงเลือกเวลาและ
สถานที่ให้เราแต่ละคนมาเกิดเพื่อเราจะได้
เรียนบทเรียนที่เราเองต้องการและ **ทำให้
พรสวรรค์และบุคลิกภาพของเราแต่ละคน
เกิดประโยชน์สูงสุด**”²

พระบิดาบนสวรรค์ทรงนำท่านมาอยู่
ในสถานที่ที่ดีที่สุดเพื่อใช้ของประทานฝ่าย
วิญญาณของท่านและสร้างพรสวรรค์ของ
ท่าน ไม่สำคัญว่าท่านอาศัยอยู่ที่ใดหรือ
ท่านพบตนเองในสภาพชีวิตแบบใด ท่าน
สามารถเลือกประสบความสำเร็จได้ไม่ว่า
จะมีการท้าทายอะไรก็ตาม อายายอมแพ้
ทำต่อไป อายาล้มเลิก จำไว้ว่าสิ่งที่ท่านทำ
กับสิ่งที่ท่านมีทำให้ท่านเป็นอย่างที่ท่าน
เป็น

แบบอย่างของอาดัมและเอวาให้ความ
หวังเราได้มาก หลังจากพวกท่านล่วง
ละเมิดพระบัญญัติไม่ได้รับส่วนผลไม้
ต้องห้าม พวกท่านถูกขับออกจากสวนที่
สวยงาม ผืนดินถูกสาป หนามและพงหนาม
ปรากฏ พวกท่านต้องทำงานและไถดินเพื่อ
หาเลี้ยงตนเอง พวกท่านไม่ยอมแพ้ พวก
ท่านไปทำงานตามที่พระเจ้าทรงบัญชา (ดู
โมเสส 5:1) คาอินบุตรชายของพวกท่าน
ทำการเลือกที่เลวมาก แต่พวกท่านยังคง
ดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรมและสอนบุตร
ธิดาต่อไป

การค้นพบของลงเป็น

ข้าพเจ้ามีลูกคนหนึ่งที่กำลังพยายามปรับปรุง

ท่านมีของประทานอะไรบ้าง

ต่อไปนี้เป็นวิธีการบางอย่างที่ท่านจะตระหนักได้ว่าท่านมีของประทานอะไรบ้าง

- ทูลถามพระบิดาบนสวรรค์ว่าท่านมีของประทานอะไร และทูลขอพระองค์ประทานพรท่านด้วยของประทานอื่นเช่นกัน
- ถามคนที่รู้จักท่านดี บางครั้งคนอื่นอาจมองเห็นของประทานของท่านชัดเจนกว่าท่าน
- เข้าร่วมกิจกรรมใหม่ๆ หรือเรียนรู้ทักษะใหม่ๆ เพื่อค้นพบพรสวรรค์และของประทานฝ่ายวิญญาณของท่าน
- หากท่านมีบุตร จงศึกษาเพื่อดูว่าในนั้นกล่าวถึงของประทานอะไร หรือท่านมีศักยภาพในด้านใด

และเพิ่มพูนของประทานและพรสวรรค์ที่ท่านได้รับจากพระบิดาบนสวรรค์อยู่เสมอ ข้าพเจ้าจะเล่าเรื่องหนึ่งจากชีวิตท่านที่ช่วยให้ข้าพเจ้าเห็นว่าท่านจะพัฒนาและขยายพรสวรรค์กับของประทานฝ่ายวิญญาณอย่างไร

วันหนึ่งเมื่อลุงเป็นของข้าพเจ้าทำงานอยู่ที่เหมืองทองแดง ท่านสังเกตเห็นโลหะคดงอขึ้นหนึ่งวางอยู่ริมรางรถไฟ ท่านถามเจ้านายว่าท่านขอได้ไหม เจ้านายตอบว่า “เป็น โลหะเก่าชิ้นนั้นไม่มีค่าหรอก เก็บไป คุณก็เสียเวลาเปล่า”

ลุงเป็นยิ้มและพูดว่า “ผมเห็นมากกว่าโลหะเก่าๆ ชิ้นหนึ่งเสียอีกครับ”

เจ้านายอนุญาตให้ลุงเป็นนำโลหะชิ้นนั้นกลับบ้าน ในห้องช่างลุงเป็นเผาโลหะชิ้นนั้นจนเป็นสีแดง จากนั้นก็พยายามขึ้นรูปและดัดให้ตรง

เมื่อโลหะเย็นแล้ว เขาวาดลวดลายเป็นมิดดัมใหญ่ลงไปบนนั้น แล้วใช้เครื่องฟันไฟร้อนตัดโลหะเป็นรูปมิด ต่อจากนั้นลุงเป็นเริ่มเคาะขอบให้เรียบ เขาทำงานหลายต่อหลายชั่วโมงเพื่อตัด ลับ ขัด และกลึงโลหะเก่าชิ้นนั้น

เขาทำงานวันแล้ววันเล่ากับสิ่งที่เจ้านายเรียกว่าโลหะไร้ค่า ไข่มุกค่อมๆ เป็นรูปเป็นร่างและกลายเป็นผลงานชิ้นเอกที่สวยงามแวววาว

ตอนนี้ส่วนที่ขาดคือด้ามจับ ลุงเป็นเข้าไปหาเขากวางในป่า เขากลับมาที่ห้องช่าง ทำความสะอาด ตัด และขัดเขากวางจนขึ้นเงา เมื่อทำเสร็จเขากวางก็เรียบสวย เขายึดด้ามจับติดกับไข่มุกสิ่งที่เคยเป็นโลหะเก่าคงดองสนิมจับกลายเป็น

ท่านมีของประทานเหล่านี้ หนึ่งอย่างหรือไม่

“ข้าพเจ้าจะกล่าวถึงของประทานบางอย่างที่มักไม่ปรากฏชัดหรือไม่โดดเด่น แต่สำคัญมาก หนึ่งในนั้นอาจเป็นของประทานของท่าน—ของประทานที่ไม่ปรากฏชัดแต่กระนั้นก็ตามมีจริงและมีค่า

“เรามาทบทวนของประทานที่ไม่ค่อยเด่นชัดบางอย่างเหล่านี้ด้วยกัน ของประทานแห่งการชักถาม ของประทานแห่งการฟัง ของประทานแห่งการได้ยินและใช้สุรเสียงสงบแผ่วเบา ของประทานแห่งความสามารถหลังน้ำตา ของประทานแห่งการหลีกเลี่ยงความขัดแย้ง ของประทานแห่งการเห็นด้วย ของประทานแห่งการหลีกเลี่ยงคำพูดซ้ำๆ ไร้สาระ ของประทานแห่งการแสวงหาลิขอบธรรม ของประทานแห่งการไม่ตัดสิน ของประทานแห่งการพึ่งพาพระเจ้าเป็นเจ้าเพื่อทูลขอการนำทาง ของประทานแห่งการเป็นสานุศิษย์ ของประทานแห่งการดูแลผู้อื่น ของประทานแห่งความสามารถไตร่ตรอง ของประทานแห่งการสวดอ้อนวอน ของประทานแห่งการแสดงประจักษ์พยานอันทรงพลัง และของประทานแห่งการได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์”

เอ็ลเดอร์มาร์วิน เจ. แอชตัน (1915–1994) แห่งโครัมมัครสาวกสิบสอง, “There Are Many Gifts,” *Ensign*, Nov. 1987, 20.

เป็นมรดกอันสวยงามที่ได้มาหลายรางวัล

ท่านกับข้าพเจ้าเป็นเหมือนโลหะเก่าชิ้นนั้น เราต่างก็ต้องถูกขึ้นรูป กัด และขัดจนขึ้นเงาเพื่อให้บรรลุศักยภาพอันสมบูรณ์ของเรา ส่วนหนึ่งของกระบวนการดังกล่าวคือการค้นพบ เพิ่มประสิทธิภาพ เพิ่มพูนพรสวรรค์และของประทานของเรา

ลองเป็นเข้าใจว่าศักยภาพส่วนใหญ่ของเรามองเผินๆ ไม่เห็น เราต้องค้นหาและพัฒนา พระเจ้าทรงสอนให้เรา “แสวงหาของประทานที่ดีที่สุดอย่างตั้งใจจริง” (คพ. 46:8) และ “เพื่อทุกคนจะเพิ่มพูนพรสวรรค์ของตน, เพื่อทุกคนจะได้รับพรสวรรค์อื่นๆ, แท้จริงแล้ว, แม้ร้อยละ” (คพ. 82:18) เหตุใดเราจึงต้องทำเช่นนั้น เราสามารถใช้พรสวรรค์และของประทานของเราไว้

ใช้ผู้อื่น ดังข้อต่อไปนี้อธิบาย “มนุษย์ทุกคน
หมายมั่นประโยชน์สุขของเพื่อนบ้านตน,
และทำสิ่งทั้งปวงด้วยดวงตาที่เห็นแก่รัศมี
ภาพของพระผู้เป็นเจ้าอย่างเดียว” (คพ.
82:19) การรับใช้หล่อหลอมให้เราดำเนิน
ชีวิตเจกเช่นพระคริสต์มากขึ้น

หาพรสวรรค์ของเรา

เอดเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์แห่งไคโรม
อัครสาวกสิบสองสอนไว้ว่าการทดลองนั้น
แต่เราได้อย่างไร “เมื่อทุกอย่างมีที่ท่าว่า
กำลังราบรื่น การท้าทายหลายอย่างมักจะ
ประดังเข้ามาพร้อมๆ กัน เมื่อการทดลอง
เหล่านั้นไม่ได้เป็นผลสืบเนื่องจากการไม่
เชื่อฟังของท่านนั้นย่อมเป็นเครื่องพิสูจน์
ว่าพระเจ้าทรงรู้ลึกกว่าท่านพร้อมจะเติบโต
มากขึ้น (ดู สุภาษิต 3:11-12) ด้วยเหตุนี้
พระองค์จึงประทานประสบการณ์ให้ท่าน
เพื่อกระตุ้นการเติบโต *ความเข้าใจ และ
ความเห็นอกเห็นใจ* [ของประทานที่
สำคัญมากสองอย่าง] ซึ่ง *ขัดเกลาท่าน
เพื่อประโยชน์อันยั่งยืนของท่าน* การที่
จะนำท่านออกจากจุดที่ท่านอยู่ไปยังจุด
ที่พระองค์ทรงต้องการให้ท่านอยู่ต้องใช้
ความพยายามอย่างมาก และโดยทั่วไปจะ
เกี่ยวข้องกับความไม่สบายใจและความ
เจ็บปวด”³

ปรับปรุงพรสวรรค์ของเรา

การเพิ่มพูนพรสวรรค์ของเราเรียกร้องให้
ลงมือทำ ไม่นานมานี้เอดเดอร์สก็อตต์พูด
กับภรรยาข้าพเจ้าว่า “เดวอนนา คุณควร
วาดภาพนะ”

ซิสเตอร์อาร์โนลด์ไม่เคยวาดภาพมา
ก่อนในชีวิต เธอต้องฝึกวาด เธอไปเรียน

เธอวาดภาพทุกวัน หลังจากใช้เวลาและ
ความพยายามพอสมควรเธอก็วาดได้สวย
ข้าพเจ้ามีภาพวาดที่สวยงามภาพหนึ่ง
ของเธอเป็นวิวแม่น้ำแซนออนอยู่บนผนังห้อง
ทำงานของข้าพเจ้า

ใช่แล้ว การจะมีพรสวรรค์ต้องลงมือทำ
แต่ปีติของเราจะใหญ่หลวงเพียงใดเมื่อเรา
ได้ยินพระเจ้ารับสั่งกับเราว่า “ดีแล้ว ของ
ประทานและพรสวรรค์ของเจ้าจะทวีคูณ
เพราะความขยันหมั่นเพียรของเจ้า” (ดู
มัทธิว 25:14-30)

ของประทานฝ่ายวิญญาณของท่าน

ภรรยาข้าพเจ้าค้นพบพรสวรรค์ด้านการ
วาดภาพ ของประทานและพรสวรรค์ของ
ท่านคืออะไร ข้าพเจ้ารู้ว่าพระบิดาบน
สวรรค์ประทานบางอย่างแก่ท่าน ข้าพเจ้า
รู้ได้อย่างไร “มีของประทานหลายอย่าง,
และแก่นมนุษย์ทุกคนมีของประทานให้
ไว้โดยพระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้า”
(คพ. 46:11) ของประทานและพลังความ
สามารถของพระผู้เป็นเจ้ามีให้เราทุกคน
สิทธิ์และความรับผิดชอบของเราคือยอมรับ
ของประทานฝ่ายวิญญาณของเรา เพิ่มพูน
พรสวรรค์ของเรา และแบ่งปัน

พระคัมภีร์ระบุของประทานบางอย่างที่
เราพึงแสวงหา (ดูตัวอย่างใน คพ. 46) แต่
จริงๆ แล้วมีของประทานและพรสวรรค์
หลายร้อยอย่าง จงค้นคว้าพระคัมภีร์
มอรมอน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง 3 นีไฟ 11-26
ท่านจะค้นพบของประทานและพรสวรรค์
มากมายที่มีให้เราแต่ละคน ตัวอย่างเช่น
ใน 3 นีไฟ 11 เราอ่านเกี่ยวกับคนที่ได้ยิน
สุรเสียงของพระบิดาบนสวรรค์แต่ครั้งแรก

ไม่เข้าใจ

“พวกเขาได้ยินเสียงอีกเป็นครั้งที่สาม,
และได้เจียหูฟัง; และดวงตาของพวกเขา
มองไปทางเสียงนั้น ...

“และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น, เมื่อพวก
เขาเข้าใจพวกเขาภาควาดสายตาขึ้นไปทาง
ฟ้าสวรรค์อีก; และดูเถิด, พวกเขาเห็นชายผู้
หนึ่ง [พระเยซูคริสต์] ลงมาจากฟ้าสวรรค์”
(ข้อ 5, 8)

การได้ยินชัดและการเห็นชัดเป็นเพียง
สองตัวอย่างของพรสวรรค์และของประทาน
ฝ่ายวิญญาณที่ท่านจะมีและเพิ่มพูนได้หาก
ท่านเต็มใจ *แสวงหาและทำให้ได้มา*

ข้าพเจ้าเชื้อเชิญเราแต่ละคนให้ทำเหมือน
ลงบนคือ มองเห็นส่วนดีที่สุดในทุกอย่าง
ขณะแสวงหาของประทานฝ่ายวิญญาณ
และพรสวรรค์ และใช้สิ่งเหล่านั้นเป็นพร
แก่คนรอบข้าง ข้าพเจ้าทราบว่าจะพระบิดา
บนสวรรค์มีของประทานและพรสวรรค์
มากมายที่พระองค์ทรงประสงค์จะมอบให้
เรา แต่ “เงื่อนไขมีอยู่ว่าเราต้องทูลขอ พร
เรียกร้องให้เราลงมือทำหรือพยายามใน
ส่วนของเรา” (Bible Dictionary, “Prayer”)
ขอให้เราค้นพบ ทำให้ได้มา และเพิ่มพูน
ของประทานกับพรสวรรค์ที่พระผู้เป็นเจ้า
ประทานแก่เราตั้งแต่เกิด ข้าพเจ้าน้อมสวด
อ้อนวอนขอให้เราได้รับของประทานอื่นๆ
เช่นกัน ■

อ้างอิง

1. คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ เอฟ. สมิธ
(1998), 368.
2. *หลักธรรมพระกิตติคุณ* (2009), 10; เน้นตัวเอน.
3. ริชาร์ด จี. สก็อตต์, “Trust in the Lord,” *Ensign*,
Nov. 1995, 16-17; เน้นตัวเอน.

โดย เอ็ลเดอร์
ดัลลีน เอช. โอ้คส์
แห่งโครัม
อัครสาวกสิบสอง

วิธีเตรียมรับ การ เสด็จมา ครั้งที่สอง

“**ที่** นี่เป็นเวลาสำหรับมนุษย์ที่จะเตรียมพบพระเจ้า” (แอลมา 34:32) เรากำลังเตรียมอยู่หรือไม่

สมมุติว่าพระองค์จะเสด็จมาพรุ่งนี้ ถ้าเรารู้ว่าเราจะพบพระเจ้าพรุ่งนี้—โดยการที่เราตายก่อนเวลาอันควรหรือโดยการเสด็จมาอย่างไม่คาดฝัน—วันนี้เราจะทำอะไร เราจะสวดภาวนาอะไร เราจะเลิกทำอะไร เราจะละทิ้งเรื่องใด เราจะให้อภัยใคร เราจะแสดงประจักษ์พยานเรื่องใด

ถ้าเราจะทำอะไรต่างๆ เหล่านั้นในเวลานั้น ทำไมเราไม่ทำเสียแต่ตอนนี้ ทำไมเราไม่ค้นหาสันติสุขในเวลาที่สามารถได้รับสันติสุข

ความชั่วร้ายที่เคยจำกัดอยู่เฉพาะที่และปิดไว้เหมือนเป็นฝักทวนนี้เป็นที่ยอมรับและเดินกันออกมาเป็นทิวแถว รากฐานและป้อมปราการของอารยธรรมส่วนใหญ่

ถูกสงสัยหรือถูกโจมตี ประเทศต่างๆ ไม่ยอมรับศาสนาของตนเองที่สืบทอดกันมา การแต่งงานและความรับผิดชอบต่อครอบครัวถูกละเลยเพราะการทำตามใจตนเอง ภาพยนตร์ นิตยสาร โทรทัศน์ที่กำหนดเจตคติของเราเต็มไปด้วยเรื่องราวหรือภาพที่แสดงให้เห็นว่าบุตริดาของพระเจ้าเป็นเจ้าเปรียบเสมือนสัตว์ป่าที่ล่าเหยื่อหรืออย่างดีที่สุดก็เป็นสิ่งมีชีวิตที่ไร้คุณค่าคอยติดตามหากการตอบสนองความพึงพอใจส่วนตัวที่เพิ่มขึ้น และพวกเราหลายคนยอมรับสิ่งนี้ว่าเป็นความบันเทิง

ความดี ความจริง และความสวยงามถูกแทนที่ด้วยสิ่งเลวร้าย “อะไรก็ได้” และสิ่งไร้คุณค่าของความเพ้อฝันอันไร้สาระไม่น่าแปลกใจที่เยาวชนและผู้ใหญ่ของเราจำนวนมากเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับสื่อลามก เจาะร่างกาย แสวงหาความพึงพอใจส่วนตัว มีพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ สวมเสื้อผ้าที่เปิดเผย ใช้ภาษาไม่สุภาพ และปล่อยตนให้หมกมุ่นกับความรู้สึกทางเพศ

สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นเรื่องเศร้าในสายพระเนตรของพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงรักบุตริดาของพระองค์ทุกคนและทรงห้ามการกระทำทุกอย่างที่จะปิดกั้นพวกเขาไม่ให้กลับไปยังที่ประทับของพระองค์

สถานะของการเตรียมพร้อมส่วนตัวสำหรับชีวิตนิรันดร์คืออะไร ผู้คนของพระเจ้าเป็นผู้คนแห่งพันธสัญญาเสมอ รวมถึงสัญญาอันศักดิ์สิทธิ์ที่เราทำในน้ำแห่งบัพติศมา ในการรับฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์และในพระวิหารของพระเจ้า เราเป็นคนที่ไม่รักษาสัญญาหรือผู้ที่เชื่อแต่ไม่ทำตามหรือไม่

เราทำตามพระบัญชาของพระเจ้าที่ว่า “เจ้าจงยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์, และไม่หวั่นไหว, จนวันของพระเจ้ามาถึง; เพราะดูเถิด, มันมาถึงโดยพลัน” หรือไม่ (คพ. 87:8)

เรามีการทำทนายอยู่รายรอบ (ดู 2 โครินธ์ 4:8–9) แต่ด้วยศรัทธาในพระเจ้าเป็นเจ้า เราเชื่อมั่นในพรที่พระองค์ทรงสัญญาไว้กับผู้คนที่รักษาพระบัญญัติของพระองค์ เรามีศรัทธาในอนาคต และเรากำลังเตรียมรับอนาคตนั้น

พระเจ้าช่วยให้รอดทรงบอกเราว่า “ดังนั้น, จงซื่อสัตย์, สวดอ้อนวอนเสมอ, ขลิบไม้ตะเกียบของเจ้าและให้ลูกโซติช่วง, และมีน้ำมันอยู่กับเจ้า, เพื่อเจ้าจะพร้อมในการมาของเจ้าบ้าง—

“เพราะดูเถิด, ตามจริงแล้ว, ตามจริงแล้ว, เรากล่าวแก่เจ้า, ว่าเรามาโดยพลัน” (คพ. 33:17–18) ■

จากคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญ
เดือนเมษายน 2004

ของขวัญ คริสต์มาส ของผม

ปีนี้ผมจะถวายอะไรแด่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

โดย ดัสติน วอร์ด

ที่นั่งประจำของผมในเซมินารีเกรดเก้าคือแถวหลัง ที่ตรงนั้นผมพูดคุยและหยอกล้อกับเพื่อนของผมได้ ผมสมัครเรียนเซมินารีเพียงเพราะมีเวลาว่างในตารางเรียนเซมินารีในเขตที่ผมอยู่เปิดสอนในวันเรียนหนังสือและที่ปรึกษาของโรงเรียนแนะนำให้ผมลงเรียน เพราะผมเป็นวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ผมรู้จักชื่อครูแต่นั้นคือทั้งหมดที่ผมได้เรียนรู้จากชั้นเรียน

วันหนึ่งเพื่อนของผมไม่อยู่ ผมจึงพบปัญหา นั่นคือ ผมไม่มีใครหยอกล้อด้วย ผมจะผ่านเวลานี้ไปได้อย่างไร ด้วยความตื่นตระหนกผมจึงต้องทำสิ่งเดียวที่เหลือ นั่นคือ—ผมฟัง นั่นเป็นครั้งแรกที่ผมตั้งใจฟังครู

เมื่อนึกย้อนกลับไปได้ ผมจำสิ่งที่ครูพูดวันนั้นไม่ได้สักคำ แต่ผมจำได้ว่าถูกสะกดเหมือนต้องมนต์เพื่อนของผมกลับมาในวันถัดไป แต่แทนที่จะหยอกล้อกับเขา ผมฟังและถูกดึงเข้าไปในบทเรียนอีกครั้ง

ในที่สุดผมก็ย้ายจากหลังห้องมานั่งแถวหน้าเพื่อผมจะเอาใจใส่ได้มากขึ้น ไม่มีครั้งใดผ่านไปโดยที่ผมไม่รู้สึกสนใจบทเรียนหรือนักเรียนที่กำลังแบ่งปันประสบการณ์ของพวกเขา

ผมชอบเซมินารีมากถึงขนาดลงชื่อเรียนอีกครั้งในปีต่อมา ผมรับบัพติศมาเมื่ออายุแปดขวบแต่ไม่เคยไปโบสถ์เลย แต่บางอย่างเปลี่ยนไปในวันหนึ่งเมื่อเดือนธันวาคมก่อนวันหยุดคริสต์มาส ครูเชิญให้เรามาพูดหน้าชั้นว่าเราจะถวายอะไรเป็นของขวัญแด่พระเจ้าคริสต์ในปีนั้น

“ไม่มีใครออกไปหรอก” ผมคิด แต่ด้วยความประหลาดใจแก่ผม นักเรียนเดินมาหน้าชั้นทีละคน บางคนหลังน้ำตา หลายคนบอกเป้าหมายที่ตั้งไว้และบ้างก็เล่าเรื่อง ผมไม่อยากจะทำ

เวลากำลังผ่านไป เหลือผมคนเดียวที่ยังไม่ได้

ออกไป กว่าที่จะรู้ตัวผมก็ออกไปยืนแล้ว ผมไม่ทราบว่าจะพูดอะไร แต่จากนั้นผมก็พูดด้วยน้ำเสียงสั่นเครือว่า “เนื่องในวันประสูติของพระคริสต์ปีนี้ ผมจะเริ่มไปโบสถ์”

นับจากวันนั้นเป็นต้นมา ผมเริ่มไปโบสถ์เพื่อเป็นของขวัญแด่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ส่วนที่น่าแปลกคือผมเองเป็นคนได้รับของขวัญ การกลับมาโบสถ์เปลี่ยนชีวิตผม และทั้งหมดเริ่มจากวันที่ผมหยุดคุยนานพอจะฟังและยอมให้พระวิญญาณทรงสัมผัสใจผม

พระวิญญาณยังคงตรัสกับผม ทั้งหมดที่ผมต้องทำคือหยุดและฟัง—จากนั้นก็ทำตาม ■
ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

พร้อมจะก้าว ไปข้างหน้า

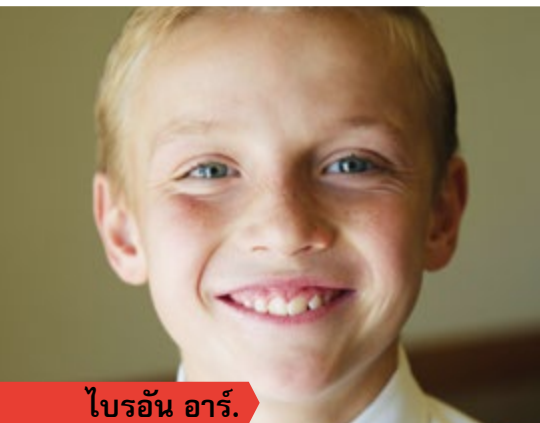
โนโดกะ ที.

จอส ดับเบิลยู.

เกรซ เอส.

ไบรอัน อาร์.

ไอโอะลาห์กับเอวาลีน วี.

จอห์น ซี.

กำลังเลื่อนขั้นจากปฐมวัยไป
เยาวชนชายหรือเยาวชนหญิง
หรือไม่ สำรองความคิดเหล่านี้
จากเด็กวัย 12 ขวบที่กำลัง
ประสบการณ์เปลี่ยนแปลงดังกล่าว

โดย ริชาร์ด เอ็ม. รอนนีย์, นิตยสารศาสนจักร
และมิกกี ซีโมมิยะ, โตเกียว, ญี่ปุ่น

ท | านอายุเกือบ 12 ขวบแล้ว ชีวิตเต็มไปด้วยการเปลี่ยนแปลง ที่โบสถ์ท่านจะย้ายจากปฐมวัยไปเยาวชนชายหรือไม่ก็เยาวชนหญิง นั่นหมายถึงการตั้งเป้าหมายให้การรับใช้ เตรียมไปพระวิหาร และเรียนพระกิตติคุณมากขึ้น แต่อย่าวิตกเลย! คนอื่นๆ ที่ประสบกับสิ่งเดียวกันพูดว่าสิ่งนี้ยอดเยี่ยม

พร้อมกันสองคน

ไอยโอลาห์ วี. จากฝรั่งเศสเป็นดรุณีวัย 12 ขวบ เอลาลีนพี่สาวของเธออีกหนึ่งเดือนจะครบ 13 ปี “หนูตั้งใจที่พี่สาวอยู่ที่นั่นเพื่อช่วยหนูย้ายจากปฐมวัยไปเยาวชนหญิง” ไอยโอลาห์กล่าว

สิ่งหนึ่งที่ทั้งสองชื่นชอบคือความก้าวหน้าส่วนบุคคล แต่พออ่านเป้าหมายข้อหนึ่ง พวกเธอหัวเราะ ข้อนั้นเขียนว่า “ฝึกเล่นเครื่องดนตรีหนึ่งชิ้น”

“เราเล่นดนตรีมาหลายปีแล้ว” เอลาลีนกล่าว แต่พวกเธอก็พูดเรื่องนี้กับคุณแม่ว่าช่วยให้อ่านดูว่าพวกเธอสามารถใช้ดนตรีทำให้เป้าหมายอีกอย่างหนึ่งสำเร็จได้ นั่นคือ การรับใช้

ตอนนี้ไอยโอลาห์และเอลาลีนกำลังเตรียมเล่นดนตรีในการประชุมศีลระลึกและคืนแสดงพรสวรรค์ แสดงคอนเสิร์ตให้เด็กๆ กับผู้สูงอายุ และบรรเลงดนตรีให้ผู้สอนศาสนาขณะพวกเธอร้องเพลง

“ความก้าวหน้าส่วนบุคคลดีค่ะ” เอลาลีนกล่าว “คุณได้ทำสิ่งที่คุณชอบและทำสิ่งใหม่ๆ ด้วย”

ถามคำถาม

ไบรอัน อาร์. วัยสิบสองขวบจากรัฐแอริโซนา สหรัฐอเมริกา กำลังเตรียมส่งผ่านศีลระลึกเป็นครั้งแรก เขาไม่ต้องการทำผิดพลาด เขาจึงขอให้ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนคนอื่นๆ ในวอร์ดอธิบายให้เขาฟัง

“พวกเขาดีมาก” เขากล่าว “พวกเขาบอกผมว่ายืนตรงไหน เดินไปทางไหน และส่งผ่านอย่างไร”

แต่สำคัญยิ่งกว่านั้นคือพวกเขาเตือนไบรอันให้มีความเคารพ “เราต้องระลึกถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดขณะส่งผ่านศีลระลึก” ไบรอันกล่าว “ถ้าเรามีความเคารพ มันช่วยให้คนอื่นๆ ระลึกถึงพระองค์ด้วย”

ไบรอันเรียนรู้ว่าคนอื่นๆ ยินดีช่วยเขาให้เข้าใจหน้าที่และฝึกทำให้ดี “แค่ถาม” เขาบอก “การย้ายจากปฐมวัยไปเยาวชนชายง่ายกว่าที่คุณคิด”

ผูกมิตรกับเพื่อนใหม่

“หนูกังวลใจเมื่อที่ปรึกษาขอให้หนูไปค่ายเยาวชนหญิงสัปดาห์เป็นครั้งแรก” โนโดกะ ที. จากโอะกินะวะ ญี่ปุ่นกล่าว “หนูตัดสินใจสวดอ้อนวอน หลังจากสวดอ้อนวอนหนูรู้สึกสบายใจ ด้วยเหตุนี้จึงตัดสินใจไป

“นับจากวันแรกวันนั้น หนูสามารถผูกมิตรกับเพื่อนใหม่ได้ เยาวชนหญิงนิสัยดีและมีน้ำใจกับหนู ไม่นานความกลัวของหนูก็หมดไป หนูเรียนรู้วิธีทำน้ำให้บริสุทธิ์ ผูกปม พันแผล ปฏิบัติการช่วยชีวิต และหาพืชที่กินได้!”

รู้สึกถึงการต้อนรับ

“วันแรกของหนูในเยาวชนหญิงเป็นวันเกิดของหนู” เกรซ เอส. จากรัฐแอริโซนา สหรัฐอเมริกา กล่าว “พวกเขาตื่นเต้นมากกับเรื่องนี้ แต่หลังจากนั้นพวกเขาแสดงน้ำใจไม่ขาดสาย พวกเขาทำให้หนูรู้สึกว่าเป็นที่ต้อนรับ

ผู้ให้คำปรึกษาก็ต้อนรับเธอเช่นกัน “เธอเล่าให้เราฟังเกี่ยวกับสิ่งที่เธอทำสมัยอยู่ในเยาวชนหญิง” เกรซกล่าว “เธอทบทวนหนังสือความก้าวหน้าส่วนบุคคลกับเราแต่ละคนเพื่อให้แน่ใจว่าเราเข้าใจ”

สำรวจเพื่อเรียนรู้มากขึ้น

หาให้พบว่ามีอะไรเตรียมไว้ให้ท่านในเยาวชนชายหรือเยาวชนหญิง ไปที่ youth.lds.org

เรียนรู้ สอน และแบ่งปัน

ผู้นำขอให้มัคทายกคนใหม่อย่างจอส ดับเบิลยู. จากยูทาห์ สหรัฐอเมริกา สอนบทเรียนเกี่ยวกับการเป็นสานุศิษย์ของพระคริสต์ “ผมพบข้อพระคัมภีร์ตอนที่ไปโตรกับคนอื่น ๆ กำลังจับปลา พวกเขาลองจับปลาทางด้านหนึ่งของเรือแต่จับไม่ได้เลย” จอชกล่าว “จากนั้นพระเจ้าช่วยให้รอดรับสั่งให้พวกเขาจับปลาอีกด้านหนึ่งของเรือ และพวกเขาจับปลาได้เป็นอันมาก (ดู ลูกา 5:5-11 และ ยอห์น 21:6-11) ด้วยเหตุนี้ในบทเรียน ผมจึงอ่านเรื่องดังกล่าว เราพูดคุยกันต่อจากนั้นว่าเรื่องนี้เหมือนเราอย่างไร เมื่อเราทำด้วยตัวเราเอง เราจะมีปัญหา แต่เมื่อเราฟังพระเจ้า พระองค์จะทรงช่วยเรา”

จอชกล่าวว่า การเรียนรู้ การสอน และการแบ่งปันสำคัญในฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน “ในปฐมวัยเราเรียนรู้หลายอย่าง

และมีกิจกรรมมากมาย” เขากล่าว “ตอนนี้เรากำลังเรียนรู้หลายอย่าง และ แบ่งปันนั้นหมายถึง ทำ สิ่งที่เราเรียนรู้ให้มาก” ตัวอย่างเช่น หลังจากบทเรียนฐานะปุโรหิต จอชไปเยี่ยมเพื่อนคนหนึ่งที่ไม่ได้มาโบสถ์นานแล้ว “พ่อแม่ของเขาทำงานวันอาทิตย์ พวกเขาก็เลยไม่มา แต่ผมบอกเขาว่าเขามากับผมได้”

จอชกำลังเรียนรู้จุดประสงค์ของเยาวชนชายและเยาวชนหญิง “จุดประสงค์คือแสดงให้เห็นวิธีที่เป็นเหมือนพระเจ้าช่วยให้รอดมากขึ้น” เขากล่าว เขาว่าการเรียกให้ “มาหาพระคริสต์” หมายถึงการเดินไปตามเส้นทางที่เริ่มจากบัพติศมาและการยืนยัน เดินต่อไปจนถึงพระวิหาร และนำไปสู่ชีวิตนิรันดร์

“ผมพร้อมจะก้าวไปข้างหน้า” เขากล่าว ■

ทำหน้าที่ต่อพระผู้เป็นเจ้าด้วยกัน

จอห์น ซี. วัลลิสสองขวบกับคุณพ่อของเขามักจะทำโครงการต่างๆ ด้วยกัน ตัวอย่างเช่น ตอนนี้องค์เขา กำลังเย็บเศษผ้าแปะบนผ้าห่มที่พวกเขาจะใช้เมื่อไปเข้าค่าย เศษผ้ามาจากค่ายและกิจกรรมต่างๆ ที่พวกเขาไปเข้าร่วมในรัฐบริติชโคลัมเบีย แคนาดา ประเทศที่พวกเขาอาศัยอยู่

“พ่อเป็นผู้ช่วยคนสำคัญ” จอห์นกล่าว “ผมนึกไม่ออกว่าถ้าไม่มีท่านผมจะทำโครงการต่างๆ ของศาสนจักรได้อย่างไร”

เมื่อจอห์นอายุครบ 12 ขวบ พวกเขา ทบทวนหนังสือหน้าที่ต่อพระผู้เป็นเจ้าด้วยกัน ไม่นานพวกเขาก็มาถึงหัวข้อ “เข้าใจหลักคำสอน” ในหมวดมัคทายก “พ่ออธิบายให้ผมฟังเกี่ยวกับกฎแฉและสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิต” จอห์นกล่าว และนั่นช่วยให้จอห์นบรรลุข้อกำหนดหนึ่งข้อ

“เมื่อคุณกำลังทำหน้าที่ต่อพระผู้เป็นเจ้า” จอห์นกล่าว “ให้คุณพ่อของคุณมีส่วนด้วย พ่อผมช่วยผมมามากแล้ว”

โดย เอ็ดเดอร์
ดี. ทอดด์
คริสทอฟเฟอร์สัน
แห่งโครัมอัคร-
สาวกสิบสอง
สมาชิกโครัม
อัครสาวกสิบสอง
เป็นพยานพิเศษ
ของพระเยซูคริสต์

พระเยซูสิ้นพระชนม์ และคืนพระชนม์ อีกครั้ง จริงหรือ

ใช่

ข้าพเจ้ายืนยันเป็นพยานว่า
พระเยซูแห่งนาซาเร็ธ
คือพระผู้ไถ่ที่ฟื้นคืนพระชนม์

พระองค์ทรงเป็น
พระผู้สร้าง
แผ่นดินโลก

ปาฏิหาริย์ของ
พระองค์เกิดขึ้นจริง

พระองค์จะเสด็จมา
อีกครั้ง

พระคุณของพระองค์
มีจริง โดยทรงยอม
ให้ทุกคนกลับใจ
และสะอาด

มีการฟื้นคืน
ชีวิตสำหรับ
ทุกคน

จาก “การฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์,” เลียโฮนา, พ.ศ. 2014, 111–114.

เราระลึกถึงและนมัสการ พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์

โดย เอริน แชนเดอร์สัน และ
จีน บิงแฮม

นานมาแล้วพระบิดาบนสวรรค์รับสั่ง
กับศาสดาพยากรณ์ของพระองค์เรื่อง
ของขั้ววิเศษสุดที่พระองค์จะทรงส่งมา
ให้ชาวโลก ของขั้วดังกล่าวคือพระบุตร
ที่รักของพระองค์พระเยซูคริสต์ผู้จะเสด็จ
มาแผ่นดินโลกเพื่อเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด
ของเรา พระเยซูจะทรงแสดงให้เราเห็นวิธี
ดำเนินชีวิตเพื่อเราจะได้กลับไปหาพระบิดา
บนสวรรค์ ศาสดาพยากรณ์ตั้งตารอเวลา
ที่พระเยซูจะประสูติด้วยความปิติยินดี
อย่างยิ่ง

เมื่อเหล่าทูตสวรรค์บอกคนเลี้ยงแกะใกล้
เบธเลเฮมว่าทารกพิเศษผู้ทรงเป็นพระบุตร
ของพระเจ้าเป็นเจ้าประสูติแล้ว พวกเขารู้สึก
ปิติยินดีอย่างยิ่ง พวกเขารีบไปเข้าเฝ้าและ
นมัสการพระองค์

ในทวีปอเมริกา ชาวนี้ไฟรู้ว่าพระองค์
ประสูติเมื่อท้องฟ้าสว่างไสวตลอดคืนทั้งที่
ดวงอาทิตย์ตกแล้ว พวกเขารู้สึกปิติยินดี
อย่างยิ่งเช่นกันและขอบพระทัยพระบิดา
บนสวรรค์สำหรับของขั้วแห่งพระบุตรของ
พระองค์

ในสมัยของเรา เราระลึกถึงและเฉลิม
ฉลองการประสูติของพระเยซูคริสต์ในช่วง

พระคัมภีร์

• ยอห์น 14:6

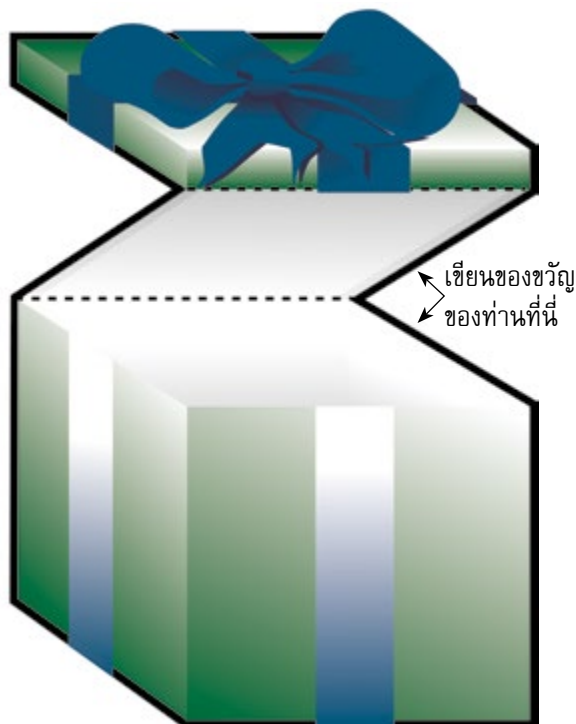
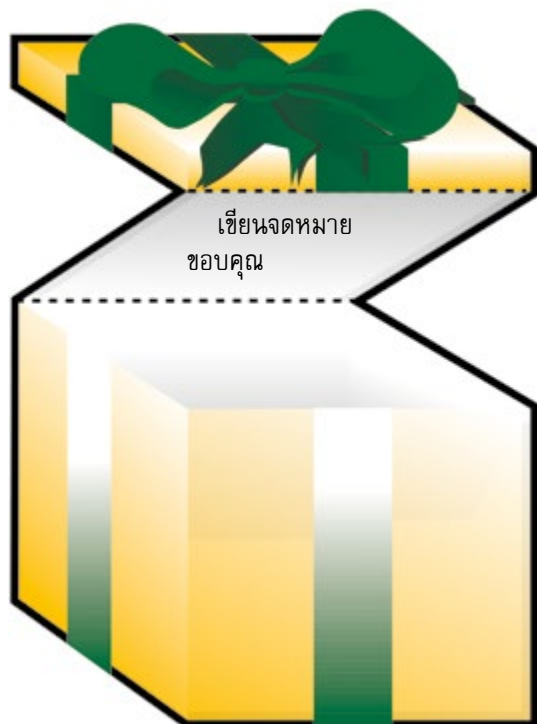
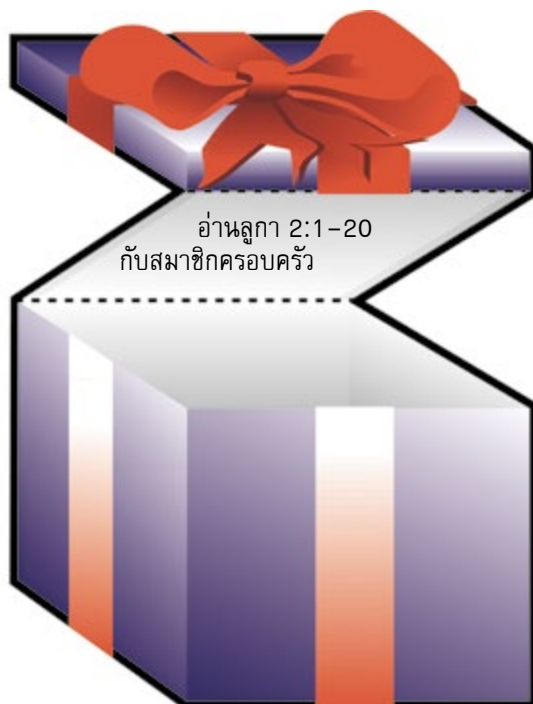
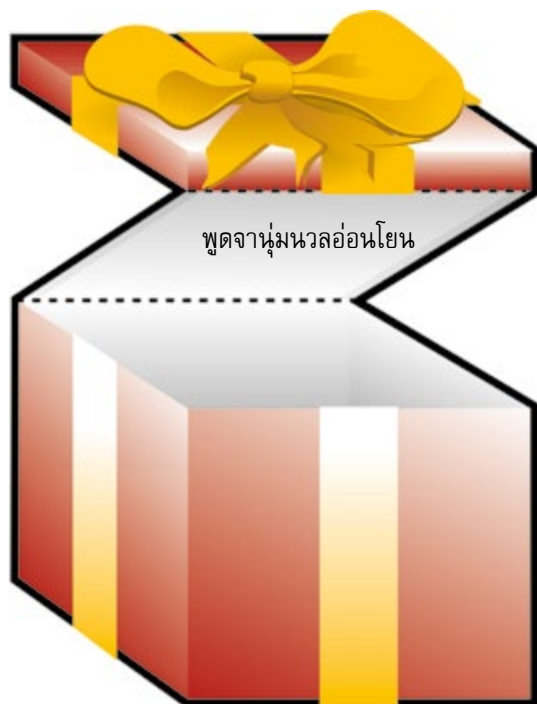
เทศกาลคริสต์มาส เราแสดง
ความปิติยินดีและความสำนึกคุณ
ต่อของขั้วแห่งพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด
โดยทำตามแบบอย่างของพระองค์
ในการมอบความรักให้ผู้อื่นใน
หลายวิธีเท่าที่เราทำได้ ■
ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

แนวคิดสำหรับการพูดคุยใน ครอบครัว

พูดถึงวิธีที่พระเยซูทรงแสดงความรักในหลายๆ
วิธี ให้ครอบครัวเลือกวิธีแสดงความรักต่อผู้อื่น
ในช่วงเดือนธันวาคมบางวิธีเพื่อระลึกถึงและทำ
ตามแบบอย่างของพระเยซูคริสต์

ของขวัญแห่งความรัก

ตัดกล่องของขวัญตามรอยเส้นทึบ เขียนกิจกรรมของขวัญของท่านลงในกล่องที่ว่าง พับตามรอยเส้นประ จากนั้นให้พับฝากล่องแล้วใช้เทปกาวปิดให้แน่น เจาะรูบนของขวัญแต่ละกล่องและร้อยเชือก แหวนของขวัญไว้ในที่ซึ่งท่านมองเห็นได้ ทุกๆ สองสามวันให้แกะ “ของขวัญ” กล่องหนึ่งและทำกิจกรรมในนั้น จำไว้ว่าท่านสามารถให้ของขวัญเหล่านี้ได้ตลอดปี!

ท่านสามารถพิมพ์สำเนากิจกรรมนี้เพิ่มได้ที่ liahona.lds.org

โดย เอิลเดอร์
เบรินท์ เอช. นีลสัน
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

แย่นซี

“และบัดนี้ข้าพเจ้าอยากให้ท่านอ้อมตน, และว่า
ง่ายและอ่อนโยน” (แอลมา 7:23)

ซาพเจ้ากับพี่น้องอยากได้ม้ามา
นาน เมื่อข้าพเจ้าอายุประมาณ
9 หรือ 10 ขวบ คุณพ่อซื้อม้าตัวเมีย
สีดำสวยมาตัวหนึ่ง เราตั้งชื่อว่าแย่นซี
เราตื่นเต้นที่มีม้าตัวนี้ แต่เธอไม่ได้ถูก
ฝึกให้คนขี่ เราอายุน้อยเกินกว่าจะ
หุ้มเทห้หมดเพื่อฝึกม้า ด้วยเหตุนี้คุณ
พ่อจึงขอให้เพื่อนที่รู้เรื่องม้าเป็นอย่างดี
มาช่วยฝึกแย่นซี

เราไปดูแย่นซีที่ทุ่งเลี้ยงสัตว์บ่อยๆ

เราอรวันทีเราจะได้ขี่ม้าตัวนี้แทบไม่ไหว
แต่ไม่ว่าจะพยายามมากเพียงใดก็ไม่มี
ใครฝึกแย่นซีได้ เธอดื้อมาก เราไม่
สามารถขี่หลังเธอได้

วันหนึ่งเพื่อนของคุณพ่อพยายามขี่
เธอในขบวนพาเหรด ขณะที่แย่นซีกับ
คนขี่กำลังเดินไปตามถนน แย่นซีก็โก่ง
หลังกระโดดให้คนขี่ตกม้าและเริ่มวิ่งไป
ทั่วเมือง แย่นซีวิ่งจนถูกหวักกักดับเพลิง
บาดเจ็บ ข้าพเจ้าไล่ตามแย่นซีและพบ
เธอนอนอยู่บนถนนด้วยความเจ็บปวด

ข้าพเจ้าเสียใจ เราชักแย่นซี ถ้าเธอ
เชื่อฟังผู้ฝึก เธอคงเป็นม้าที่มีความสุข
และมีชีวิตที่ดี แต่แย่นซีไม่ยอมฟังและ
ไม่ยอมทำตามเจ้านายของเธอ ตอนนี้
เธอจึงบาดเจ็บและนอนอยู่กลางถนน

เรื่องราวของแย่นซีสอนข้าพเจ้าเรื่อง
พรที่เกิดขึ้นเมื่อทำตามพระอาจารย์
พระผู้ช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์ของ
เรา เมื่อเราอ่อนโยน สุภาพ และ
อ่อนน้อมถ่อมตน เราจะมีมีความสุขขณะ
ยอมให้พระผู้ช่วยให้รอดทรงนำเรา ■

หน้านี้ของหนู

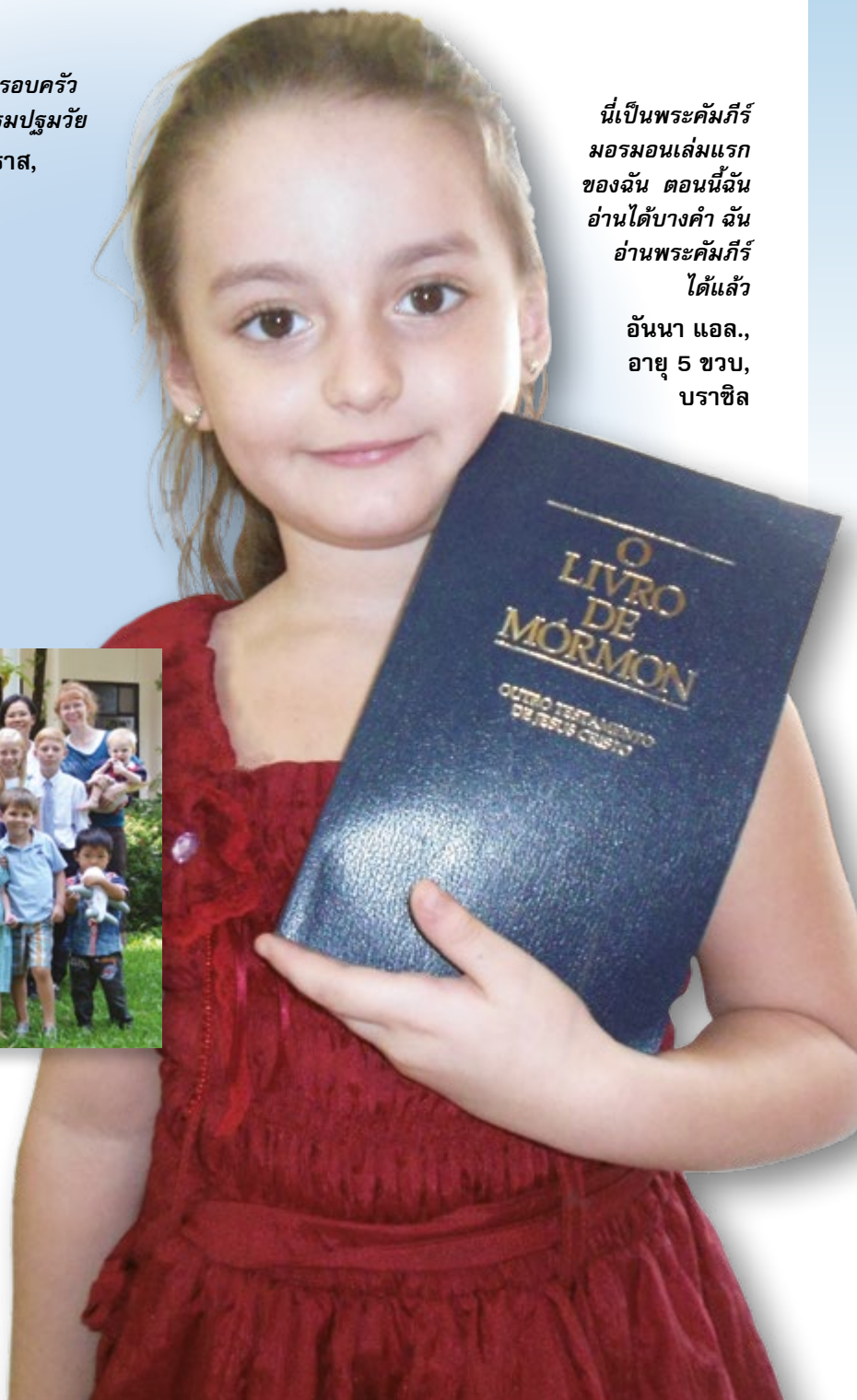
ปีที่แล้วฉันกับครอบครัวไป
พระวิหารในสวิตเซอร์แลนด์
กับวอร์ดของเราสี่วัน เช้าวันเสาร์
ก่อนกลับอิตาลี เราเห็นรุ้งกินน้ำ
ซาเรีย ซี., อายุ 10 ขวบ, อิตาลี

เราทำต้นไม้ครอบครัว
สำหรับกิจกรรมปฐมวัย
วอร์ดลาสเฮราส,
อาร์เจนตินา

นี่เป็นพระคัมภีร์
มอรมอนเล่มแรก
ของฉัน ตอนนี้ฉัน
อ่านได้บางคำ ฉัน
อ่านพระคัมภีร์
ได้แล้ว
อันนา แอล.,
อายุ 5 ขวบ,
บราซิล

ปีที่แล้วเรามีศีลระลึกปฐมวัยครั้งแรก สัปดาห์ก่อน
ไฟดับในช่วงที่เรากำลังฝึก แต่เราก็ร้องเพลงและ
พูดส่วนของเรตต่อไป
สาขาเวียงจันทน์ ประเทศลาว

ฉันชื่อมินนา จากสวีเดน

Hallå,
Vänner!*

* “สวัสดีค่ะเพื่อนๆ!” ในภาษาสวีเดน

จากการสัมภาษณ์
โดย เอมี เจน เลวิตต์

นี่เป็นแตงซูกินี
ขนาดใหญ่ที่หนู
เก็บจาก
สวนของเรา

คุณอยากจะมีชีวิตอยู่อย่างไรในอาคารเรียน
มินนากับครอบครัวเธออยู่ในชนบททางภาค
ใต้ของสวีเดน บ้านของพวกเขาเคยเป็นอาคาร
เรียนเมื่อหลายปีก่อน เธอบอกว่าส่วนที่ดีที่สุดคือ
บ้านมีห้องใหญ่พอให้หลายๆ คนอยู่ ในเดือน
ธันวาคม ครอบครัวของมินนาชวนเพื่อนบ้าน
เพื่อนๆ และครอบครัวมาร่วม “งานร้องเพลงหมู่”
ครั้งพิเศษ มีคนประมาณ 80 คนมาร่วมร้องเพลง
คริสต์มาสด้วยกัน จากนั้นจึงรับประทานอาหาร
ก่อนที่ทุกคนจะแยกย้ายกันกลับเข้าไปอยู่ในสภาพ
อากาศหนาวเย็นของสแกนดิเนเวีย ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

จับขอบกระโดดบนเตียง
ผ้าใบ ชอบเล่นเปียโน
และเป่าฟลูตด้วย

ที่โรงเรียนฉันเป็นสมาชิกคนเดียวของศาสนจักร
ด้วยเหตุนี้จึงพยายามแบ่งปันพระกิตติคุณกับ
เพื่อน ๆ ฉันมักจะพาเพื่อน ๆ จากโรงเรียนมา
วันกิจกรรมปฐมวัย นั่นหมายความว่าตอนนี้
ฉันกำลังเป็นผู้สอนศาสนาเหมือนพี่ ๆ ของฉัน

ฉันอายุ 10 ขวบและเป็นลูกคน
สุดท้องในจำนวนลูกทั้งหมด
9 คนของครอบครัว พี่สาวสอง
คนกำลังรับใช้งานเผยแผ่—คน
หนึ่งในฝรั่งเศสและอีกคนที่
เทมเปิลสแควร์ในยูทาห์

สิ่งหนึ่งที่ฉันชอบทำกับครอบครัวคือ
ขับรถขึ้นเหนือไปสตอกโฮล์มเมืองหลวง
ของสวีเดน ฉันชอบไปเยี่ยมคุณปู่คุณย่า
และญาติคนอื่น ๆ ที่นั่น

ครอบครัวของฉันชอบว่ายน้ำด้วยกัน
ในฤดูร้อนเราไปว่ายน้ำในทะเลสาบ
ใกล้บ้าน ในฤดูหนาวเราไปว่ายน้ำใน
อาคารที่มีสระว่ายน้ำและกระดานลื่น
ลงน้ำ

ฉันชอบมองดู พระวิหาร

พระวิหารสตอกโฮล์ม สวีเดนอยู่ใกล้
บ้านคุณปู่คุณย่า พระวิหารแห่งนี้มีที่
พิเศษในใจฉัน ครั้งหนึ่งฉันกับคุณพ่อ
เดินรอบ ๆ พระวิหารด้วยกัน เราพูดคุย
กันเกี่ยวกับพระวิหารและวิธีที่เราจะได้
เข้าไปในนั้นวันหนึ่ง

พร้อมออกเดินทาง!

กระเป๋าของมินนาเต็มไปด้วยสิ่งของ
บางอย่างที่เธอชอบเป็นพิเศษ คุณ
จะหยิบของชิ้นไหนใส่กระเป๋าของคุณ

ท่านสามารถแสดงละคร
เรื่องนี้กับครอบครัว
เพื่อนๆ หรือชั้นเรียน
ปฐมวัย อ่าน ลูกา 2:1-16
เพื่อช่วยท่านเตรียม

คริสต์มาส แรก

โดย เจนนี วิลคัส

.....
ตัวละคร:

มารีย์

โยเซฟ

เจ้าของโรงแรม

คนเลี้ยงแกะ 1

คนเลี้ยงแกะ 2

ทูตสวรรค์

.....
ชุดนักแสดง:

ทำชุดนักแสดง

ง่ายๆ เช่น ชุดคลุม

สำหรับโยเซฟ ผ้า

โพกศีรษะสำหรับ

มารีย์ และไม้เท้า

สำหรับคนเลี้ยงแกะ

.....
อุปกรณ์การแสดง:

ผ้าห่มพาดเก้าอี้สองตัวทำเป็น

คอกสัตว์

หมอนใบเล็กแทนแกะ

ตุ๊กตาหรือมัดผ้าห่ม

แทนพระกุมาร

เยชู

ภาพประกอบโดย จุฬารัตน์

เพลง: “เมื่อโจเซฟไปที่เบธเลเฮม”
ข้อหนึ่ง (หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 22)

มารีย์: หวังว่าเราจะหา
ที่พักได้เร็วๆ นะคะ เรา
เดินทางมานานมากแล้ว

โยเซฟ: มีโรงแรมอยู่ข้าง
หน้า พักรอผมทีนี้นะ ผมจะ
ไปดูว่ามีห้องให้เราหรือเปล่า

[โยเซฟช่วยประคองมารีย์ให้นั่งลงแล้วไป
เคาะ “ประตู” เข้าของโรงแรมมารับ]

เจ้าของโรงแรม: คุณต้องการอะไร

โยเซฟ: ผมกำลังหาที่พักครับ ผมกับ
ภรรยามาไกลมาก เราต้องการที่พักแรม
ครับ

เจ้าของโรงแรม: ขอโทษครับ
เต็มหมดแล้ว

โยเซฟ: ได้โปรดช่วยเราสักนิดเถอะ
ครับ ภรรยาผมใกล้คลอดเต็มที่

เจ้าของโรงแรม: ผมคิดว่าคุณไปนอน
ในคอกสัตว์ได้นะ ผมมีให้เท่านั้นแหละ

โยเซฟ: ขอบคุณครับ นับว่ากรุณามาก
ครับ

[โยเซฟไปหามารีย์และพยุงเธอลุกขึ้น]

โยเซฟ: ไม่มีห้องในโรงแรม แต่เจ้าของ
โรงแรมบอกให้เราไปนอนในคอกสัตว์ได้

มารีย์: เหนื่อยคะ ดีใจจัง คือนี่เรา
มีที่พักแรมแล้ว

แนวคิด:

ให้ผู้ชมร้องเพลง
พร้อมนักแสดง

[พวกเขาเดินไปที่คอกสัตว์
มารีย์กับโยเซฟนั่งลงและ
ปิดฉาก]

เพลง: “เมื่อโจเซฟไปที่เบธเล-
เฮม” ข้อสองและสาม (หนังสือ
เพลงสำหรับเด็ก, 22)

[คนเลี้ยงแกะกำลังเฝ้าฝูงแกะ ทูตสวรรค์
มาหา คนเลี้ยงแกะทูลดัตถ์ลงนํ้าคุกเข่า]

คนเลี้ยงแกะ 1: ท่านเป็นใคร

คนเลี้ยงแกะ 2: โปรดอย่าทำร้ายเราเลย

ทูตสวรรค์: อย่างกลัวเลย เรานำข่าวดี
มาให้! คือนี้พระบุตรของพระเจ้าเป็นเจ้า
ประสูติในเบธเลเฮม ท่านจะพบ
พระกุมารบรรทมอยู่ในรางหญ้า

คนเลี้ยงแกะ 1: เราไปเฝ้า
พระกุมารกันเถิด

ทูตสวรรค์: พระสิริจะมี
แต่พระเจ้าเป็นเจ้าในที่สูงสุด
ส่วนบนแผ่นดินโลก สันติสุข
จงมีท่ามกลางมนุษย์ทั้งปวง

เพลง: “ดาวส่องประกาย” (หนังสือ
เพลงสำหรับเด็ก, 24)

[คนเลี้ยงแกะไปถึงโรงแรมและเคาะ
“ประตู” เข้าของโรงแรมมารับ]

คนเลี้ยงแกะ 2: เรามาเฝ้าพระกุมาร
พระคริสต์

คนเลี้ยงแกะ 1: ทูตสวรรค์องค์หนึ่ง
บอกเราว่าพระองค์จะบรรทมในรางหญ้า

คนเลี้ยงแกะ 2: คุณรู้ไหมว่าพระองค์
อยู่ที่ไหน

เจ้าของโรงแรม: พระกุมารประสูติใน
คอกสัตว์คือนี่ ผมจะพาพวกคุณไป

[คนเลี้ยงแกะเดินตามเจ้าของโรงแรมไป
คอกสัตว์ โยเซฟกับมารีย์นั่งอยู่ใกล้ราง
หญ้าที่พระกุมารเยซูบรรทมอยู่]

คนเลี้ยงแกะ 1: จริงด้วย!
มีพระกุมารบรรทมอยู่ในราง
หญ้าจริงๆ เหมือนที่ทูตสวรรค์
บอกเลย

คนเลี้ยงแกะ 2: นี่คือ
พระผู้ช่วยให้รอด
พระคริสต์พระเจ้าจริงๆ

[คนเลี้ยงแกะและเจ้าของ
โรงแรมคุกเข่ารอบรางหญ้า]

เพลง: “ราตรีสงบ” (เพลงสวด, บทเพลง
ที่ 115)

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

ดูข้างในสิคะ!

โดย โซเฟีย ซี., อายุ 9 ขวบ, บราซิล

ก่อนคริสต์มาส คุณพ่อคุณแม่ซื้อพระคัมภีร์มอรมอนมาหนึ่งกล่องเตรียมไว้แจก ตอนนั้นเองที่ฉันมีความคิดว่าจะนำพระคัมภีร์ไปโรงเรียนและให้ครูสามคนเป็นของขวัญ

เมื่อไปถึงห้องเรียนดนตรี ฉันเห็นครูดนตรีและคิดว่า “ไปเลยโซเฟีย เอาไปให้เธอเล่มหนึ่ง!” ฉันเดินเข้าไปหาครูแต่ไม่กล้าให้หนังสือ

ฉันเดินไปตรงมุมห้องและสวดอ้อนวอนเบาๆ “พระบิดาบนสวรรค์ ข้าพระองค์ทูลขอพระองค์ทรงช่วยข้าพระองค์ให้หนังสือเล่มนี้กับคุณครู” เมื่อสวดอ้อนวอนจบ ฉันรู้สึกแรงกล้ามากกว่าควรเอาหนังสือให้ครู ฉันเกิดความกล้าขึ้นมาทันที

ฉันเดินไปหาครู ครูมองหน้าฉัน ฉันให้พระคัมภีร์มอรมอนและพูดว่า “คุณครูคะ หนูรักคุณครูจากใจจริง หนูอยากให้พระคัมภีร์มอรมอนเล่มนี้กับคุณครูค่ะ!”

ครูรับไว้พลางมองปกหนังสือ “ดูข้างในสิคะ!” ฉันบอก ครูเห็นว่าฉันเขียนข้อความบางอย่างไว้

ครูถอดฉันและพูดว่า “โอ้ โซเฟีย ขอบใจมากนะที่ให้หนังสือเล่มนี้กับครู!”

หลังจากฉันนั่งที่ ครูบอกฉันเรียนว่า “ดูนี่สิ โซเฟียให้ครู ครูจะอ่านในช่วงวันหยุดนะจ๊ะ!”

เมื่อกลับถึงบ้าน ฉันวิ่งไปบอกคุณแม่ว่า “ทายสิคะว่าหนูทำอะไร! หนูให้พระคัมภีร์มอรมอนคุณครูค่ะ”

แม่ยิ้มและพูดว่า “วิเศษเลย! หนูเป็นตัวอย่างที่ดีมากสำหรับแม่ โซเฟีย”

เราตัดสินใจสวดอ้อนวอนขอพระทัยพระบิดาบนสวรรค์ที่ประทานความกล้าให้ฉันนำพระคัมภีร์มอรมอนไปให้ครู ■

ดาวิดกับโกลิอัท

1 ซามูเอล 17

หากาวหน้านี้ติดกับกระดาดแข็ง แล้วตัดภาพบุคคลออกมาติดกับไม้ที่เหลาแล้วหรือถุงกระดาด ท่านสามารถใช้ภาพบุคคลเหล่านี้ช่วยเล่าเรื่องที่ท่านโปรดปรานในพันธสัญญาเดิม ■

โกลิอัท

ดาวิด

ดาวิด

คริสต์มาสเล็ก ๆ

ของขวัญทุกชิ้นห่อเรียบร้อยแล้วและอยู่ใต้ต้นไม้
หรือไม่อยู่

โดย เคท สตรองอิน
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“วันเริงสุขสันต์วันคริสต์มาส!
สุขเกษมเปรมปรีดิ์ทั่วกัน!”
(Children’s Songbook, 51)

ใกล้ถึงคริสต์มาสแล้ว อมาลีตื่นเต้น
อีกไม่นานเธอจะได้แกะของขวัญ
ใต้ต้นไม้!

ที่การสังสรรค์ในครอบครัว ถึงคราว
คุณแม่เป็นผู้ให้บทเรียน

“ทำไมเราให้ของขวัญวันคริสต์มาส”
คุณแม่ถาม

“เพราะเป็นวันเกิดของพระเยซูค่ะ!”
อมาลีตอบ

“แล้วเราไม่ควรถวายของขวัญ
พระองค์บ้างหรือ” คุณแม่ถาม

คุณพ่อช่วยโนอาห์น้องชายของ
อมาลีอ่านพระคัมภีร์ข้อหนึ่ง ข้อนั้น
กล่าวว่าเมื่อเรารับใช้ผู้อื่นเท่ากับเรา
กำลังรับใช้พระเจ้า (ดู โมไซยาห์
2:17)

“การรับใช้ผู้อื่นเท่ากับเราถวายของ
ขวัญพระเยซูใช่ไหม” คุณแม่ถาม

โนอาห์พยักหน้า
“แล้วอะไรอีก”

“การรักษาพระบัญญัติ” อมาลีตอบ
“การเป็นคนดี” โนอาห์ตอบ

“เป็นความคิดที่ดีค่ะ!” คุณแม่กล่าว
“เรามาลงเล่นเกมกันเถอะ แม่จะพูดถึง
ของขวัญที่คนๆ หนึ่งถวายแด่พระเยซู
บอกชื่อเลยนะถ้ารู้ว่าคนๆ นั้นเป็นใคร
เริ่มเลยนะจ๊ะ คนๆ นี้แจกบัตรอวยพร
คริสต์มาสที่บ้านพักคนชรา”
โนอาห์ยกมือ “อมาลีครับ!”

น้อย ๆ ทุกวัน

“คนๆ นี้ไปสอนประจำบ้าน”
 “คุณพ่อคะ” อมาลีตอบ
 ไม่นานพวกเขาก็บอกชื่อของ
 ขวัญมากมายที่พวกเขาเคยถวาย
 พระผู้ช่วยให้รอด
 “เราให้ของขวัญได้ทุกวัน” คุณ
 แม่บอก

เช้าวันรุ่งขึ้นถึงเวลาทำความ
 สะอาดบ้าน “ไม่ละ” อมาลีโอด
 ครวญ แต่แล้วเธอก็นึกขึ้นได้ การ
 รับใช้ผู้อื่นเป็นของขวัญ! ถ้าเธอ

ช่วยคุณแม่ ก็เหมือนช่วยพระเยซู
 เธอหยิบผ้าชิ้นหนึ่งมาเช็ดเคาน์เตอร์
 จันทันเงา

วันต่อมาอมาลีได้เงินมาจำนวน
 หนึ่ง

“ส่วนสิบของลูกคือแปดเซ็นต์”
 คุณแม่บอก

อมาลีนึกขึ้นได้อีกครั้ง ส่วนสิบ
 เป็นพระบัญญัติ การจ่ายส่วนสิบ
 จึงเป็นของขวัญ เธอนำเงินแปด
 เซนต์ใส่โหลส่วนสิบ

ปลายสัปดาห์นั้นอมาลีช่วยเก็บ
 หมอน น้องชายเธอโยนลงจากโซฟา
 “ของขวัญอีกอย่างสำหรับพระเยซู”
 เธอบอก

คืนคริสต์มาสอีฟ พ่อแม่บอก
 อมาลีว่าพวกเขาภูมิใจในตัวเธอ
 “ลูกถวายของขวัญพระเยซูมาตลอด
 สัปดาห์” พ่อกล่าว “นั่นเหมือนมี
 คริสต์มาสเล็กๆ น้อย ๆ ทุกวัน” ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

จนกว่าเราจะพบกันอีก

โดย เอ็ลเดอร์
เมลวิน เจ. บัลลาร์ด
(1873–1939)

แห่งโครัม
อัครสาวกสิบสอง

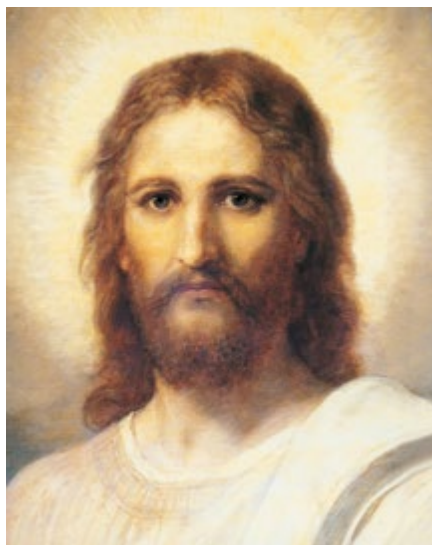
ข้าพเจ้ารู้ว่า พระองค์ทรง พระชนม์

ข้าพเจ้าจะยอมสละทุกอย่างที่เป็น
ทุกอย่างที่ข้าพเจ้าหวัง เพื่อให้รู้สึก
อย่างที่ข้าพเจ้ารู้สึกขณะนั้น!

ข้าพเจ้าชอบตรัสถึงสิ่งที่พระบิดาใน
สวรรค์ทรงสูญเสียเพื่อมอบของขวัญ
แห่งพระบุตรที่รักของพระองค์ให้เรา พระ-
บุตรที่มีค่าของพระบิดา ผู้ทรงรักโลกจน
พลีพระชนม์ชีพเพื่อไถ่โลก เพื่อช่วยให้เรา
รอดและเลี้ยงดูเราทางวิญญาณขณะที่
เราดำเนินชีวิตนี้ และเตรียมเราให้พร้อม
ไปอยู่กับพระองค์ในโลกนิรันดร์ ...

ข้าพเจ้านึกถึงประสบการณ์หนึ่งซึ่งเคย
มี ... โดยเป็นพยานต่อจิตวิญญาณข้าพเจ้า
ถึงความเป็นจริงของการสิ้นพระชนม์ [ของ
พระผู้ช่วยให้รอด] การตรึงกางเขนพระองค์
และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ ที่
ข้าพเจ้าจะไม่มีวันลืม ...

... คือนวันหนึ่งข้าพเจ้าพบตนเองกำลัง
ฝันว่าอยู่ในอาคารศักดิ์สิทธิ์หรือพระวิหาร
หลังจากช่วงเวลาของการสวดอ้อนวอน
และความชื่นชมยินดีข้าพเจ้าได้รับแจ้ง
ว่าข้าพเจ้าควรมีสติเข้าไปในห้องๆ หนึ่ง
เพื่อพบกับบุคคลผู้ทรงรัศมีภาพ ขณะเดิน

เข้าประตู ข้าพเจ้าเห็นพระองค์ประทับบน
ยกพื้น ทรงรัศมีภาพที่สุดเท่าที่ตาข้าพเจ้า
เคยเห็นหรือที่ข้าพเจ้าเคยคิดว่าดำรงอยู่ใน
โลกนิรันดร์ทั้งหมด

ขณะข้าพเจ้าเดินเข้าไปใกล้ พระองค์ทรง
ลุกขึ้น เดินตรงมาหาข้าพเจ้าพร้อมกับกาง
พระพาหุ และแย้มพระสรวลขณะทรงเรียก
ชื่อข้าพเจ้าอย่างนุ่มนวล หากข้าพเจ้าจะมี
ชีวิตอยู่เป็นล้านๆ ปี ข้าพเจ้าจะไม่มีวันลืม
รอยแย้มพระสรวلدังกล่าว พระองค์ทรง
รับข้าพเจ้าไว้ในอ้อมพระพาหุของพระองค์
ทรงจูมพิตข้าพเจ้า ทรงโอบกอดข้าพเจ้า
แนบพระอุระของพระองค์ และประทานพร
ข้าพเจ้า จนดูเหมือนไขกระดูกของข้าพเจ้า
จะละลาย! เมื่อทรงทำเช่นนั้นแล้ว ข้าพเจ้า
ล้มลงแทบพระบาทพระองค์ ขณะจูมพิต
และอาบพระบาทด้วยน้ำตาของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าเห็นรอยตะปุ่มในพระบาทของพระผู้-
ไถ่ของโลก ความรู้สึกที่มีขณะอยู่เบื้องพระ-
พักตร์พระองค์ผู้ทรงมีทุกอย่างในพระหัตถ์
คือหากข้าพเจ้าได้รับความรักจากพระองค์
ความเอื้ออาทรจากพระองค์ และพรของ
พระองค์อย่างที่เหมาะสมมาแล้ว ข้าพเจ้าจะ
ยอมสละทุกอย่างที่เป็น ทุกอย่างที่ข้าพเจ้า
หวัง เพื่อให้รู้สึกอย่างที่ข้าพเจ้ารู้สึกขณะ
นั้น!

... เวลานั้นข้าพเจ้าเห็นพระเยซูไม่ใช่บน
กางเขน ข้าพเจ้าไม่เห็นพระนลาฏที่ถูก
หนามแทงหรือพระหัตถ์ที่ถูกขวาดเพราะ
ตะปู แต่ข้าพเจ้าเห็นพระองค์กำลังแย้ม
พระสรวล ทรงกางพระพาหุ พลังตรัสกับ
เราทุกคนว่า “จงมาหาเราเถิด!” ■

ปรับตัวอักษรให้ตรงตามมาตรฐาน

จากไบรอันที เอส. อิงค์ลี, Sermons and Missionary
Services of Melvin Joseph Ballard (1949), 147–157,
ตามที่พิมพ์ซ้ำใน “Classic Discourses from the General
Authorities: The Sacramental Covenant,” New Era,
Jan. 1976, 7–11.

ข้อคิด

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นแสงสว่างของโลกในทางใด

“[พระเยซูคริสต์] ทรงเป็นแสงสว่างของเบธเลเฮม ประสูติจากมารีย์ มารตามรรดัยของพระองค์ กับพระบิดาของพระองค์ พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ ... พระองค์ทรงเป็นแสงสว่างแห่งการชดใช้ที่เกิดสัมฤทธิ์ผลในสวนเกทเสมีและบนกลโกธา ผู้ที่ทรงรับบาปของโลกไว้บนพระองค์ เพื่อมวลมนุษย์จะได้รับความรอดอันเป็นนิรันดร์ พระองค์ทรงเป็นแสงสว่างของอุโมงค์ที่ว่างเปล่า พระเจ้าผู้ทรงฟื้นคืนพระชนม์พร้อมด้วยพระวรกายแห่งเนื้อหนังและกระดูกที่เปี่ยมด้วยรัศมีภาพ ผู้ทรงทำลายสายรัดแห่งความตายและทรงมีชัยชนะเหนือหลุมศพไปตลอดกาล ... พระองค์ทรงเป็นแสงสว่างของ ข้าพเจ้า พระผู้ไถ่ของข้าพเจ้า พระผู้ช่วยให้รอดของ ข้าพเจ้า—และของท่าน”

เอ็ดเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลส์ แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง, “ออกจากความมืดเข้าไปสู่ความสว่างอันมหัศจรรย์ของพระองค์,” *เสียงนา*, ก.ค. 2002, 85, 86.

อื่น ๆ ในฉบับนี้

สำหรับคนหนุ่มสาว

คำตอบของ คำถามที่ตอบยาก ทั้งหมด

ประธานอัครทูตอร์พแนะนำให้เราสงสัยความสงสัย
ของเราก่อนจะสงสัยศรัทธาของเรา ด้วยเหตุนี้ท่าน
จะสงสัยความสงสัยของท่านและก้าวไปข้างหน้า
ด้วยศรัทธาได้อย่างไร

p. 44

สำหรับเยาวชน

น. 48

พระเจ้าช่วยให้รอดและ ศีลระลึก

ท่านควรคิดถึงอะไรขณะเตรียม ให้พร
ส่งผ่าน หรือรับส่วนศีลระลึก

สำหรับเด็ก

คริสต์มาส แรก

ทำให้เรื่องราวคริสต์มาสมีชีวิตโดยแสดง
ละครเกี่ยวกับพระราชสมภพนี้!

น. 74